

บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษา
วิทยาลัยอชีวศึกษานครศรีธรรมราช

พระพรหม อภาสิธุโธ (ศรีบุญรินทร์)

17A5739203

๑

170

ส419บ

2556

Title: บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษา
วิทยาลัยอชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ห้องสมุด มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของวารสารศึกษาศาสตร์ศึกษาศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๖

บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษา
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

พระสว่าง อาทิจใจ (ศรีบูรินทร์)

		๑ 170 / ส419บ / 2556
Title: บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช		
ห้องสมุด มหาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช		

170

ส419บ

๒๒ เม.ย. ๕๗

เลขทะเบียน	5739203
เลขเรียกหนังสือ	๑ 170 ส 419 บ
วันที่	๒๒ เม.ย. ๕๗

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตราจารย์บัณฑิต

สาขาวิชาสังคมวิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พุทธศักราช ๒๕๕๖

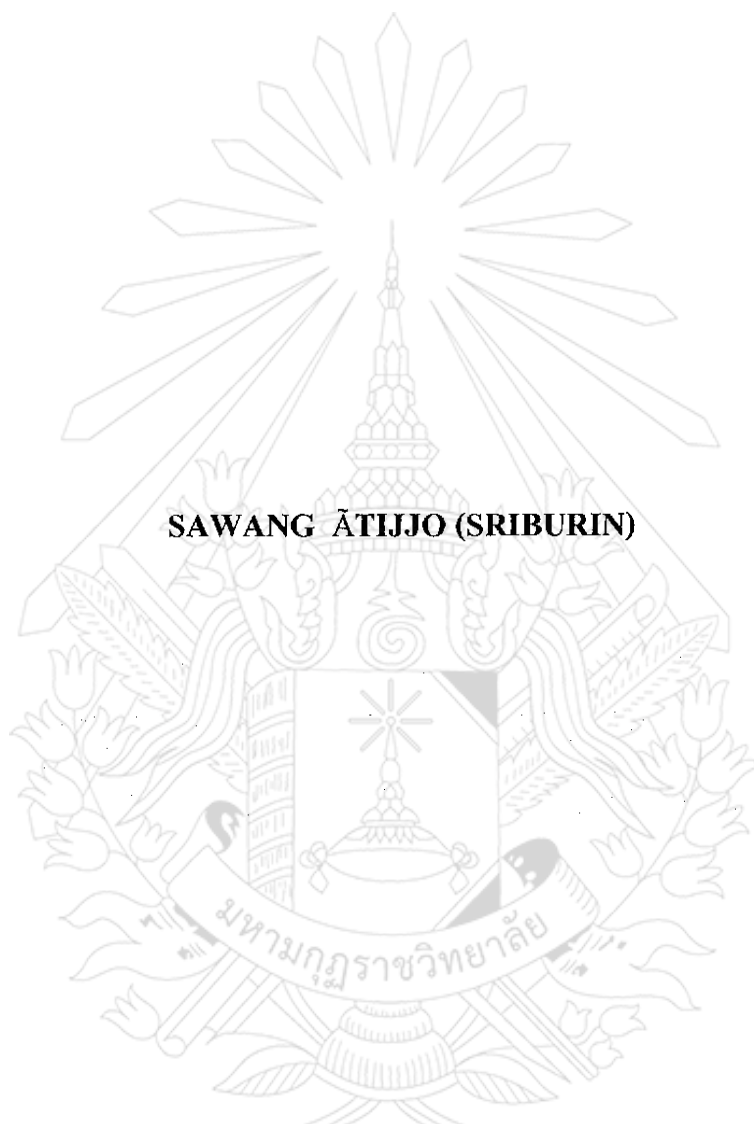
สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

๖. 16291

**THE ROLE OF PARENTS IN ETHICAL PROMOTION OF
STUDENTS, NAKHON SI THAMMARAT
VOCATIONAL COLLEGE**

SAWANG ĀTIJJO (SRIBURIN)

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS

FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS

DEPARTMENT OF SOCIOLOGY

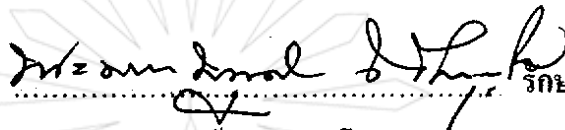
GRADUATE SCHOOL

MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

B.E. 2556 [2013]

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย
อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช
ชื่อนักศึกษา : พระสว่าง อาทิจุใจ (ศรีบูรินทร์)
สาขาวิชา : สังคมวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เดชชาติ ตริทรัพย์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กันตภณ หนูทองแก้ว

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

(พระมหากษัตริย์ ญาณวฑฺฒโน, ผศ.ดร.)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

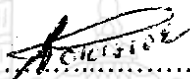
(พระมหาปริดา ขนดีโสภณ, ดร.)

ประธานกรรมการ

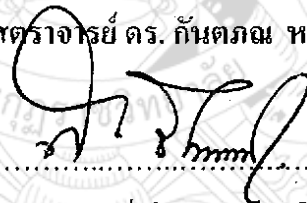
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เดชชาติ ตริทรัพย์)

อาจารย์ที่ปรึกษา

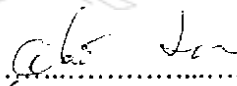
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กันตภณ หนูทองแก้ว)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์(พิเศษ) ดร. สุกิจ ชัยมุสิก)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์(พิเศษ) สંગศรี ชมภูวงศ์)

กรรมการ

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thesis Title : The Role of Parents in Ethical Promotion of Students, Nakhon Si Thammarat Vocational Collage
Student's Name : Sawang Ātijo (Sriburin)
Department : Sociology
Advisor : Asst. Prof. Dr. Detchat Treesap
Co - Advisor : Asst. Prof. Dr. Kantaphon Nuthongkaew

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.

P. S. Nānavuddho Acting Dean of Graduate School
(Phramaha Boonsri Nānavuddho, Asst.Prof.Dr.)

Thesis Committee

P. P. Buamuang Chairman
(Phramaha Preeda Khantisophano, Dr.)

D. Treesap Advisor
(Asst. Prof. Dr. Detchat Treesap)

K. Nuthongkaew Co - Advisor
(Asst. Prof. Dr. Kantaphon Nuthongkaew)

S. Chaimusik Member
(Asst. Prof. (Emeritus) Dr. Sukit Chaimusik)

S. Chomphuwong Member
(Asst. Prof. (Emeritus) Songsri Chomphuwong)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	: บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช
ชื่อนักศึกษา	: พระสว่าง อาทิจุใจ (ตรีบูรินทร์)
สาขาวิชา	: สังคมวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เศษชาติ ตรีทรัพย์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กันตภณ หนูทองแก้ว
ปีการศึกษา	: 2556

บทคัดย่อ

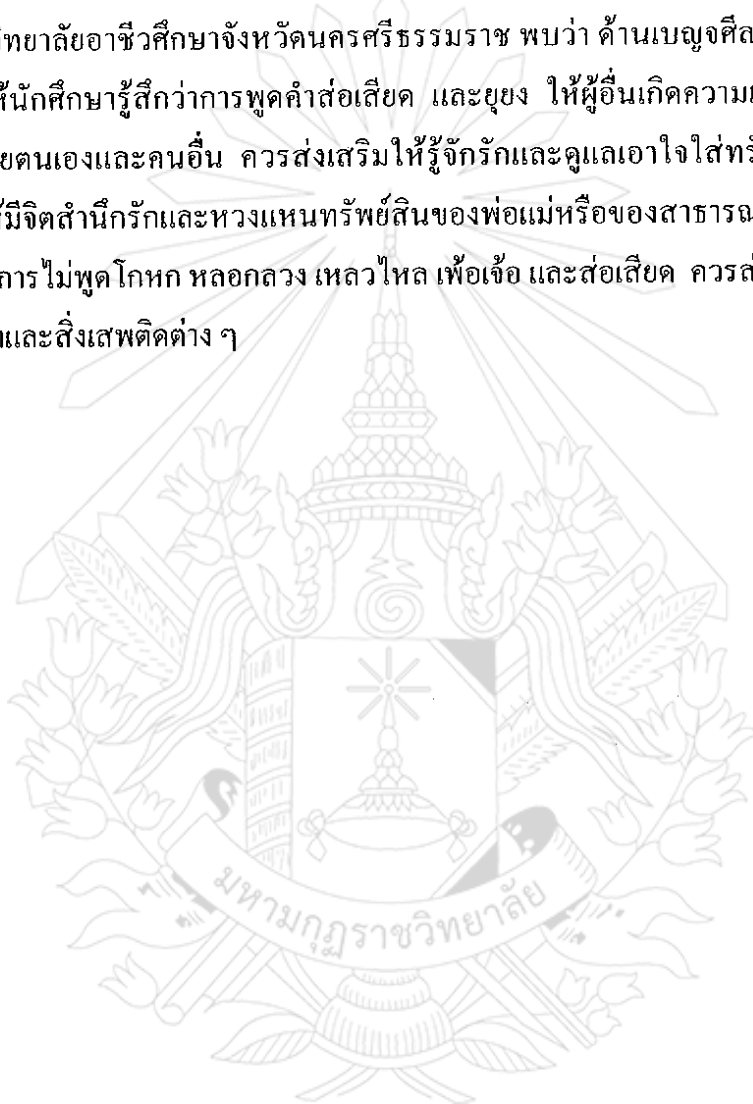
วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง ต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากร ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2555 จำนวน 2,302 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 331 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า Z-test ค่า F- test และเมื่อปรากฏว่า ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธี LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัยพบว่า

1) ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ จำแนกตามเกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง พบว่า โดยรวม อยู่ในระดับมาก

2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ที่มีเกรดเฉลี่ย ระดับการศึกษาผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครองต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ด้านเบญจศีล มีข้อเสนอแนะว่า ควรส่งเสริมให้นักศึกษารู้สึกว่าการพูดคำส่อเสียด และยุยง ให้ผู้อื่นเกิดความเข้าใจผิดต่อกันนั้น เป็นสิ่งที่ทำลายตนเองและคนอื่น ควรส่งเสริมให้รู้จักรักและดูแลเอาใจใส่ทรัพย์สินของตนเอง ควรส่งเสริมให้มีจิตสำนึกรักและห่วงหาพันทรัพย์สินของพ่อแม่หรือของสาธารณะ ควรส่งเสริมให้เห็นคุณค่าของการไม่พูดโกหก หลอกลวง เหลวไหล เพื่อเชื่อ และส่อเสียด ควรส่งเสริมให้เห็นโทษของการดื่มสุราและสิ่งเสพติดต่าง ๆ

Thesis Title : **The Role of Parents in Ethical Promotion of Students, Nakhon Si Thammarat Vocational Collage**

Student's Name : **Sawang Ātijjo (Sriburin)**

Department : **Sociology**

Advisor : **Asst. Prof. Dr. Detchat Treesap**

Co - Advisor : **Asst. Prof. Dr. Kantaphon Nuthongkaew**

Academic Year : **B.E. 2556 (2013)**

ABSTRACT

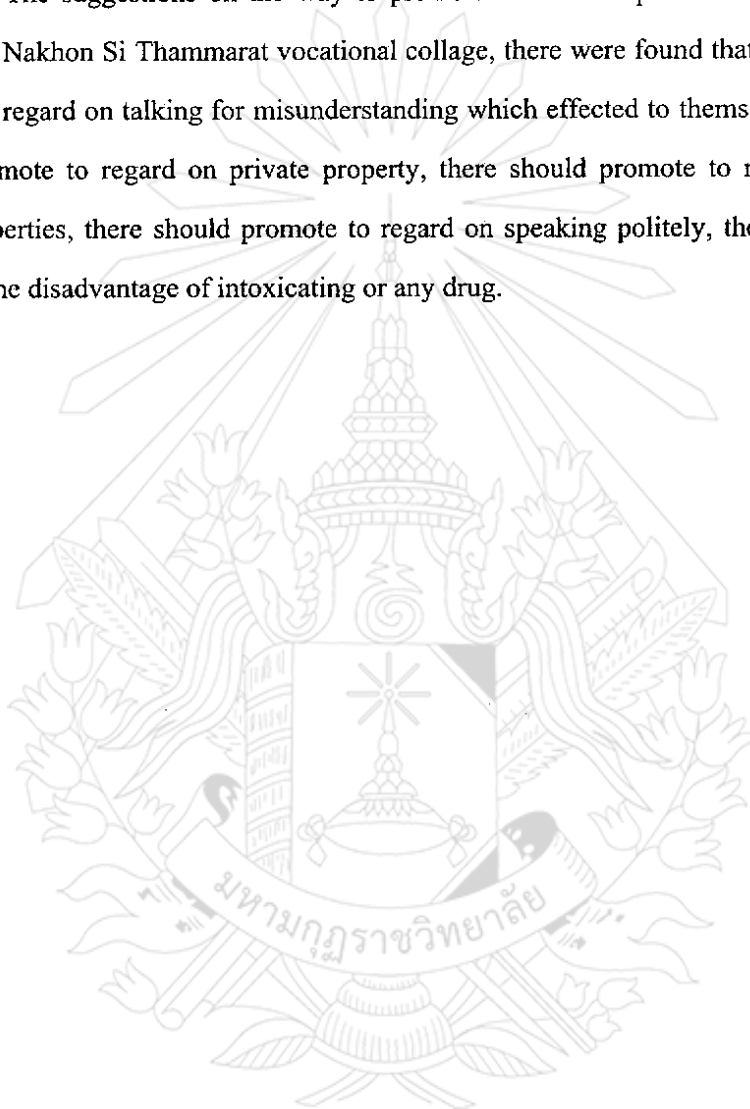
The objectives of this Thesis paper were as follows:- 1) to study the opinion on parents' role in ethical promotion of students in Nakhon Si Thammarat vocational collage. 2) to compare the opinion on parents' role in ethical promotion of students in Nakhon Si Thammarat vocational collage in terms of average grades, classes levels, parents' qualifications, parents' occupations and parents' incomes as differently, and 3) to study the suggestions on the way to promote the role of parents in ethical promotion of students in Nakhon Si Thammarat vocational collage. The population were students in a in Nakhon Si Thammarat vocational collage academic year 2012 there are amount 2,302 persons, sample size by Krejcie and Morgan's table measurement, the sample were amount 331 persons, the instrument for data collection were questionnaire both closed and open ended questions, data analysis by package computer program, the statistics were applied as follow; frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, Z-test F-test and when found that the "F" had statistically significance then test the difference of arithmetic mean in each pair by LSD method (Least Significant Difference).

The results of the research were found as follows

1) The opinion on parents' role in ethical promotion of students in Nakhon Si Thammarat vocational collage by overviews was at more level, when considered in each aspects found that the aspect of Panja Dhamma was the highest mean and the aspect of Panja Sīla was the lowest mean respectively, classified in terms of average grades, classes levels, parents' qualifications, parents' occupations and parents' incomes found that by overviews was at more level.

2) The comparative results of opinion on parents' role in ethical promotion of students in Nakhon Si Thammarat vocational collage in terms of classes levels found that there were different as statistically significance at .001, in terms of average grades, parents' qualifications, and parents' incomes found that there were different as statistically significance at .01, but in terms of parents' occupations found that there were not different as statistically significance at .05.

3) The suggestions on the way to promote the role of parents in ethical promotion of students in Nakhon Si Thammarat vocational collage, there were found that there should promote students to regard on talking for misunderstanding which effected to themselves and others, there should promote to regard on private property, there should promote to regard on parents and public properties, there should promote to regard on speaking politely, there should promote to regard on the disadvantage of intoxicating or any drug.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จสมบูรณ์ลงได้ด้วยการความอนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสโกกราช พระเทพวินยาภรณ์ รองอธิการบดี พระเมธาวิสัยรส (ดร.) คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย พระครูสิทธิธรรมาภรณ์, ผศ.ดร. ผู้ช่วยศาสตราจารย์(พิเศษ) ดร. สุกิจ ชัยมุสิก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เดชชาติ ตรีทรัพย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กันตภณ หนูทองแก้ว อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม อีกทั้งได้สละเวลาในการชี้แนะแนวทางตลอดจนการตรวจแก้ไขจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ พระครูพิศิษฏ์กณาทร, ดร. อาจารย์สันติ อุณจะนำ และว่าที่ร้อยตรีกิตติบรรณ โสภิชฐ์ ที่ได้อนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย และได้กรุณาให้ความรู้และคำแนะนำตลอดจนข้อคิดเห็นต่าง ๆ ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสโกกราชทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ดูแลช่วยเหลือในด้านเอกสารการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณคณาจารย์ สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครองทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนเพื่อนนักศึกษา ที่ให้กำลังใจรวมทั้งความห่วงใยที่มอบให้ผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบคุณผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงทุกคน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างดียิ่ง

ประโยชน์และคุณค่าอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบความดีทั้งหมดนี้เพื่อบูชาบิดามารดา และบูรพาอาจารย์ รวมทั้งผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่มีส่วนร่วมส่งเสริมสนับสนุนเป็นกำลังใจตลอดเวลา รวมทั้งเพื่อน ๆ ที่ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดมา ใน โอกาสนี้ด้วย

พระสว่าง อาทิจุโจ (ศรีบูรินทร์)

สารบัญคําย่อ

การเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากพระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับสยามรัฐ ในการอ้างอิง และใช้ชื่อย่อของคัมภีร์พระไตรปิฎกและอรรถกถาในสารนิพนธ์นี้ โดยอ้างอิงตามลำดับคัมภีร์ ดังนี้

คําย่อ

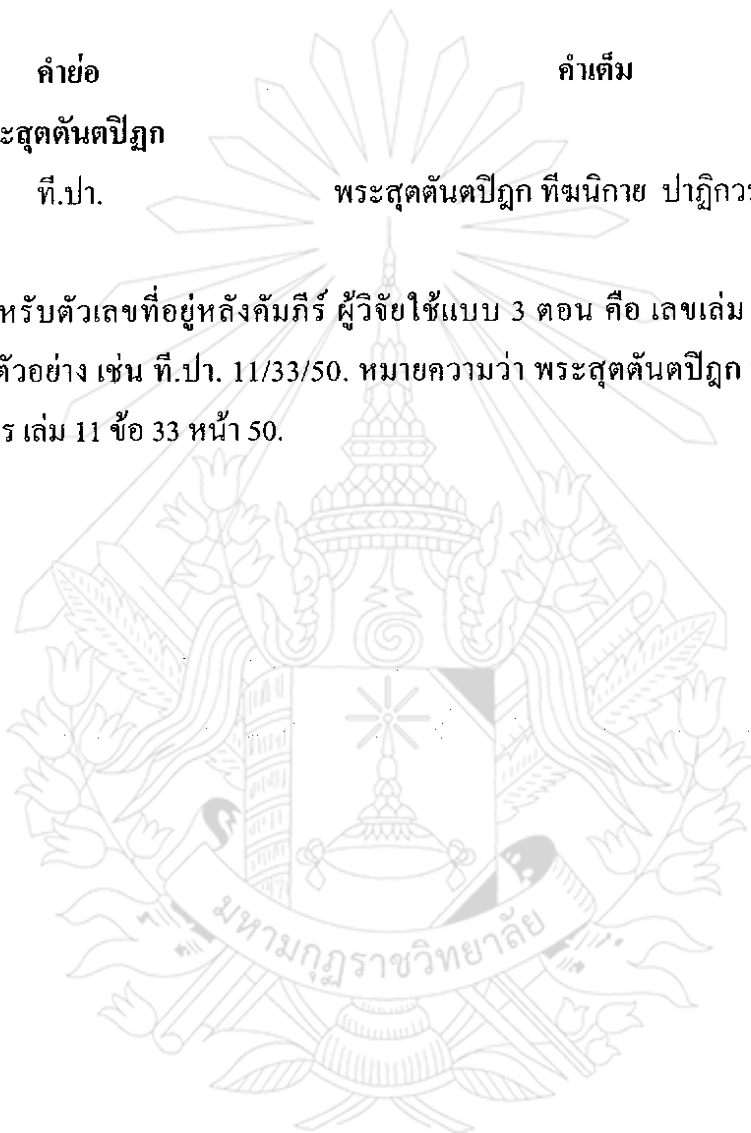
พระสุตตันตปิฎก

ที.ปา.

คําเต็ม

พระสุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย ปาฎิกวรรค จักกวัตติสูตร

สำหรับตัวเลขที่อยู่หลังคัมภีร์ ผู้วิจัยใช้แบบ 3 ตอน คือ เลขเล่ม เลขข้อ และเลขหน้าตามลำดับ ตัวอย่าง เช่น ที.ปา. 11/33/50. หมายความว่า พระสุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย ปาฎิกวรรค จักกวัตติสูตร เล่ม 11 ข้อ 33 หน้า 50.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญคำย่อ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญแผนภูมิ	ด
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น	7
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	9
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท	16
2.4 บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม	20
2.5 หลักธรรมที่เกี่ยวข้องกับหลักศีล 5 และธรรม 5	27
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการปลูกฝังและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม	43
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	52
2.8 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	57

บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย	59
3.1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	59
3.2	เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง	60
3.3	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	60
3.4	การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	62
3.5	การเก็บรวบรวมข้อมูล	62
3.6	การวิเคราะห์ข้อมูล	63
3.7	สถิติที่ใช้ในการวิจัย	64
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
4.1	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
4.2	ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	67
4.3	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
ตอนที่ 1	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	69
ตอนที่ 2	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช	72
ตอนที่ 3	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี ระดับการศึกษาผู้ปกครอง อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง	77
ตอนที่ 4	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มี เกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี ระดับการศึกษาผู้ ปกครอง อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง ต่างกัน	86

ตอนที่ 5 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาท ของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช	109
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	111
5.1 สรุปผลการวิจัย	112
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	117
5.3 ข้อเสนอแนะ	125
5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	125
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	128
บรรณานุกรม	129
ภาคผนวก	135
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	136
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	138
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	142
ภาคผนวก ง ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช	144
ภาคผนวก จ แบบสอบถามและค่า IOC	149
ประวัติผู้วิจัย	158

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ 3.1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี	60
ตารางที่ 4.1	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเกรดเฉลี่ย	69
ตารางที่ 4.2	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นปี	69
ตารางที่ 4.3	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา ผู้ปกครอง	70
ตารางที่ 4.4	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง	70
ตารางที่ 4.5	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง	71
ตารางที่ 4.6	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อ บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม	72
ตารางที่ 4.7	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อ บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล	73
ตารางที่ 4.8	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อ บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจธรรม	75
ตารางที่ 4.9	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อ บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามเกรดเฉลี่ย	77
ตารางที่ 4.10	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อ บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามระดับชั้นปี	78
ตารางที่ 4.11	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อ บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา ผู้ปกครอง	80

- ตารางที่ 4.30 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของ
ผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา
จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีระดับการศึกษาผู้ปกครองต่างกัน 95
- ตารางที่ 4.31 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นที่มีต่อ
บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย
อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีระดับการศึกษาผู้ปกครอง
ต่างกัน 96
- ตารางที่ 4.32 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อ
บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย
อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล จำแนกตามระดับ
การศึกษาผู้ปกครอง 97
- ตารางที่ 4.33 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของ
ผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา
จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล ที่มีระดับการศึกษาผู้ปกครอง
ต่างกัน 97
- ตารางที่ 4.34 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นที่มีต่อ
บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย
อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล ที่มีระดับการศึกษา
ผู้ปกครองต่างกัน 98
- ตารางที่ 4.35 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อ
บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย
อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจธรรม จำแนกตามระดับ
การศึกษาผู้ปกครอง 99
- ตารางที่ 4.36 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของ
ผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา
จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจธรรม ที่มีระดับการศึกษาผู้ปกครอง
ต่างกัน 99
- ตารางที่ 4.37 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อ
บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย
อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง 100

- ตารางที่ 4.38 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของ
ผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา
จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน 100
- ตารางที่ 4.39 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อ
บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย
อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล จำแนกตามอาชีพ
ผู้ปกครอง 101
- ตารางที่ 4.40 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของ
ผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา
จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล ที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน 101
- ตารางที่ 4.41 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อ
บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย
อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจธรรม จำแนกตามอาชีพ
ผู้ปกครอง 102
- ตารางที่ 4.42 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของ
ผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา
จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจธรรม ที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน 102
- ตารางที่ 4.43 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อ
บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย
อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง 103
- ตารางที่ 4.44 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของ
ผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา
จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกัน 103
- ตารางที่ 4.45 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นที่มีต่อ
บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย
อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกัน 104
- ตารางที่ 4.46 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อ
บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย
อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล จำแนกตามรายได้
ผู้ปกครอง 105

- ตารางที่ 4.47 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของ
ผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา
จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล ที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกัน 105
- ตารางที่ 4.48 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นที่มีต่อ
บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย
อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล ที่มีรายได้ผู้ปกครอง
ต่างกัน 106
- ตารางที่ 4.49 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อ
บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย
อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจธรรม จำแนกตามรายได้
ผู้ปกครอง 107
- ตารางที่ 4.50 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของ
ผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา
จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจธรรม ที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกัน 107
- ตารางที่ 4.51 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นที่มีต่อ
บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย
อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจธรรม ที่มีรายได้ผู้ปกครอง
ต่างกัน 108
- ตารางที่ 4.52 แสดงค่าความถี่ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทของ
ผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา
จังหวัดนครศรีธรรมราช 109

สารบัญแผนภูมิ

หน้า

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

58

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์บ้านเมืองของประเทศไทยเราในปัจจุบันนี้ ค่อนข้างน่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็น วิฤตทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเสื่อมถอยในด้าน คุณธรรม จริยธรรมของคน ทั้งในระดับ นักการเมือง ข้าราชการ หรือ คนในแวดวงอาชีพอื่น ๆ ภาพที่เห็นชัดเจนและเป็นข่าวอยู่ทุกวัน ก็ คือ การทุจริต คอร์รัปชัน การก่ออาชญากรรม การเสพและการค้ายาเสพติด ซึ่งแพร่ระบาดใน กลุ่มเยาวชนไทย ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จนถึง อุดมศึกษา รวมถึงการแต่งกายล่อแหลม ที่เป็น มูลเหตุก่อให้เกิดอาชญากรรมทางเพศของนักศึกษาหญิง การขายบริการทางเพศของนักศึกษา การ ที่นักศึกษาอยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยา การทะเลาะวิวาทของนักศึกษาทั้งภายในสถาบันเดียวกันและ ต่างสถาบัน เหล่านี้เป็นต้น ปัญหาที่เกิดขึ้นในกลุ่มของเยาวชนดังกล่าว ทุกคนต่างลงความเห็น ตรงกันว่า เยาวชนไทยของเราขาดการปลูกฝังในด้าน คุณธรรม จริยธรรม อย่างยั่งยืน คือ อาจจะมี อยู่บ้างแต่เป็นแบบฉาบฉวย ไม่เกิดผลที่ถาวร ในขณะที่สังคมไทยต้องการเห็นภาพการพัฒนา เยาวชนไทยไปสู่การเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความสมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ มีสติ ปัญญา มี ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต ซึ่งเป็นสังคมที่เต็มไปด้วยคนขาด คุณธรรมจริยธรรม มุ่งพัฒนาวัตถุมากกว่าพัฒนาคุณภาพชีวิตมีหลักคิดแนวทุนนิยมให้ความสำคัญ กับวัตถุวัดความสำเร็จของคนจากวัตถุที่สร้างสม โดยไม่สนใจคุณธรรม คนในสังคมมีความเห็นแก่ ตัวเป็นเรื่องปกติเห็นความ โลกเป็นเรื่องธรรมดา มีแต่ความทะยานอยากมีความต้องการเป็นที่ตั้งใน ขณะที่ไม่รู้ความต้องการที่แท้จริง บริโภคอย่างไม่รู้จริงแม้กระทั่งการใช้ชีวิตที่กำลงบริโภคความ ดายคนในสังคมเฉยชาและไม่ถือเป็นธุระเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับตน ขาดจิตสาธารณะทำให้สังคมอ่อนแอ ขาดพลัง อีกทั้งยังขาดความสัมพันธ์กับสังคมอื่น ในชีวิตประจำวันคนไทยนั้นพบว่าคนในสังคมมี ภาวะโรคเครียดถึงร้อยละ 66.21¹ ซึ่งนับว่าเป็นจำนวนมาก การทำให้ชีวิตประจำวันเป็นสุขและสันติ ใได้อย่างแท้จริงจึงจำเป็นต้องพัฒนาชีวิตตามหลักศาสนา ซึ่งเป็นมรรควิถีเอกที่จะนำชีวิตไปสู่ ความสุขอย่างแท้จริง และเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดสันติและสันติภาพแก่บุคคลและสังคม

เรียงศักดิ์ ปิ่นประทีป, สถานการณ์ทางสังคมไทย,

<http://www.moethaitee.com>, (13 January 2007).

จริยธรรม เป็น หลักความประพฤติ หรือ แนวทางในการปฏิบัติตน ที่ควรแก่การยึดถือปฏิบัติ เพื่อสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข โดยมีคุณธรรม และ ศีลธรรมเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม จึงเปรียบเสมือนการพัฒนาคุณภาพจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความประพฤติของคน คุณธรรม เป็นสถานะที่อยากให้เราทำอะไรที่เป็นคุณ ศีลธรรม เป็นสถานะที่เราห้ามจิตใจของเราไม่ให้ทำในสิ่งผิด หรือบอกไม่ให้อื่นทำ ทั้งคุณธรรม และ ศีลธรรม จึงเป็นตัวกำหนดความประพฤติของเรา ให้ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกที่ควร คือเป็นตัวกำหนดจริยธรรม จริยธรรมที่เกิดขึ้นจึงเป็นผลมาจากศาสนา ที่เกี่ยวข้องกับ วัฒนธรรม ประเพณี และกฎหมาย ดังนั้น การดำเนินชีวิตในปัจจุบันจึงควรดำเนินชีวิตตามหลักจริยธรรม ซึ่งเป็นหลักในการประพฤติที่ถูกต้องชีวิตจึงมีความสุข ซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์ปรารถนา แต่จะเกิดผลได้จะต้องมีหลักการที่จะต้องปฏิบัติในพระพุทธศาสนา คฤหัสถ์หรือชาวบ้านจะมีความสุข ได้ต้องพยายามปฏิบัติตามหลักเบญจศีลเบญจธรรม อันเป็นธรรมที่ทำให้บุคคลเป็นมนุษย์สมบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วย เบญจศีล ได้แก่ เว้นจากการฆ่าสัตว์ เว้นจากการลักทรัพย์ เว้นจากการประพฤติดีในกาม เว้นจากการพูดเท็จ และเว้นจากการดื่มเครื่องดองเมาทุกชนิด ส่วนเบญจธรรม ได้แก่ เมตตา กรุณา สัมมาอาชีวะ กามสังวร สัจจะ และสติสัมปชัญญะ²

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นอีกหนึ่งสถานที่ศึกษา ที่เกิดปัญหาอาชญากรรม การมั่วสุมของเด็กและเยาวชน ปัญหาต่างๆ เหล่านี้หากได้รับการส่งเสริมด้านจริยธรรมในครอบครัวจากตัวผู้ปกครองเอง ก็จะสามารถแก้ไขปัญหาได้ ซึ่งการส่งเสริมจริยธรรมเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกด้านจิตใจ และความเชื่อของบุคคล ถ้าผู้ปกครองปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดี นักศึกษาก็จะปฏิบัติไปด้วยตัวอย่างยอมดีกว่าคำสอน เป็นแกนนำในการกำหนดเป้าหมายชีวิตด้วยหลักจริยธรรม ให้นักศึกษาไม่เห็นแก่ตัว และไม่ผิดจารีตประเพณี จริยธรรมในตัวนักศึกษาคควรเริ่มต้นจากการส่งเสริมจริยธรรมตั้งแต่เด็ก ครอบครัว โรงเรียนเรียน และชุมชนหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ โดยเฉพาะ บ้าน วัด โรงเรียน การใช้หลักศาสนาหรือจริยธรรมในการส่งเสริมจริยธรรมในตัวนักศึกษานั้น มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้จริยธรรมตั้งแต่ระดับครัวเรือนไปจนถึงระดับชุมชน คือการส่งเสริมหลักธรรมคำสอนของพุทธศาสนา นักศึกษาเป็นส่วนสำคัญยิ่งในการที่จะเป็นอนาคตของชาติบ้านเมือง หากฐานไม่ดีแล้วก็ย่อมจะส่งผลเสียตามมาในอนาคต

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง “บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช” โดยศึกษาว่านักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นอย่างไรบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริม

²บุญมี แท่นแก้ว, จริยศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์, 2539), หน้า 132.

จริยธรรมแก่นักศึกษา เพื่อนำผลในการทำวิจัยในครั้งนี้ มาเป็นข้อมูลในการสร้างบทบาทให้ ผู้ปกครองทำการส่งเสริมจริยธรรมแก่นักศึกษา ทำให้วิทยาลัย ได้ผลิตคนดี คนเก่ง และมีคุณธรรม จริยธรรม เพื่อเป็นอนาคตของชาติบ้านเมืองสืบต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี ระดับการศึกษา ผู้ปกครอง อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง ต่างกัน

1.2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทของผู้ปกครองในการ ส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.3.1 นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน มีความ คิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม แตกต่างกัน

1.3.2 นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความ คิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม แตกต่างกัน

1.3.3 นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับการศึกษาผู้ปกครอง ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม แตกต่างกัน

1.3.4 นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอาชีพผู้ปกครอง ต่างกัน มี ความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม แตกต่างกัน

1.3.5 นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกัน มี ความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม แตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2555 จำนวน 2,302 คน (สรุปรายงานจำนวนนักศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ข้อมูล ณ วันที่ 30 พฤศจิกายน 2555)

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในด้าน

- ด้านเบญจศีล
- ด้านเบญจธรรม

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ สถานที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช

1.5.2 ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง ต่างกัน

1.5.3 ทำให้ทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช

1.5.4 ทำให้สามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ ไปใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดนโยบายการส่งเสริมบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราชต่อไป

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึก ความคิด และคาดหวังของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช เกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม

บทบาท หมายถึง การปฏิบัติตามสิทธิ หน้าที่อันเนื่องมาจากสถานภาพของบุคคล เนื่องจากบุคคลมีหลายสถานภาพในคนคนเดียว ฉะนั้นบทบาทของบุคคลจึงต้องปฏิบัติตามสถานภาพในสถานการณ์ตามสถานภาพนั้น ๆ

การส่งเสริมจริยธรรม หมายถึง การสนับสนุน รวมถึงการปลูกฝังความประพฤติ หลักของการปฏิบัติ ให้ปฏิบัติตนในสิ่งที่ดีงาม มีความเหมาะสมเป็นที่ยอมรับในสังคมและบุคคลโดยทั่วไป ได้แก่ เบญจศีล หรือ ปัญจศีล และเบญจธรรม หรือ เบญจกัลยาณธรรม

ด้านเบญจศีล หมายถึง ธรรมชาติหรือกฎเกณฑ์ในการรักษาและวาจาให้เป็นปกติให้เรียบร้อยให้มีระเบียบแบบแผนที่ดีงาม อันเป็นข้อปฏิบัติในการละเว้นความชั่ว ความไม่ดี 5 อย่าง ได้แก่ 1. ละเว้นจากการปลงชีวิตสัตว์ทุกชนิด ตลอดจนถึงการไม่เบียดเบียนสัตว์ด้วยวิธีการต่าง ๆ 2. ละเว้นจากการถือเอาสิ่งของที่เจ้าของไม่ให้จะเป็นการลัก การโกง ฉกชิงวิ่งราว การหลอกลวง หรือการทำลาย ทรัพย์สินของคนอื่นให้เสียหาย 3. ละเว้นจากการประพฤติดีกในกาม มีใครในรูป ในเสียง ในรส การสัมผัส หรือแม้ในอารมณ์อันเป็นที่ใคร่ที่พอใจ อันมีผู้อื่น หรือเจ้าของหวงแหนคุ้มครองอยู่ 4. ละเว้นจากการพูดเท็จพูดไม่ตรงกับความจริง พูดผิดไปจากที่เป็นจริง อันเป็นเหตุให้ผู้ฟังเข้าใจผิดพลาด คลาดเคลื่อนจากความจริงโดยเจตนา 5. ละเว้นจากการดื่มน้ำเมาหรือเครื่องดองสิ่งมีนเมาทุกชนิด

ด้านเบญจธรรม หมายถึง ธรรมที่ค้ำจุน ธรรมที่ทำให้บุคคลเป็นมนุษย์สมบูรณ์ (มนุษย์ธรรม) 5 อย่างที่คู่กับศีล 5 เป็นธรรมที่เกื้อหนุนแก่การรักษาศีล 5 ผู้รักษาศีล เบญจศีล มีไว้ประจำใจ 5 อย่าง ได้แก่ 1. เมตตากรุณา หมายถึง ความรัก ความปรารถนา ให้เขามีความสุขและสงสาร เขาอยากให้เป็นพ้นทุกข์ 2. สัมมาอาชีวะ หมายถึง การเลี้ยงชีพในทางสุจริต 3. กามสังวร หมายถึง การสำรวมในกาม 4. สัจจะ หมายถึง ความสัตย์ ความจริง ความซื่อตรง 5. สติสัมปชัญญะ หมายถึง การระลึกได้ และรู้สึกตัวเสมอ ให้รู้จักยั้งคิด มีความระมัดระวัง

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวช.1 ปวช.2 และปวช. 3 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2555

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หมายถึง สถานที่ให้การศึกษาตั้งแต่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ขึ้นไป ถึงระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (ปวส.) สายอาชีพแก่นักศึกษาในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดใกล้เคียง

เกรดเฉลี่ย หมายถึง เกรดเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แบ่งเป็น 2 ช่วง คือ 1) 3.00 หรือต่ำกว่า และ 2) 3.01 - 4.00

ระดับชั้นปี หมายถึง ระดับชั้นปีของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ชั้นปี คือ 1) ปวช. 1, 2) ปวช. 2 และ 3) ปวช. 3

ระดับการศึกษาผู้ปกครอง หมายถึง ระดับการศึกษาผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ 1) ประถมศึกษา, 2) มัธยมศึกษา/ปวช., 3) อนุปริญญา/ปวส. และ 4) ปริญญาตรี/สูงกว่า

อาชีพผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ 1) เกษตรกรรม/รับจ้าง, 2) ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย, 3) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ 4) แม่บ้าน/พนักงานบริษัท

รายได้ผู้ประกอบการ หมายถึง รายได้ผู้ประกอบการของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ 1) ต่ำกว่า 5,000 บาท, 2) 5,000 - 10,000 บาท, 3) 10,001 - 15,000 บาท
และ 4) 15,001 บาทขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวคิด ทฤษฎีและ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท
- 2.4 บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับหลักศีล 5 และธรรม 5
- 2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการปลูกฝังและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.8 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

2.1.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับความตรงกันหรือความเหมือนกันของความคิด (Theories of Cognitive Consistency) ซึ่ง ไฮเคอร์ ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับทฤษฎีนี้ว่า เมื่อนาย ก. ชอบนาย ข. และนาย ข. ชอบสิ่งของนาย ค. มีแนวโน้มจะทำให้ นาย ก. ชอบสิ่งของนาย ค. ด้วย ภาวะการณ์ที่ สมดุลจะเกิดขึ้นเมื่อความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบทั้งสามนี้เป็นไปทางบวก เช่น ข. ชอบ ค. และ ก. ชอบ ค. หรืออีกกรณีหนึ่ง เมื่อความสัมพันธ์ระหว่างสองคู่เป็นไปในทางลบ เช่น ก. ไม่ชอบ ค. ข. ไม่ชอบ ค. แต่ ก. ชอบ ข. และในทางตรงกันข้ามภาวะการณ์ที่ไม่สมดุลจะเกิดขึ้นเมื่อความสัมพันธ์

คู่ใดคู่หนึ่งเป็นไปในทางลบหรือความสัมพันธ์ระหว่างสามคู่เป็นไปในทางลบ เมื่อเกิดภาวะกรณีที่ 'ไม่สมดุลมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของความสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดภาวะกรณีที่สมดุล'

2. ทฤษฎีการขัดแย้งของความคิด (Theory of Cognitive Dissonance) เฟสทิงเจอร์ (Festinger, 1957) เป็นผู้เสนอทฤษฎีนี้ โดยมีพื้นฐานมาจากความคิดที่ว่าเมื่อใดที่มนุษย์มีสิ่งขัดแย้งกัน มนุษย์จะพยายามหาทางที่จะจัดความขัดแย้งนั้นให้หมดไป นั่นคือเจตคติของบุคคลจะเปลี่ยนแปลง เมื่อเกิดความขัดแย้งขึ้นในตัวบุคคล และความขัดแย้งนี้อาจเกิดขึ้น เนื่องจากส่วนประกอบของการรับรู้ ส่วนหนึ่งแตกต่างหรือขัดแย้งกับส่วนประกอบของการรับรู้ส่วนอื่นหรือเกิดขึ้นเมื่อมีการรับรู้ ส่วนอื่นหรือเกิดขึ้นเมื่อมีการรับรู้ข้อมูลใหม่ที่ขัดแย้งกับเจตคติหรือความคิดเห็นเดิมของตน เมื่อเกิดความไม่สอดคล้องหรือขัดแย้งก็พยายามปรับให้เกิดความสอดคล้องเพื่อให้ความคิดสัมพันธ์กับ พฤติกรรมหรือเปลี่ยนความคิดให้สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมหรือพยายามหาข้อมูลสนับสนุนความคิด เดิมของตนหรือหลีกเลี่ยงไม่รับข้อมูลที่ทำให้เกิดความไม่สอดคล้องขึ้น²

3. ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงเจตคติโดยการปรับตัวให้เข้ากับสังคม (The Social Judgment Theory of Attitude Change) เซอร์ฟ และคนอื่นๆ (Sheriff and Others, 1969) เป็นผู้นำ ทฤษฎีนี้ ซึ่งเชื่อว่าขบวนการในการปรับตัวของบุคคลนั้นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลง เจตคติของบุคคลเกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งสัมพันธ์กับหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ทางสังคมและความรู้สึกนึกคิด เกี่ยวกับตนเอง อัตมโนทัศน์ (Self-Concept) เจตคติจะเป็นอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับระดับของการปรับ (Level of Adaptation) ซึ่งอยู่ระหว่างช่วงของการยอมรับ (Acceptance) ซึ่งเป็นไปตามความคิด ความรู้สึกของตนเองและสังคม ช่วงแห่งการปฏิเสธ (Rejection) ซึ่งเป็นไปตามความคิด ความรู้สึก ของตนและสังคม และยังมีช่วงแห่งอิสระ (Non Commitment) คือการไม่ผูกมัดในด้านใด ๆ ซึ่งอยู่ ระหว่างช่วงแห่งการยอมรับและช่วงแห่งการปฏิเสธ การยอมรับ การไม่ยอมรับหรือปฏิเสธ และไม่ แน่ใจนี้จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับระดับของการมีส่วนร่วมและโดยปกติจะแสดงออกในลักษณะที่ เหมาะสม กับสถานะของสังคมเพื่อจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยความเป็นสุข³

สรุปได้ว่า ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกทั้งที่พอใจและไม่พอใจ โดยเฉพาะความคิดเห็น ของบุคคลที่มีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งความคิดบางครั้งก็เหมือนกัน หรือต่างกัน ได้ซึ่งใน

¹ นวรัตน์ ปัสมิตติ, "ผลของการแนะแนวอาชีพที่มีอาชีพอิสระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร", *ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต*, (บัณฑิต วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร), 2544, หน้า 128.

² เรื่องเดียวกัน.

³ เรื่องเดียวกัน.

งานวิจัยนี้ได้ศึกษาในเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ว่านักศึกษามีความคิดเห็นเหมือนหรือแตกต่างกัน และเห็นต่างกันอย่างไร

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอยู่ในตัวของบุคคล ซึ่งเป็นลักษณะภายในของบุคคลแต่ละคนที่ผลักดันให้บุคคลเกิดพฤติกรรมด้านต่าง ๆ เพราะคนเราโดยทั่วไปมักแสดงพฤติกรรมตามความคิดเห็นของตน กล่าวคือ เมื่อบุคคล มีความคิดเห็นที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ก็จะสนับสนุนการปฏิบัติงานขององค์การ บุคคล มีการปรับปรุงพัฒนาในทางที่ดีขึ้น

2.2.1 ความหมายของความคิดเห็น

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกที่เกิดจากความรู้สึกภายในต่าง ๆ ซึ่งความรู้สึกภายในนั้นอาจเป็นเพียงเจตคติ หรือความเชื่อ และค่านิยมเป็นพฤติกรรมภายในที่ไม่มีผู้ใดสังเกตหรือทราบได้นอกจากตัวของผู้นั้น แต่ความคิดเห็นเป็นพฤติกรรมภายนอกที่ผู้อื่นสามารถสังเกตเห็นและทราบได้อย่างชัดเจน ดังนั้น คนที่มีเจตคติหรือความเชื่อหรือค่านิยมอย่างหนึ่ง ถ้าเขาไม่แสดงความคิดเห็นออกมาก็ไม่มีผู้ใดทราบได้โดยว่าเขามีเจตคติหรือความเชื่อหรือค่านิยมเช่นใด⁴

วิทยากร เชียงกุล ได้ให้ความหมาย 2 ประการ ดังนี้ ประการแรก คือ ทศนะ, ความเห็น, ความเชื่อ, Public Opinion ทศนะของประชาชนทั่วไปต่อสิ่งต่างๆ ส่วนประการที่สองคือ ความเห็นหรือคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ⁵

ราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายว่า “ความคิดเห็น หมายถึง แนวความคิด”⁶

⁴กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์, จิตวิทยาสังคม, ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, (กรุงเทพมหานคร : ประสานมิตร, 2527), หน้า 50.

⁵วิทยากร เชียงกุล, อธิบายศัพท์การเมืองการปกครองสมัยใหม่, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เดือนตุลา, 2543), หน้า 173.

⁶ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542, (กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2546), หน้า 393.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ ได้กล่าวว่า ความคิดเห็นถือได้ว่าเป็นการแสดงออกทางด้านเจตคติอย่างหนึ่ง แต่การแสดงความคิดเห็นมักมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และเป็นส่วนที่พร้อมที่จะปฏิบัติเฉพาะอย่างยิ่งต่อสถานการณ์ภายนอก⁷

กฤตยา อาชวนิจกุล ได้กล่าวว่า ลักษณะของทัศนคติและความคิดเห็นว่า ทัศนคติ คือลักษณะของบุคคลที่มีต่อการปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ส่วนความคิดเห็น คือทัศนคติที่อยู่ภายในจิตสำนึกของตนเมื่อเกิดความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อใดแล้วก็จะกระทำพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความรู้สึกภายในของตน⁸

เสนาะ ดิยาวัว ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า “เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการที่ได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งนั้น ไม่ว่าข้อมูลนั้นจะมีหลักฐานอ้างอิงหรือไม่”⁹

สุชา จันทน์เอม และ สุรางค์ จันทน์เอม ได้กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ เราไม่สามารถแยกความคิดเห็นและทัศนคติออกจากกันได้ เพราะความคิดเห็นและทัศนคตินั้นมีลักษณะที่คล้าย ๆ กัน แต่ความคิดเห็นแตกต่างจากทัศนคติตรงที่ ทัศนคติเป็นความพร้อมทางจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่อาจแสดงออกมาได้ทั้งคำพูดและการกระทำ ทัศนคติไม่เหมือนกับความคิดเห็นตรงที่ไม่ใช่สิ่งเร้าที่จะแสดงออกได้อย่างเปิดเผยหรือตอบสนองอย่างตรง ๆ และลักษณะของความคิดเห็นไม่ลึกซึ้งเหมือนทัศนคติ¹⁰

สงวน สุทธิเลิศอรุณ และคณะ ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า “ เป็นการแสดงออกซึ่งวิจรรณญาณที่มีต่อบุคคลเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะความคิดเห็นของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปตามข้อเท็จจริงทัศนคติของบุคคล ในขณะที่ทัศนคติแสดงความรู้สึกต่างๆ ไปเกี่ยวกับสิ่งหนึ่ง ความคิดเห็นเป็นการอธิบายเหตุผลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะเพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจ”¹¹

⁷ประภาเพ็ญ สุวรรณ, ทัศนคติการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย, (กรุงเทพมหานคร : โอเคียนสโตร์, 2536), หน้า 3-4.

⁸กฤตยา อาชวนิจกุล, การวัดทัศนคติทางประชากรและการวางแผนครอบครัว, เอกสารประกอบการบรรยายในเรื่อง การศึกษาวิจัยทางประชากรและการวางแผนครอบครัว, (เอกสารอัดสำเนา).

⁹เสนาะ ดิยาวัว, การสัมภาษณ์ในงานบุคคล, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2527), หน้า35.

¹⁰สุชา จันทน์เอม และ สุรางค์ จันทน์เอม, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : แพรววิทยา, 2520), หน้า 104.

¹¹สงวน สุทธิเลิศอรุณ, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : ชัยศิริการพิมพ์, 2523), หน้า 31.

ลัดดา กิตติวิภาค ได้ให้แนวความคิดไว้ว่า ความคิดเห็น คือ “ความคิดที่มีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ ซึ่งทำให้เกิดความพร้อมที่จะมีปฏิกิริยาโต้ตอบในทางบวกหรือทางลบต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด”¹²

ประสาท อิศรปริดา ได้ให้แนวความคิดไว้ว่า ความคิดเห็น “เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็น และความรู้สึกหรือความจริง รวมทั้งความรู้สึกที่เราประเมินค่าออกมาทั้งในทางบวกและทางลบ”¹³

โสภา ชูพิกุลชัย และคนอื่นๆ ได้ให้คำจำกัดความของ ความคิดเห็นว่า “ความคิดเห็นเป็นการรวมความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความเห็นและความจริง ซึ่งได้แก่ความรู้ต่างๆ รวมทั้งความรู้สึกซึ่งเป็นการประเมินค่าทั้งบวกและลบ ซึ่งทั้งหมดจะเกี่ยวพันกัน ความคิดเห็นเมื่อได้ก่อรูปขึ้นมาแล้วยากที่จะเปลี่ยนแปลงได้”¹⁴

พรณี ช. เจนจิต ได้ให้แนวความคิดไว้ว่า “ความคิดเห็นเป็นเรื่องของความรู้สึก ทั้งที่พอใจไม่พอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มีอิทธิพลทำให้แต่ละคนสนองตอบต่อสิ่งเร้าแตกต่างกันไป”¹⁵

สรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึงการแสดงออกทางด้านความรู้สึกนึกคิดของบุคคล ด้วยการพูด เขียน หรือปฏิบัติใดๆ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ในเวลาใดเวลาหนึ่ง ความคิดเห็นของบุคคลจะเกี่ยวกับพื้นฐานประจำ ตัวอย่างเช่น พื้นความรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน การติดต่อระหว่างบุคคลนั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคคลและกลุ่มมีความคิดเห็นไปทิศทางหนึ่งทางใดจะเป็นรากฐานในการก่อให้เกิดความคิดเห็นต่อสิ่งนั้น ๆ

¹²ลัดดา กิตติวิภาค, *ความคิดเห็นทางสังคมเบื้องต้น*, (กรุงเทพมหานคร : แสงจันทร์การพิมพ์, 2525), หน้า 1.

¹³ประสาท อิศรปริดา, *จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน*, (กรุงเทพมหานคร : กราฟฟิการ์ต, 2523), หน้า 17.

¹⁴โสภา ชูพิกุลชัย และคนอื่นๆ, *ยุทธวิธีและมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมและสังคมในทศวรรษหน้า*, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล, 2525), หน้า 10-14.

¹⁵พรณี ช. เจนจิต, *จิตวิทยาการเรียนการสอน*, (กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์การพิมพ์, 2528), หน้า 288.

2.2.2 หน้าที่หรือกลไกของความคิดเห็น

แอลเนียด แบทซ์ อ้างใน จูมพล นิภาเกษม ได้อธิบายถึงหน้าที่ หรือกลไกของความคิดเห็นที่สำคัญไว้ 4 ประการคือ

1. เพื่อใช้สำหรับการปรับตัว (Adjustment) หมายความว่า ตัวบุคคลทุกคนจะอาศัยความคิดเห็นเป็นเครื่องยึดถือสำหรับการปรับพฤติกรรมของตนให้ไปในทางที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนสูงที่สุดและให้มีผลเสียน้อยที่สุดดังนี้ทัศนคติจึงสามารถเป็นกลไกที่จะสะท้อนให้เห็นถึงเป้าหมายที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ของเขา และด้วยสิ่งเหล่านี้เองที่ทำให้แนวโน้มของพฤติกรรมเป็นไปในทางที่ต้องการมากที่สุด

2. เพื่อป้องกันตัว (Ego-Defensive) โดยปกติในทุกขณะคนทั่วไปมักจะมีแนวโน้มที่จะไม่ยอมรับความจริงในสิ่งที่ขัดแย้งกับความนึกคิดของตนดังนั้นความคิดเห็นจึงสามารถสะท้อนออกมาเป็นกลไกที่ป้องกันตัวโดยการแสดงออกเป็นความรู้สึกถูกเหยียดหยามหรือติฉินนินทาคนอื่นและขณะเดียวกันก็จะยกตนเองให้สูงกว่าด้วยมีความคิดเห็นที่ถือว่าตนนั้นเหนือกว่าผู้อื่น

3. เพื่อการแสดงความหมายของค่านิยม (Value Expressive) ความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งของค่านิยมต่างๆและด้วยความคิดเห็นนี้เองที่จะใช้สำหรับสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมต่างๆในลักษณะที่จำเพาะเจาะจงยิ่งขึ้น ดังนั้น ความคิดเห็นจึงสามารถใช้สำหรับอธิบายและบรรยายความเกี่ยวกับค่านิยมต่างๆได้

4. เพื่อเป็นตัวจัดระเบียบเป็นความรู้ (Knowledge) ความคิดเป็นมาตรฐานที่ตัวบุคคลจะสามารถใช้ประเมินและทำความเข้าใจกับสภาพแวดล้อมที่มีอยู่รอบตัวเขาด้วยกลไกดังกล่าวนี้เองที่ทำให้ตัวบุคคลสามารถรู้และเข้าใจถึงระบบและระเบียบของสิ่งต่างๆที่อยู่รอบตัวเขาได้¹⁶

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นมีกลไกหรือหน้าที่ คือเพื่อใช้สำหรับการปรับตัว ป้องกันตัว การแสดงความหมายของค่านิยม ซึ่งเป็นตัวจัดระเบียบเป็นความรู้ ของสิ่งต่างๆที่อยู่รอบตัวเขาได้

2.2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

สุชา จันท์ธรม ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย (Genetic and Physiological Factors) เป็นปัจจัยตัวแรกที่ไม่ค่อยจะได้พูดถึงมากนัก โดยมีการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านพันธุกรรม จะมีผลต่อระดับความก้าวร้าวของบุคคล ซึ่งจะมีผลต่อเจตคติ หรือความคิดเห็นของบุคคลนั้นๆ ได้ ปัจจัยด้านร่างกาย

¹⁶จูมพล นิภาเกษม, “ความคิดเห็นของเกษตรกรต่อการดำเนินโครงการปรับปรุงระบบแผนและพัฒนาเกษตรกรของกรมส่งเสริมการเกษตรในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น), 2536, หน้า 69.

เช่น อายุ ความเจ็บป่วย และผลกระทบจากการใช้ยาเสพติดจะมีผลต่อความคิดเห็นและเจตคติของบุคคล เช่น คนที่มีความคิดอนุรักษ์นิยมมักจะเป็นคนที่มีอายุมาก เป็นต้น

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล (Direct Personal Experience) คือบุคคลได้รับความรู้สึกและความคิดต่างๆ จากประสบการณ์โดยตรง เป็นการกระทำหรือพบเห็นต่อสิ่งต่างๆ โดยตนเองทำให้เกิดเจตคติหรือความคิดเห็นจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ เช่น เด็กทารกที่แม่ได้ป้อนน้ำส้มคั้นให้ทาน เขาจะมีความรู้สึกชอบ เนื่องจากน้ำส้มหวาน เย็น หอม ชื่นใจ ทำให้เขามีความรู้สึกต่อน้ำส้มที่ได้ทานเป็นครั้งแรกเป็นประสบการณ์ โดยตรงที่เขาได้รับ

3. อิทธิพลจากครอบครัว (Parental Influence) เป็นปัจจัยที่บุคคลเมื่อเป็นเด็กจะได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และครอบครัว ทั้งนี้เมื่อตอนเป็นเด็กเล็กๆ จะได้รับการอบรมสั่งสอน ทั้งในด้านความคิด การตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย การให้รางวัลและการลงโทษ ซึ่งเด็กจะได้รับจากครอบครัว และจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับมา

4. เจตคติและความคิดเห็นของกลุ่ม (Group Determinants of Attitude) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นหรือเจตคติของแต่ละบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคมและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้น ความคิดเห็นและเจตคติต่างๆ จะได้รับการถ่ายทอดและมีแรงกดดันจากกลุ่มไม่ว่าจะเป็นเพื่อนในโรงเรียน กลุ่มอ้างอิงต่างๆ ซึ่งทำให้เกิดความคล้อยตามเป็นไปตามกลุ่มได้

5. สื่อมวลชน (Mass Media) เป็นสื่อต่างๆ ที่บุคคลได้รับสื่อเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ จะมีผลทำให้บุคคลมีความคิดเห็นมีความรู้สึกต่างๆ เป็นไปตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากสื่อ¹⁷

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล ได้แก่ปัจจัยด้านพันธุกรรมและร่างกายซึ่งเป็นปัจจัยทางชีววิทยา ปัจจัยด้านครอบครัวและกลุ่มสังคมซึ่งบุคคลได้รับการเรียนรู้และประสบการณ์จากครอบครัวและกลุ่มสังคมต่างๆ โดยเฉพาะกลุ่มอ้างอิง (Reference Group) และปัจจัยด้านสื่อมวลชน

2.2.4 ประเภทของความคิดเห็น

สิริกัญญา เหล่างาม ได้กล่าวว่า ความคิดเห็นมี 2 ประเภทด้วยกัน คือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด-เชิงลบสุด (Extreme Opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลงบูชา ทิศทางลบสุด ได้แก่ รังเกียจมาก ความคิดเห็นนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงได้ยาก

¹⁷ สุชา จันท์ธรม, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2542), หน้า 9.

2. ความคิดเห็นจากความรู้ ความเข้าใจ การมีความคิดจากสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ ความเข้าใจในทางที่ดี ชอบ ยอมรับ ความรู้ความเข้าใจในทางไม่ดี ไม่ชอบ รังเกียจ ไม่เห็นด้วย”¹⁸

2.2.5 การวัดความคิดเห็น

การวัดความคิดเห็นที่บุคคลแสดงออกทางภาษาพูด ภาษาเขียน สามารถวัดได้โดยวิธีวัดซึ่งวิธีต่างๆ ได้แก่

1. วิธีของเทอร์สตัน (Thurston's Method) เป็นวิธีสร้างมาตราวัดออกเป็นปริมาณแล้วเปรียบเทียบตำแหน่งความคิดเห็นหรือทัศนคติไปในทางเดียวกันและเป็นเสมือนว่าเป็น Scale ที่มีช่วงห่างเท่ากัน (Equal Appearing Intervals)

2. วิธีกัตต์แมน (Guttman Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นในแนวทางเดียวกันและสามารถจัดอันดับต่ำสุดหรือสูงสุดได้ และแสดงถึงการสะสมของข้อแสดงความคิดเห็น

3. วิธีจำแนกแบบ S-D (Semantic Differential Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นโดยอาศัยคู่คำศัพท์ที่มีความหมายตรงข้าม (Bipolar Adjective) เช่น ดี-เลว ขยัน-ขี้เกียจ เป็นต้น

4. วิธีแบบลิเคอร์ท (Likert's Method) เป็นวิธีสร้างมาตราวัดความคิดเห็นที่นิยมแพร่หลายที่มีชื่อว่า มาตราวัดรวม ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นในทางที่ชอบหรือไม่ชอบโดยการสร้างข้อความขึ้นในลักษณะเป็นบวกและลบพอๆ กัน จำนวนไม่น้อยกว่า 20 ข้อความและกำหนดคำตอบซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 3 คำตอบ 5 คำตอบ หรือ 7 คำตอบก็ได้ แต่ส่วนมากใช้ 5 คำตอบ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับใจความว่าจะเห็นด้วย (Positive) หรือคัดค้าน (Negative)

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นสามารถเกิดจากการเรียนรู้ เข้าใจ ในสิ่งต่างๆ ที่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน หรือมาจากประสบการณ์ที่เกิดจากสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีผลต่อจิตใจและความคิด ประเภทของความคิดเห็นสามารถแบ่งได้ทั้งในทางที่ดี ได้แก่ การยอมรับ และในทางที่ไม่ดี ได้แก่ การปฏิเสธ อาจมีระดับความคิดเห็นในระดับธรรมดา และรุนแรง ขึ้นอยู่กับความคิดของผู้นั้น

2.2.6 ลักษณะของความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นเรื่องของความคิดเห็น ความรู้สึก การตอบสนองต่อสิ่งต่างๆ โดยเห็นได้จากการที่นักวิชาการได้ให้ความหมายที่แตกต่างกัน ความคิดเห็นมีลักษณะในทิศทาง 2 มิติ

¹⁸สิริภิญญา เหล่างาม, “ความคิดเห็นของพนักงานคุมประพฤติที่มีต่อการนำระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีไปใช้ในงานของกรมคุมประพฤติ”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2545, หน้า 135.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ ได้กล่าวว่า “ลักษณะของความคิดเห็นจะเป็น 2 มิติคล้าย ๆ กับวัตถุ ซึ่งเป็นมิติความกว้างและมิติความยาว ลักษณะของความคิดเห็นจะประกอบด้วยมิติ ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ทิศทาง มีอยู่ 2 ทิศทาง คือ ทางบวกและทางลบ ทางบวก ได้แก่ ความรู้สึกหรือท่าทางในทางที่ดี ชอบและพึงพอใจ ส่วนทางลบ ก็เป็นไปในทางตรงข้าม ได้แก่ ความรู้สึกหรือท่าทางในทางที่ไม่ดี ไม่ชอบ และไม่พึงพอใจ

2. ความเข้มข้นมีอยู่ 2 ขนาด คือความเข้มข้นมากและความเข้มข้นน้อย เช่น บางคนมีความรู้สึกชอบสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยมาก แต่บางคนมีท่าทีไม่เต็มใจ ถ้าบุคคลมีความคิดเห็นที่มีความเข้มข้นมาก จะเป็นอุปสรรคในการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น”¹⁹

นวม สงวนทรัพย์ ได้สรุปความคิดเห็นว่า ความคิดเห็นมีลักษณะสำคัญ 3 ประการคือ

1. ความคิดเห็น คือ ความพร้อมทางจิตหรือระบบประสาท กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ความคิดเห็น คือ การแสดงแห่งภาพทางสมองทางจิตเกี่ยวกับวัตถุ ปัจเจกชน และสถานการณ์ต่างๆ
2. ความคิดเห็นไม่ใช่สิ่งติดมาแต่กำเนิด หากเป็นการเรียนรู้ของมนุษย์
3. ความคิดเห็นทำหน้าที่กระตุ้นหรือเร้าให้บุคคลควรประพฤติ หรือแสดงปฏิกิริยาในอาการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อปัจเจกชน วัตถุ หรือสถานการณ์ต่างๆ²⁰

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นมีลักษณะ 2 มิติ คล้าย ๆ กับวัตถุ ซึ่งเป็นมิติความกว้างและมิติความยาว ลักษณะของความคิดเห็นจะประกอบด้วยมิติ ซึ่งมีลักษณะเป็นไปในทางบวกและทางลบ และมีความเข้มข้นมากและหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความพร้อมทางจิตหรือระบบประสาท

2.2.7 การเกิดความคิดเห็น

1. อบรมเลี้ยงดูเด็กที่เกิดในครอบครัวที่นับถือศาสนาพุทธ ก็มีความเลื่อมใสนับถือศาสนาพุทธไปด้วย
2. จากเหตุการณ์ที่ประทับใจ ซึ่งมักเป็นประสบการณ์เพียงครั้งเดียว
3. การรับเอาความคิดเห็นเดิมของผู้ที่มีอยู่แล้วมาเป็นความคิดเห็นของตนเอง
4. เกิดจากบุคลิกภาพของแต่ละคน เช่น การมองโลกในแง่ร้าย
5. เกิดจากอิทธิพลของสื่อมวลชน

¹⁹สงวน สุทธิเลิศอรุณ, *ทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตวิทยาสังคม*, (กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต, 2529), หน้า 92.

²⁰นวม สงวนทรัพย์, *สารัตถจิตวิทยาสังคม*, (กรุงเทพมหานคร : โอ เอส พรินติ้งเฮ้า, 2535), หน้า 77.

6. ความต้องการที่จะให้สมปรารถนาทำให้เกิดความเห็นต่อสิ่งอื่นๆ เช่น คนไข้มีความคิดเห็นต่อหมอ เพราะหมอเป็นผู้ที่รักษาเขาให้หายได้²¹

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นจะมีความหมายที่คล้ายคลึงและมีลักษณะที่เหมือนกับคำว่าเจตคติ คือ การแสดงออก ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านความรู้ องค์ประกอบด้านความรู้สึก และองค์ประกอบด้านพฤติกรรม แต่อาจจะมีปริมาณหน่วยแตกต่างกัน โดยทั่วไปคนมักจะแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับความคิดเห็นหรือเจตคติที่มีอยู่เมื่อบุคคลรับรู้หรือพบเห็นสิ่งใดไม่ว่าจะเป็นบุคคล แนวคิด สิ่งของหรือสถานการณ์ใดก็ตาม การแสดงความคิด ความรู้ ความรู้สึก ของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท

เมื่อบุคคลมีสถานภาพใด ย่อมแสดงบทบาทให้สอดคล้องกับสิ่งที่สังคมคาดหวังสถานภาพ เป็นโครงสร้างของสังคม ส่วนบทบาทเป็นพฤติกรรมของสังคมของบุคคล ดังนั้น บุคคลควรเข้าใจ ในบทบาทของตนเป็นอย่างดี

2.3.1 ความหมายของ บทบาท (Role)

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ ได้กล่าวถึง บทบาท (Role) ว่าจะต้องพูดถึงคำอีก 2 คำ ที่เกี่ยวข้อง สัมพันธ์กับคำว่าบทบาท คือ คำว่า “สถานภาพ” และ “ตำแหน่ง” ควบคู่กันไปเสมอ ดังนี้

สถานภาพ (Status) หมายถึง ตำแหน่งที่เป็นนามธรรม กำหนดขึ้นด้วยโครงสร้างทางสังคมหรือ เป็นชื่อต่าง ๆ ของตำแหน่งที่บุคคลในสังคมกำหนดขึ้นเพื่อแยกประเภทหน้าที่รับผิดชอบ แตกต่างกันไป บทบาท แบ่งได้ 2 ประเภท

1. สถานภาพโดยกำเนิด เป็นตำแหน่งที่ติดตัวบุคคลมาตั้งแต่เกิดเป็นสถานภาพคง เปลี่ยนแปลงไม่ได้ เช่น เพศชาย-หญิง เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ เป็นต้น

2. สถานภาพโดยได้รับจากสังคม เป็นตำแหน่งที่ไม่ได้รับมาตั้งแต่เกิด แต่ได้รับในภายหลังจากการอยู่ในสังคมนั้น ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ไม่คงที่ เช่น เป็นพ่อแม่ เป็นลูก เป็นพี่น้อง เป็นหัวหน้า เป็นครู เป็นแพทย์ พยาบาล นักจิตวิทยา เป็นต้น²²

²¹ สุชา จันท์เอม, จิตวิทยาสังคม, อ่างแล้ว, หน้า 83.

²² กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ, จิตวิทยาสังคมภาควิชาแนะแนวและ จิตวิทยาการศึกษา, อ่างแล้ว, หน้า 49.

พิศวง ธรรมพันทา ได้ให้ความหมายว่า บทบาท “เป็นการปฏิบัติหน้าที่หรือการแสดงออกตามความคิดหรือคาดหวังเมื่ออยู่ภายใต้สถานการณ์ทางสังคมอย่างหนึ่งโดยถือเอาฐานะหรือหน้าที่ทางสังคมของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นมาตรฐาน”²³

ชูดา จิตพิทักษ์ ได้กล่าวว่าจากความเห็นโดยทั่วไปบทบาทอาจพิจารณาได้ 2 ความหมาย คือ

1. พิจารณาในด้าน โครงสร้างทางสังคม บทบาท หมายถึง ตำแหน่งทางสังคมที่มีชื่อเรียกต่าง ๆ ซึ่งแสดงลักษณะ โดยคุณสมบัติ และกิจกรรมของบุคคลที่ครองตำแหน่งนั้น
2. พิจารณาในด้านการกระทำต่อกันหรือสัมพันธ์ทางสังคมบทบาท จึงหมายถึงผลสืบเนื่องที่มีแบบแผนของการกระทำเกิดจากการเรียนรู้ของบุคคลที่อยู่ในสถานภาพการปฏิสัมพันธ์กัน²⁴

จิรพรรณ กาญจนจิตรา ได้ให้ความหมายของบทบาทว่า “เป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์ ซึ่งบุคคลนั้นมีตำแหน่ง หรือสถานะทางสังคม ซึ่งอาจแบ่งบทบาททางสังคมออกเป็น 2 ประการ คือ บทบาทตามความคาดหวัง และบทบาทที่ปฏิบัติจริง บทบาทตามความคาดหวังเป็นแบบพฤติกรรมซึ่งบุคคลนั้นต้องปฏิบัติตามฐานะ และตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่ ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติจริงนั้น คือ พฤติกรรมที่บุคคลดำรงตำแหน่งทางสังคมต้องปฏิบัติจริง”²⁵

ธงชัย สันติวงษ์ และชัยยศ สันติวงษ์ ได้กล่าวว่า “บทบาทเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงกันระหว่างบุคคลกับองค์การและแสดงถึงพฤติกรรมของคนในองค์การที่คาดว่าจะแสดงออก บทบาทเกิดจากผลการเกี่ยวข้องกันขององค์การที่เป็นทางการ เทคนิควิทยาศาสตร์ องค์การที่ไม่จำเป็นทางการและความคาดหวังของบุคคลในงานที่ทำ”²⁶

ไพบุลย์ ช่างเรียน ได้กล่าวว่า “บทบาทโดยทั่วไปพิจารณาจากความหมาย 2 นัย นัยแรกพิจารณาโครงสร้างทางสังคม บทบาทก็จะหมายถึงตำแหน่งทางสังคมที่มีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน ซึ่ง

²³พิศวง ธรรมพันทา, สังคมวิทยาเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2523), หน้า 61.

²⁴ชูดา จิตพิทักษ์, สังคมวิทยาและวัฒนธรรมไทย, (สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2528), หน้า 81.

²⁵จิรพรรณ กาญจนจิตรา, การพัฒนาชุมชน, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2551), หน้า 91.

²⁶ธงชัย สันติวงษ์ และชัยยศ สันติวงษ์, พฤติกรรมบุคคลในองค์การ, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2526), หน้า 91.

แสดงลักษณะโดยคุณสมบัติและกิจกรรมของบุคคลที่ครองตำแหน่งนั้น ๆ อีกนัยหนึ่งพิจารณาในด้านการแสดงบทบาท หรือการปะทะสังสรรค์ทางสังคม²⁷

สงวนศรี วิรัชชัย ได้กล่าวว่า ถ้าจะพิจารณาให้ลึกซึ้งจะพบว่าบทบาทมี 5 ลักษณะ คือ

1. บทบาทตามที่กำหนด หมายถึง บทบาทที่สังคม กลุ่ม หรือองค์กร กำหนดไว้ว่าเป็นรูปแบบของพฤติกรรมประจำตำแหน่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคม กลุ่ม หรือองค์กรนั้น ๆ
2. บทบาทที่ผู้อื่นคาดหวัง หมายถึง บทบาท หรือ รูปแบบของพฤติกรรมที่ผู้เกี่ยวข้องคาดหวังว่าผู้อยู่ในตำแหน่งจะถือปฏิบัติ
3. บทบาทความคิดของผู้อยู่ในตำแหน่ง หมายถึง รูปแบบของพฤติกรรมที่บุคคลอยู่ในตำแหน่งคิดและเชื่อว่าเป็นบทบาทของตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่
4. บทบาทที่ปฏิบัติจริง หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้อยู่ในตำแหน่งได้ปฏิบัติ หรือแสดงออกมาให้เห็น ซึ่งมักจะเป็นพฤติกรรมที่สอดคล้องกับบทบาทตามความคิดของผู้อยู่ในตำแหน่ง
5. บทบาทที่ผู้อื่นรับรู้ หมายถึง รูปแบบพฤติกรรมที่ผู้อื่นได้รับทราบเกี่ยวกับการปฏิบัติบทบาทของผู้อยู่ในตำแหน่ง ซึ่งมักจะมีการเลือกรับรู้ และรับรู้ที่ผิดไปจากความเป็นจริงได้²⁸

สมยศ นาวิการ ได้ให้ความหมายของบทบาทว่า “เป็นแบบของพฤติกรรมโดยขอบเขตของบทบาทเหล่านี้จะกำหนดไว้ในคำบรรยายลักษณะงานและนโยบายอย่างเป็นทางการและขอบเขตของบทบาทอาจเป็นที่เข้าใจอย่างไม่เป็นทางการก็ได้”²⁹

อุทัย หิรัญโต ได้ให้ความหมายของบทบาทไว้ว่า “บทบาทการปฏิบัติหน้าที่หรือการแสดงออกของคนซึ่งคนอื่นคาดคิดหรือคาดหวังว่าเขาจะกระทำอย่างนั้นก็คือการเอาฐานะและหน้าที่ทางสังคมของเขาเป็นมูลฐาน”³⁰

อารมณ พานิช ได้กล่าวว่าองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาชนบทคือองค์ประกอบเชิงมนุษย์โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้นำ ซึ่งมีบทบาทหลายประการในการพัฒนาชนบท เช่น

1. บทบาทผู้ริเริ่มโครงการหรือผู้วางแผนโครงการ

²⁷ไพบุลย์ ช่างเรียน, สารานุกรมศัพท์ทางสังคม, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2526), หน้า 27.

²⁸สงวนศรี วิรัชชัย, จิตวิทยาสังคมเพื่อการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศึกษาพร, 2527), หน้า 23-24.

²⁹สมยศ นาวิการ, การพัฒนาองค์กรและการจูงใจ, (กรุงเทพมหานคร : สยามการพิมพ์, 2521), หน้า 13.

³⁰อุทัย หิรัญโต, สังคมวิทยาประยุกต์, (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2529), หน้า 120.

เลขทะเบียน	5739203
เลขเรียกหนังสือ	๑ 170
วันที่	๒๒ พ.ย. ๕๖

2. บทบาทของผู้ปฏิบัติโครงการ
3. บทบาทของผู้ให้การศึกษาทางสังคม
4. บทบาทของผู้ประสานงาน³¹

สิริ เทศประสิทธิ์ ได้กล่าวว่า บทบาทหน้าที่ของผู้นำท้องถิ่นที่สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่นหรือ การพัฒนาชุมชน คือ

1. เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่นหรือชุมชน
2. เป็นผู้ริเริ่มแนวคิดใหม่หรือสิ่งใหม่ ๆ พร้อมทั้งชี้แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับแนวคิดใหม่หรือสิ่งใหม่ ๆ

3. เป็นผู้ช่วยวิเคราะห์ปัญหา และความต้องการของชาวบ้าน
4. เป็นผู้แสดงความคิดเห็น ความรู้สึก และสร้างแรงจูงใจ เพื่อการกระตุ้นหรือช่วยให้เกิดการกระทำที่สร้างสรรค์ หรือการพัฒนาให้เกิดขึ้นในท้องถิ่น หรือชุมชน

5. เป็นผู้รับฟังปัญหา ความต้องการ และความคิดเห็นของชาวบ้าน แล้วนำเสนอกรรมการพัฒนา หรือผู้เกี่ยวข้องเพื่อนำไปเสนอ หรือเผยแพร่แก่ชาวบ้านซึ่งนับว่าเป็นกระบวนการ 2 ทาง ซึ่งจะยังประโยชน์แก่การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น หรือชุมชน โดยตรงเป็นผู้เผยแพร่ผลงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น หรือชุมชนให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบบทบาทในฐานะผู้นำกลุ่มควรกระทำเพื่อให้กลุ่มสามารถทำงานประสบผลสำเร็จมี 5 ประการ คือ

1. การริเริ่มการทำงานของกลุ่ม คือ บทบาทในการริเริ่มดำเนินงานของกลุ่มและช่วยให้กลุ่มทำงานไปได้ โดยเสนอแนวทางในการคิดและการทำงานให้แก่กลุ่ม เสนอวิธีการทำงานและกระตุ้นให้กลุ่มอภิปราย และแถลงความต้องการของกลุ่มเพื่อหาแนวทางในการทำงาน
2. การวางแผนการทำงาน คือ บทบาทในการแนะแนวทางและการกระตุ้นการทำงานของชุมชน เช่น การตั้งเป้าหมายในการทำงาน วางขั้นตอนในการทำงาน กำหนดระยะเวลาในการทำงาน การสรุปรวบรวม
3. การเสนอข้อมูล คือ บทบาทในการเสนอข้อมูลและความคิดใหม่ ๆ ให้แก่กลุ่มเช่นเดียวกับสมาชิกอื่น ๆ
4. การสนับสนุนบรรยากาศในการทำงาน คือ บทบาทการสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานเป็นการกระตุ้นให้ทุกคนอยากทำงาน การประนีประนอม การลดความตึงเครียดในการทำงาน

³¹ อารมณี พาพันธ์, “ภาวะผู้นำกับการพัฒนาหมู่บ้าน : ศึกษากรณีกำนันประจำตำบลนาอุดม อำเภอนิคมน้ำอ้อย จังหวัดมุกดาหาร”, สารนิพนธ์ประกาศนียบัตรบัณฑิตอาสาสมัคร, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2529, หน้า 40.

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

5. การประเมินผล คือ บทบาทที่ช่วยให้กลุ่มประเมินการทำงาน คือ ประเมินการตัดสินใจจุดมุ่งหมาย และวิธีการของกลุ่ม เพื่อช่วยให้ได้ข้อสรุปที่ถูกต้องแน่นอน

ในบทบาททั้ง 5 นี้ บทบาทแรกจะมีความจำเป็นมากในระยะแรกของการทำงาน บทบาทในการเสนอข้อมูลการวางระเบียบการทำงาน จะมีความจำเป็นมากในระยะที่จะหาข้อมูลสรุปของกลุ่มส่วนการสร้างสรรค์บรรยากาศในการทำงานและการประเมินผลนั้นจะมีความจำเป็นอยู่ทุกระยะ³²

จิรพรรณ กาญจนจิตรา ได้กล่าวว่า ผลรวมหรือการจัดรูปแบบของบทบาทนั้นไปสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกันอย่างมั่นคงระหว่างองค์ประกอบของสถานการณ์ องค์ประกอบของการรู้การเข้าใจความต้องการทัศนคติความรู้สึกลักษณะการตอบสนองระหว่างบุคคล ซึ่งบุคคลจะเรียนรู้เกี่ยวกับบทบาทของเขาตั้งแต่เริ่มต้นมีชีวิตขึ้นมา ถ้าบุคคลมีฐานะหรือหน้าที่การงานดีจนเป็นที่ยอมรับของสังคม บทบาทของเขาจะมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น การเรียนรู้เกี่ยวกับบทบาทของตนเอง³³

สรุปได้ว่า บทบาท คือ สิ่งที่ผู้ดำรงตำแหน่งในตำแหน่งหนึ่งของสังคมได้ถูกกำหนดให้แสดงพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด โดยบุคคลในตำแหน่งนั้นจะมีหน้าที่หรือเงื่อนไขที่ต้องกระทำ และได้สิทธิที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งในที่นี้ได้มุ่งศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช อันได้แก่การส่งเสริมหลักจริยธรรม คือ เภยจศีลและเบญจธรรม

2.4 บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม

2.4.1 บทบาทของผู้ปกครอง (บิดามารดา)

ตามความหมายของคำว่า ผู้ปกครอง จะพบว่าผู้ปกครองมาจากสถานะที่แตกต่างกัน ทั้งที่เป็นผู้มีความพร้อมที่จะเป็นผู้ปกครอง เช่น พ่อ แม่ และผู้ที่เป็นผู้ปกครองโดยภารกิจและหน้าที่ ด้วยลักษณะนี้ทำให้จำแนกแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองได้อย่างน้อยเป็น 5 ประเภท คือ

1. ผู้ปกครองตามกฎหมาย พ่อและแม่จัดได้ว่าเป็นผู้ปกครองตามกฎหมาย เมื่อลูกเกิดมาพ่อแม่จะชอบหรือไม่ชอบก็ตาม กฎหมายกำหนดให้ผู้นั้นต้องเลี้ยงดูลูกจนโต บรรลุนิติภาวะสามารถช่วยเหลือตนเองได้ ประกอบอาชีพได้ ด้วยกฎหมายนี้ในต่างประเทศเมื่อเด็กโตพ้นโรงเรียนมัธยมศึกษาแล้ว เด็กจะมีอิสระที่จะดูแลตนเองได้ถือว่าพ้นภารกิจพ่อแม่ ผู้ปกครองไทยให้

³² สิริ เทศประสิทธิ์, บทบาทของนักบริหารการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2529), หน้า 123.

³³ จิรพรรณ กาญจนจิตรา, การพัฒนาชุมชน, อ้างแล้ว, หน้า 136.

การดูแลแก่เด็กจนถึงโตเป็นผู้ใหญ่ จนถึงตายก็มี ผู้ปกครองตามกฎหมายมีความสัมพันธ์กับเด็กตามภารกิจหน้าที่ของผู้ปกครอง ซึ่งในหลายประเทศกำหนดว่าต้องให้การดูแลแก่เด็กเป็นอย่างดี

2. ผู้ปกครองโดยกฎหมาย หมายถึง ผู้ร้องขอต่อเจ้าหน้าที่กฎหมาย เพื่อเป็นผู้ปกครอง เช่น ผู้ที่ขอเด็กมาเลี้ยงเป็นบุตรบุญธรรม การขอรับเป็นผู้ปกครองเด็กโดยศาลสั่ง ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับเด็กโดยกฎหมายนี้ มีมากเท่ากับผู้ปกครองตามกฎหมายหรืออาจมีมากกว่า เพราะเป็นผู้ปกครองที่ต้องการเด็กมาดูแล มีความพร้อม และตั้งใจที่จะดูแลอย่างแท้จริง

3. ผู้ปกครองอุปถัมภ์ เป็นผู้ปกครองชั่วคราวที่รับเลี้ยงดูเด็กด้วยความรู้สึกเมตตาสงสารอยากช่วยเหลือ เช่น ผู้ปกครองในสถานสงเคราะห์ ลักษณะของความผูกพันเป็นแบบผิวเผิน สิ่งที่เด็กได้จากผู้ปกครองอุปถัมภ์ คือคำตั้งใจ อาจมีความรักบ้าง แต่ไม่ทั้งหมด

4. ผู้ปกครองทางชีวภาพ (Biological parent) เป็นผู้ปกครอง ที่เกิดขึ้นในยุคของเทคโนโลยีการผสมพันธุ์ในหลอดแก้ว ผู้ปกครองประเภทนี้มี 2 แบบ คือแบบแรก เป็นเจ้าของยีนส์ อีกแบบหนึ่งเป็นแบบฝากตั้งครรภ์ ทั้ง 2 แบบมีความผูกพันทางพันธุกรรมสูง แต่การเลี้ยงดูจะไปอยู่กับผู้ทำหน้าที่เป็นผู้ปกครอง ซึ่งผู้ตั้งครรภ์อาจเป็นผู้ปกครองเองหรือไม่ก็ได้ ความสัมพันธ์กับเด็กจะมีลักษณะเช่นเดียวกับผู้ปกครองทั่วไป ที่เกิดจากความต้องการมีเด็ก

5. ผู้ปกครองโดยบังเอิญ พบได้ในกรณีที่เด็กหลงแล้วต้องรับเลี้ยงดู พ่อแม่เด็กตาย เด็กถูกนำมาฝากเลี้ยง ความเกี่ยวข้องผูกพันระหว่างเด็กและผู้ปกครองมีน้อยมาก แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ปกครองซึ่งอาจดีมากหรือไม่ดี³⁴

จากการที่สภาพเศรษฐกิจและสังคมไทยในปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีผลทำให้รูปแบบของครอบครัวไทยเปลี่ยนไปด้วย จากระบบครอบครัวขยายในอดีตกลายเป็นระบบครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น โดยเฉพาะในเขตเมือง ทั้งนี้เพราะสภาพเศรษฐกิจทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้น มาตรฐานส่วนใหญ่จึงต้องออกไปทำงานนอกบ้านและกิจกรรมในสังคมมากขึ้น เพื่อหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว บทบาทในการอบรมเลี้ยงดูบุตรจึงต้องเปลี่ยนไปด้วย สังคมไทยจะให้ความสำคัญกับบทบาทของบิดามารดามากขึ้นในด้านการดูแลช่วยเหลือมาตรฐานเลี้ยงดูบุตร

บทบาทและหน้าที่

บิดามารดาเป็นบุคคลที่สำคัญของบ้าน ซึ่งส่วนใหญ่บิดามารดาจะทำหน้าที่เป็นผู้นำของครอบครัวหรือหัวหน้าครอบครัว เป็นที่พึ่งพาของสมาชิกในครอบครัว โดยทั่วไป บิดามารดามีบทบาทและหน้าที่ ดังนี้

³⁴http://www.parent_education.thport.com/parent_type.html, สืบค้นวันที่ 12 ธันวาคม

1. ประกอบอาชีพเพื่อหารายได้เลี้ยงครอบครัวให้เพียงพอกับค่าใช้จ่าย และช่วยกันตัดสินใจเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย
2. รับผิดชอบเลี้ยงดูบุตรหรือบุคคลในครอบครัวให้กินอยู่อย่างมีความสุข
3. ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี เช่น ไม่ทะเลาะวิวาท ไม่ระบายอารมณ์กับบุตร ไม่นินทาให้ร้ายผู้อื่น ไม่เล่นการพนัน ไม่เสพสิ่งเสพติดและของมีเมาทั้งหลาย เป็นต้น
4. ให้การอบรมบุตรหลานหรือบุคคลในครอบครัว ทั้งด้านจริยธรรม คุณธรรม เพื่อการเป็นคนดีในสังคม เช่น รู้จักคุณค่าของการประหยัด อดทน และปฏิบัติตามหลักธรรมทางศาสนา เป็นต้น
5. ให้ความปลอดภัยแก่บุตรและบุคคลในครอบครัว เช่น ดูแลรักษาเมื่อบุตรเจ็บป่วย ให้ที่อยู่อาศัย ให้เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น
6. ดูแลเอาใจใส่ให้ความรักความอบอุ่น มีเมตตา ไม่ใช้วาจาหยาบคาย ข่มขู่ให้เกิดความหวาดกลัว หรืออับอายผู้อื่น รวมทั้งซักถาม และให้คำแนะนำในการแก้ปัญหาต่างๆ
7. ให้การศึกษาต่อบุตร เพื่อให้บุตรมีความรู้อันเป็นรากฐานถึงความมั่นคงในชีวิต
8. ปกครองดูแลบุตรด้วยความยุติธรรม ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง เช่น ไม่ลำเอียงเข้าข้างบุตรคนใดคนหนึ่ง
9. ส่งเสริมสุขภาพจิตและสุขภาพกาย เช่น ให้รู้จักเลือกรับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะให้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและพักผ่อนอย่างเพียงพอ³⁵

นพมาศ ชีรเวทิน ได้กล่าวว่า นักจิตวิทยาที่ทำให้เห็นความสำคัญของบิдамารดาอย่างชัดเจนคนหนึ่งคือ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ตามทฤษฎีของฟรอยด์นั้น บิдамารดาเป็นบุคคลสำคัญที่กระตุ้นให้เกิดพัฒนาการที่สำคัญมาก 2 ประการ ของชีวิตมนุษย์ คือ³⁶ ประการที่หนึ่ง การมีบิดาอยู่ด้วยก่อให้เกิดพัฒนาการทางศีลธรรม

ประการที่สอง การปฏิสัมพันธ์กันระหว่างบิดา มารดา ลูก ทำให้เกิดเอกลักษณ์ทางเพศที่ถูกต้อง

ถ้าบิдамารดาใช้เวลาอยู่กับครอบครัวอย่างสม่ำเสมอและช่วยเหลือลูกมาตั้งแต่เด็กจะมีบทบาทสำคัญต่อลูกเป็นอย่างมาก บุคลิกภาพและทัศนคติของบิдамารดาต่อการเลี้ยงดูลูกจะมี

³⁵เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, บทบาทสถาบันครอบครัวต่อการพัฒนาเยาวชนยุคใหม่, (กรุงเทพมหานคร : ชันดำการพิมพ์, 2547), หน้า 54.

³⁶นพมาศ ชีรเวทิน, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549), หน้า 79.

อิทธิพลต่อบทบาทของบิดามารดาในครอบครัว ถ้าบิดามารดาเป็นคนอ่อนโยน 'ไม่มีความก้าวร้าว' ปลอ่ยให้มารดาเป็นผู้มีอำนาจ บทบาทของบิดาก็จะมีอิทธิพลต่อลูกน้อย บิดาเป็นผู้ที่เด็กชายเลียนแบบพฤติกรรมของเพศ นอกจากนี้ยังเป็นผู้ส่งเสริมให้เด็กชายพัฒนาคุณสมบัติของความ เป็นผู้นำ มีวินัย มีอำนาจ และรู้จักจัดแนวทางในชีวิต ถ้าสัมพันธ์ภาพระหว่างบิดาและลูกมี ลักษณะไม่เป็นที่พึงใจ ผลเสียต่อลูกจะเห็นได้ชัดเจนในระยะวัยเด็ก เด็กจะขาดการแข่งขันกับเด็ก รุนราวคราวเดียวกัน มีบุคลิกภาพที่ไม่ดี เชื่องซึมชอบแยกตัว

การพูดคุยกับลูกสื่อสารให้ลูกรู้ว่าพ่อแม่รักและเป็นห่วง พ่อแม่ควรพูดคุยกับลูกอย่าง สม่ำเสมอ บอกลูกว่ารักลูก โอบกอดลูกด้วยความรู้สึกจากใจจริง อย่าคิดว่าลูกโตแล้ว หรือไม่ต้อง บอกลูกก็คงรู้ ให้เวลาแก่ลูก ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน เช่น กินข้าวร่วมกัน ออกกำลังกาย ไปเที่ยว ด้วยกัน เพื่อกระชับความสัมพันธ์ในครอบครัวให้เกิดความใกล้ชิดสนิทสนม ที่สำคัญความใกล้ชิด ช่วยทำให้พ่อแม่ได้เรียนรู้และรู้จักลูกของตนดียิ่งขึ้น ความรักของพ่อแม่เป็นรากฐานสำคัญที่จะช่วย ให้ลูกมีความมั่นคงทางอารมณ์ เชื้อมั่นและภาคภูมิใจในตนเอง ส่งความรู้สึกดีๆ ให้กับลูก เพราะลูก ยังต้องการความใส่ใจ คำชมเชย คำตั้งใจและคำปลอบใจ จากพ่อแม่เสมอไม่ว่าจะอยู่ในวัยใด

“การมีบิดามารดาช่วยอบรมเลี้ยงดูบุตร จะทำให้เด็กพัฒนาจิตใจได้มากกว่า ที่มารดาเป็นผู้อบรมแต่เพียงผู้เดียว” “จากรายงานการวิจัยพบว่าเด็กที่บิดามารดาได้ ร่วมเลี้ยงดูอย่างใกล้ชิดและเต็มใจ จะทำให้สติปัญญาสูง มีสมาธิในการทำงานอย่าง ดีเลิศ และแสดงความอยากเรียนอยากรู้ อยากเห็น”

ทวีรัศมี ธนาคม ได้กล่าวถึงบทบาทของบิดามารดาในการอบรมเลี้ยงดูบุตรว่า “บิดา มารดามีความสำคัญในครอบครัวมาก โดยมีบทบาททางจิตใจ การพัฒนาบุคลิกภาพของบุตรชาย – หญิง บทบาทของบิดามารดาจะเพิ่มพูนความสำคัญมากขึ้นเมื่อบุตรเติบโตแต่ละระยะ และขึ้นถึงขีด สูงสุด เมื่อเด็กอยู่ในระยะเริ่มเข้าวัยรุ่น ซึ่งนักจิตวิทยาเด็กกล่าวถึงความจำเป็นที่จะต้องมียิดา มารดาเนื่องจาก³⁷

1. เด็กหญิงและเด็กชายจะต้องเห็นแบบอย่างของบิดามารดาเพื่อจะได้ทราบถึงแบบอย่าง ของบิดามารดาตลอดจนความรับผิดชอบที่สามีพึงมีต่อภรรยาและบุตร

³⁷ทวีรัศมี ธนาคม และคณะ, พัฒนาการครอบครัวและเด็ก, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ วิทยุสัจจ, 2550), หน้า 82 - 87.

2. เด็กผู้ชายจะได้ทราบว่าเมื่อโตขึ้นควรปฏิบัติตัวอย่างไร ลูกชายต้องการเลียนแบบบิดาเท่านั้น ช่วยให้เด็กเป็นผู้ชายแท้ ทั้งในด้านความสนใจ นิสัย แรงจูงใจ และความปรารถนา และบิดาจะช่วยให้ลูกปรับตัวเองให้เข้ากับสภาพความเป็นจริง

3. เด็กหญิงจะได้รู้จักบทบาทของผู้ชาย เพื่อให้เข้าใจพฤติกรรมที่เป็นชายและการประพฤติตนต่อผู้ชาย

4. บิดาอาจช่วยวางแบบอย่างทางเพศสำหรับผู้ชาย และปลูกฝังลักษณะทั่วไปของผู้ชายให้แก่ลูกชาย คือ ความเข้มแข็งบึกบึน ความรับผิดชอบตามบทบาท

5. บิดาที่สนิทสนมกับลูกชาย มีโอกาสที่จะพูดคุยกันอย่างลูกผู้ชาย ลูกจะไม่กลัวบิดาและไม่รู้สึกอับอายเมื่อเกิดความสงสัยเรื่องเพศ หรือเรื่องอื่น ๆ ก็จะได้ปรึกษาหารือบิดาได้แทนที่จะไปแสวงหาคำตอบจากผู้ที่ไม่สามารถให้คำตอบถูกต้องได้

6. ความสัมพันธ์ระหว่างลูกชายกับบิดา จะช่วยให้ลูกได้เรียนรู้วิถีผูกมิตรไมตรีกับผู้ชายอื่นที่จะต้องคบหาสมาคมด้วย

7. ความเข้มแข็งเป็นหัวหน้าครอบครัว ให้ความคุ้มครองปลอดภัยในแง่ของเพศชายเป็นผู้นำในเรื่องต่าง ๆ จะช่วยให้ลูกเกิดศรัทธาและต้องการเลียนแบบเช่นนั้นบ้าง

นักจิตวิเคราะห์มีความเห็นว่า บิดามีบทบาทต่อพัฒนาการของลูกมากเป็นตัวแทนความรัก ความชื่นชม เป็นต้นแบบของลูก เป็นผู้เลี้ยงดู บิดาคือความยิ่งใหญ่เป็นผู้ปกป้องขณะเดียวกันก็เป็นผู้ลงโทษเป็นผู้ทรงอำนาจและที่สำคัญ ก็จะมีบทบาทในการช่วยแยกความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของลูกที่มีต่อมารดาให้รู้ว่าโลกนี้มี 2 เพศ

ส่วนทฤษฎีด้านการเรียนรู้ของสังคม มองพฤติกรรมของคนว่าเกิดจากแรงกระตุ้น หรือแรงสนับสนุนกับการลงโทษเมื่อลูกทำความผิด นอกจากนี้ลูกยังสร้างลักษณะนิสัยของตนเองจากการเลียนแบบหรือเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ทางอ้อม จากการเห็นและสังเกตบิดาด้วย

ในทัศนะของนักจิตวิทยา บิดามีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการเติบโตทั้งทางกายและใจของลูก ลูกจะได้รับการหล่อหลอมบุคลิกลักษณะและจิตใจจากบิดา ดังเช่นสุภชาติโบราณของไทยที่ว่า “ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น”

ความรู้สึกขอบิดาและมารดาไม่แตกต่างกันเลย ทั้งบิดาและมารดาต่างก็มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการเลี้ยงดู อบรมสั่งสอนลูกและลูกก็มีความต้องการมารดาและบิดาไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน ความแตกต่างระหว่างบิดาและมารดาที่มีต่อลูกจะอยู่ที่การกำหนดบทบาท และผู้ที่กำหนดบทบาทนี้ก็คือตัวของบิดามารดาเอง ซึ่งมักจะกำหนดภายใต้กรอบของสังคม วัฒนธรรม และสภาพแวดล้อม แต่อย่างไรก็ตามในสังคมปัจจุบันบิดาและมารดาจะมีบทบาทเกือบเท่าเทียมกัน ทั้งในการเลี้ยงครอบครัว ดังนั้นบิดาจึงอาจต้องรับบทบาทในการเป็นมารดาด้วย

สรุปได้ว่าบิดาเป็นผู้ที่มีความสำคัญในครอบครัวอย่างยิ่ง เด็ก ๆ จึงขาดบิดาไม่ได้ บิดาไม่
ว่าจะมีสถานภาพทางสังคมอย่างไรบทบาทในการแสดงกับลูกย่อมไม่แตกต่างกันมากนักทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และการรับรู้ในบทบาท

ในปัจจุบันรัฐบาลได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับบทบาทของบิดามากขึ้น จึงได้มีการจัดงานวัน
พ่อขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2523 โดยจัดติดต่อกันทุกปีจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากเห็น
ว่าบิดาเป็นผู้มีพระคุณ และมีบทบาทสำคัญต่อครอบครัวและสังคม บิดาจึงควรสนใจต่อบุตรเท่า
เทียมกับมารดา

สุทธิชาติ จิราธิวัฒน์ นักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จอย่างสูงในวงการธุรกิจให้สัมภาษณ์
นิตยสารรักลูก เรื่องการเลี้ยงดูบุตร ดังนี้

1. สอนลูกให้รู้จักธรรมชาติ เพราะมีความเชื่อว่าการอยู่กับธรรมชาติทำให้จิตใจสดชื่น
เมื่อมีจิตใจเป็นธรรมชาติความอ่อนโยนในตัวจะมีมากขึ้น เกิดความเข้าใจเห็นใจคนอื่นได้มากขึ้น
ซึ่งเป็นพื้นฐานที่ดีอย่างหนึ่ง

2. ต้องพูดจริง ไม่โกหกลูก เพื่อลูกจะได้จริงใจไม่โกรธหรือใช้อารมณ์ในการพูดกับลูก

3. ไม่บังคับลูกให้ทำตามอย่างที่ตนต้องการ ไม่เข้มงวดกับลูกมากนักและให้รับผิดชอบเรื่อง
เวลา

4. ถ่ายทอดทุกอย่างที่ตนทราบ แล้วบอกว่าสิ่งนั้นดีหรือไม่ดีอย่างไร

5. ให้ความรัก ความอบอุ่น และเข้าใจกัน ใกล้ชิดตลอดเวลาที่มีโอกาส

6. ต้องเข้าใจและให้เกียรติซึ่งกันและกันต่อภรรยาทั้งการปฏิบัติและวาจา เพื่อเป็น
แบบอย่างที่ดีให้กับลูก

7. สอนให้ลูกมีความรับผิดชอบเพื่อต่อไปในอนาคตจะทำอะไรได้ดี ไม่ว่าจะเป็ความ
รับผิดชอบต่อการทำงาน ต่อครอบครัว และต่อประเทศชาติ

8. รู้จักบริหารเวลาให้ดี มีความสมดุลทั้งในการงานและครอบครัว³⁸

สุวิทย์ ยอดมณี ให้สัมภาษณ์ เรื่อง “เลี้ยงลูกชายให้เป็นคนดีตามสไตล์ สุวิทย์ ยอดมณี”
โดยกล่าวถึงการเลี้ยงลูกว่า “พยายามเป็นพ่อและแม่ที่ดีของลูก เมื่อลูกมีปัญหาให้คำปรึกษากับลูก
ดีกว่าที่จะให้เขาไปปรึกษาเพื่อน เพราะอาจจะได้คำแนะนำที่ผิดพลาด พยายามทำให้ลูกไว้ใจ โดย
ให้ความรักความอบอุ่นกับลูกมากที่สุด เพื่อสร้างความสนิทสนม นอกจากนี้ยังร่วมเล่นกีฬากับลูก
พยายามสอดแทรกสิ่งที่ดีมีความก้าวหน้าให้เขา พร้อมทั้งพยายามเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับลูก”³⁹

³⁸สุทธิชาติ จิราธิวัฒน์, “พ่อ แม่ ลูก”, นิตยสารรักลูก, เมษายน 2549, หน้า, 118 – 124.

³⁹สุวิทย์ ยอดมณี, สัมภาษณ์ เฉลิมวิวัฒน์, 2548, หน้า, 19.

นอกจากนี้บทบาทของบิดามารดาทั่ว ๆ ไปมีดังนี้⁴⁰

1. บทบาทด้านการอบรมเลี้ยงดู หมายถึง พฤติกรรมของบิดาที่เกี่ยวกับการดูแลบุตรให้พัฒนาทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ได้แก่

- อบรมดูแลบุตรเมื่อบุตรเป็นวัยรุ่น
- ดูแลบุตรเมื่อบุตรไม่สบาย
- รับฟังความคิดเห็นของบุตร
- สนใจในพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุตร
- ยอมรับสภาพอารมณ์ของบุตร

2. บทบาทด้านการแก้ปัญหา หมายถึง พฤติกรรมของบิดาเกี่ยวกับการตัดสินใจปัญหา ซึ่งสมาชิกในครอบครัวประสบ ได้แก่

- ช่วยเหลือบุตรแก้ปัญหาต่าง ๆ
- แก้ปัญหาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูบุตร
- ตัดสินปัญหาที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว
- ตัดสินใจเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของครอบครัว
- ตัดสินใจเกี่ยวกับสถานที่ศึกษาเล่าเรียนของบุตร

3. บทบาทด้านการหาเลี้ยงครอบครัว หมายถึง พฤติกรรมของบิดาที่เกี่ยวกับการหารายได้ของครอบครัว ได้แก่

- ให้ความสำคัญในเรื่องการหาเลี้ยงครอบครัว
- หารายได้เพิ่มขึ้นเมื่อบุตรเติบโตขึ้น
- เป็นกำลังสำคัญในการหาเลี้ยงครอบครัว
- สนใจโปรแกรมต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางการเงิน
- วางแผนทางการเงินของครอบครัว
- ให้ความสำคัญในเรื่องหน้าที่การงานเป็นอันดับแรก

4. บทบาทด้านการเป็นแบบอย่างทางสังคม หมายถึง พฤติกรรมของบิดาในอันที่จะพัฒนาความรู้สึกรักของบุตรต่อสังคม ได้แก่

- กำหนดกฎระเบียบต่าง ๆ สำหรับบุตร
- ร่วมกิจกรรมของโรงเรียน

⁴⁰ อัจฉรา สุขารมณี, วารสารพฤติกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ปีที่ 7, ฉบับที่ 1, พฤษภาคม, 2549.

- ติดตามการเปลี่ยนแปลงของสังคม
- อาสาในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน
- เป็นแบบอย่างทางด้านระเบียบวินัย
- สั่งสอนให้บุตรแสดงบทบาทที่สังคมนิยม

5. บทบาทค้ำนันทนาการ หมายถึง พฤติกรรมของบิดาที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมยามว่างแก่สมาชิกในครอบครัว ได้แก่

- ส่งเสริมบุตรให้ร่วมกิจกรรมในยามว่าง
- หาเวลาว่างเพื่อพักผ่อนกับครอบครัว
- หาเวลาว่างในแต่ละวันเพื่อจัดนันทนาการ
- จัดทำกิจกรรมในยามว่างสำหรับสมาชิกในครอบครัว
- รักษาสมรรถภาพของร่างกายให้ดีอยู่เสมอเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมในยามว่างกับบุตร

สรุปได้ว่า บทบาทของบิดามารดาที่มีความสำคัญต่อบุตรเป็นอย่างมาก คือ การเลี้ยงดู การแก้ปัญหา การหาเลี้ยงครอบครัว การเป็นแบบอย่างทางสังคม และนันทนาการ บิดามารดาคือบุคคลที่บุตรส่วนใหญ่ชอบนำพฤติกรรมมาเป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติตาม

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับหลักเบญจศีลเบญจธรรม

2.5.1 หลักคำสอนเกี่ยวกับหลักศีล 5

พระไตรปิฎกฉบับสยามรัฐ⁴¹ พระสุตตันตปิฎก เล่มที่ 3 ทีฆนิกาย ปาฎิกวรรค จักกวัตติสูตร ความว่า ศีล 5 อันเป็นกระบวนการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในสังคมตามทัศนะทางพระพุทธศาสนาปรากฏในสูตรต่างๆ พระพุทธเจ้าได้ตรัสถึงความเป็นมาของศีลโดยเล่าถึงสภาวะทางธรรมชาติว่า เดิมทีนั้นมนุษย์อยู่กันอย่างสงบสุข โดยอาศัยการรู้จักประมาณตนในเวลาต่อมาเมื่อมนุษย์มีมากขึ้นความเห็นแก่ตัวและการเบียดเบียนกัน การลักขโมย ก็เกิดขึ้นความสงบสุขก็หายไป ดังนั้นเพื่อให้คนในสังคมตั้งมั่นในศีลธรรม ก้าวบาปและมีความเอื้ออาทรต่อกันเป็นต้น พระเจ้าทัณฑนิมิ จึงได้พระราชทานพระบรมราโชวาท ไว้ว่า

⁴¹กรมการศาสนา, พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับสยามรัฐ พระสุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย ปาฎิกวรรค จักกวัตติสูตร, เล่มที่ 11, พิมพ์ครั้งที่ 3, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมศาสนา, 2521), หน้า 40.

“พวกท่านไม่ฟังข้าสัตว์

ไม่ฟังถ้อยเอาของคนอื่นที่เจ้าของไม่ได้ให้

ไม่ฟังประพาศพิศในกามทั้งหลาย

ไม่ฟังกล่าวคำเท็จ

ไม่ฟังคัมน์น้ำเมา

จงบริโภคน้ำตามเดิมเถิด”⁴²

ข้อความข้างต้นมีเนื้อความขยายว่า ไม่ว่าใครก็ตามที่ทำผิดศีล ย่อมได้รับการติเตียนและรับผลของกรรมที่ตนได้ทำไว้ นอกจากนี้แล้วยังได้สรรเสริญผู้ที่เว้นขาดจากการฆ่าสัตว์เป็นต้นพระพุทธเจ้าได้ตรัสสอนเรื่องศีลไว้เพื่อเป็นเครื่องมือควบคุมความประพฤติทุกด้าน (ทางภายนอกคือ ด้านร่างกาย และทางด้านภายในคือจิตใจ) ด้วย ทั้งสองทางนี้จะต้องเกี่ยวข้องหรือมีความสัมพันธ์กันตามแต่เหตุปัจจัยต่างๆ ที่จะอำนวยประโยชน์ให้เพื่อการดำเนินชีวิตอยู่ แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ภายในขอบเขต หรือสิทธิเสรีภาพที่ตนจะพึงมีพึงได้ และที่สำคัญมนุษย์นั้นเป็นสัตว์ประเสริฐที่สามารถงดเว้นจากการเบียดเบียนกันเป็นต้น โดยใช้ศีล 5 เป็นมาตรฐานในการดำเนินชีวิต เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายสูงสุดของชีวิตคือการอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุขของคนในสังคมเป็นอันดับแรก “ศีล พังรุ้ได้เพราะการอยู่ร่วมกัน” และต่อไปก็เพื่อตนเองคือการเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์เป็นต้นว่า

“สีเลน สุคติ ยนฺติ สีเลน โภคสมฺปทา
สีเลน นิพฺพุติ ยนฺติ ตสุมา สีลํ วิโสชเย”⁴³

ความในจักกวัตติสูตร และอัคคัณฺณสูตร ได้พบว่า พระสูตรทั้งสองนี้ได้กล่าวถึงกำเนิดของสังคมมนุษย์ เมื่อเริ่มแรกที่เดิยวมมนุษย์อยู่ด้วยกันอย่างปรกติสุข มีการดำเนินชีวิตด้วยพืชพันธุ์ธัญญาหารที่มีอยู่ตามธรรมชาติ ต่อมาเมื่อมนุษย์มีมากขึ้น ความโลภ ความเกียจคร้านเข้าครอบงำจิตใจจึงทำให้มีการสังฆอาหาร มีการแบ่งปันผลผลิตกัน ทำให้ผู้ผลิตไม่สามารถควบคุมความโลภเป็นต้น ได้แสดงพฤติกรรมผิดศีลเป็นเหตุให้การลักขโมย การกล่าวเท็จ การฆ่าฟัน การประพาศพิศในกามก็เกิดขึ้น เมื่อมีความขัดแย้งเช่นนี้จึงได้มีข้อบัญญัติหรือศีลขึ้น เพื่อให้คนในสังคมหรือชุมชนนั้นๆ ได้ยึดถือเป็นข้อประพฤติปฏิบัติ

⁴²ที่.ปา. 11/33/50.

⁴³ที่.ปา. 11/50/71.

เจตนาคือศีล ความตั้งใจที่จะไม่ล่วงละเมิดจากปาณาติบาต เป็นต้น การกระทำ การพูดที่แสดงออกภายนอกโดยจงใจก็ดี ความคิดต่างๆ ที่เกิดขึ้นชั่วครู่ขณะแล้ว ผ่านไปๆ ภายในจิตใจก็ดี การคิดถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะใดลักษณะหนึ่งก็ดี ความรู้สึกและท่าทีของจิตใจต่อสิ่งต่างๆ ที่ได้ประสบทางตา หู จมูก กายและที่ระลึกหรือนึกขึ้นมาในใจก็ดี ล้วนแต่มีเจตนาประกอบอยู่ทั้งสิ้นนั้น เจตนาจึงเป็นเจตจำนง ความจงใจ การเลือกอารมณ์ของใจ ตัวนำที่หันเหชักพาทำให้จิตใจเคลื่อนไหวโน้มน้อมไปหาหรือผละไปจากสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือมุ่งไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง เป็นหัวหน้าเป็นผู้จัดการ หรือตัวเจ้ากี้เจ้าการของจิตว่าจะเอาอะไร ไม่เอาอะไรกับเรื่องใดอย่างไร เป็นตัวการจัดแจงแต่งวิถีทางของจิต และในที่สุดก็เป็นตัวการปรุงแต่งจิตนั้นให้เป็นไปต่างๆ ศีลที่พระสารีบุตรเถระได้พรรณนาไว้ในปฏิสัมภิทามรรคณาถาว่า “ศีล 5 คือ การละปาณาติบาตเป็นศีล เวรณี การงดเว้นเป็นศีล เจตนาเป็นศีล สังวรเป็นศีล การไม่ล่วงเป็นศีล ศีลเห็นปานนี้ ย่อมเป็นไป เพื่อความไม่เดือดร้อนแห่งจิต”⁴⁴ เจตสิกคือศีล เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในจิต เป็นนามธรรมเช่นเดียวกับจิต ต่างกันแต่เพียงเจตสิกนั้นเป็นเครื่องปรุงแต่งจิต เป็นได้ทั้งกุศลและอกุศล ในที่นี้ท่านหมายถึงวิริตติเจตสิก คือวิริตติที่จะงดเว้นจากการมาสัตว์ เป็นต้น

ศีล 5 เกิดขึ้นเพื่อควบคุมพฤติกรรมของคนในสังคม และใช้ศีลเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาขั้นพื้นฐานต่างๆ ที่พัฒนาขึ้นไปเป็นปัญหาในระดับสังคมต่อไป เพราะศีลธรรมนั้นเป็นเครื่องมือในการกำจัดกิเลสชั้นหยาบของมนุษย์ได้ในบางส่วน ที่จะทำให้มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปรกติสุข แต่ไม่ทำให้กิเลสตัณหาของมนุษย์หมดสิ้นไปได้ ศีลจึงเป็นเพียงเครื่องมือขั้นพื้นฐาน ที่จะทำให้มนุษย์พัฒนาตนเองให้ไปสู่เป้าหมายสูงสุดในชีวิตได้ อันเป็นกระบวนการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในสังคมตามที่ศนะทางพระพุทธศาสนา

ศีล ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้ให้ความหมายไว้ว่า “น. ข้อบัญญัติที่กำหนดทางปฏิบัติกายและวาจาทางพระพุทธศาสนา เช่น ศีล 5 ศีล 8” แต่ผู้รู้ทางศาสนา พระนักธรรมนักเทศน์ พระผู้บรรยายธรรม ได้ให้ความหมายของคำว่าศีลไว้ต่างๆ กัน ศีล แปลว่า ปรกติ แปลว่า เย็น แปลว่า หนักแน่น มั่นคง ไม่หวั่นไหว แปลว่า ดิงาม เยาสบาย โลงว่าง แปลว่า เรียบร้อย แปลว่า สงบ ระเบียบ เป็นต้น

ความสำคัญของศีล

1. ศีล มีความสำคัญต่อการควบคุมกาย วาจา และใจของคนให้เรียบร้อย สงบ ร่มเย็น และเป็นสุข

⁴⁴ที.ปา. 31/90/43.

2. คีล มีความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม หากคนในสังคม กลุ่มคนขาดคีล สังคมกลุ่มคนนั้น ๆ ก็ไม่น่าอยู่ จะมีปัญหามากมายตามมา

3. คีล เป็นระบบการควบคุมและขัดเกลาพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต มีผลต่อกิจกรรม พิธีกรรม พฤติกรรม ความเป็นไปของผู้คนในสังคม

4. คีล มีความสำคัญและเป็นหัวใจในการปฏิบัติธรรมอันสำคัญยิ่ง ตามคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะคีล คือ สมာธิ ปัญญา ถ้าไม่มีคีลก็จะไม่มีสมาธิและจะเกิดปัญญาไม่ได้

5. คีล มีความสำคัญต่อความเป็นมนุษย์ของคน คนกับมนุษย์จะมีความเหมือนกันเพียงร่างกายแต่จะแตกต่างกันที่มีคีล คนถ้าไม่มีคีลก็จะไม่แตกต่างจากสัตว์ทั่วไป อาจร้ายกว่าสัตว์ด้วยซ้ำ คีลจะทำคนให้เป็นมนุษย์ได้ เพราะมนุษย์ แปลว่า ผู้มีจิตใจสูง คนที่ไม่ใช่คีลเป็นคนจิตใจต่ำ จะเป็นมนุษย์ไม่ได้ คนที่จะเป็นมนุษย์ได้จะต้องเป็นคนคีมคีลควบคุมกำกับจิตใจตลอดเวลาหลักมนุษยธรรม คือ ธรรมอันทำให้คนเป็นมนุษย์ก็คือ คีลนั่นเอง

คีลมีความจำเป็นอย่างไร

บุคคลไม่ว่าจะอยู่ ณ สถานที่ใด จะอยู่คนเดียวหรืออยู่ร่วมกลุ่มเป็นชุมชน สังคมก็ตามมีความจำเป็นต้องมีระเบียบวินัย กฎเกณฑ์ในการอยู่ร่วมกัน ซึ่งระเบียบกฎเกณฑ์ หรือแนวปฏิบัติต่างๆ ซึ่งแต่ละแห่งอาจเรียกชื่อต่างๆ กันไป แต่แท้จริงก็คือ “คีล” ของสังคมนั่นเอง หากบุคคลใดกลุ่มชนใด สังคมใดไร้คีล เรื่องระเบียบวินัยคงไม่ต้องพูดถึง กฎหมายก็ไม่ประโยชน์ เขียนไว้ดีอย่างไรคนก็ไม่ปฏิบัติตาม หากคนไร้คีล ดังนั้น คีลจึงเป็นบรรทัดฐานของสังคม คีลเป็นเบื้องต้นของกฎระเบียบต่างๆ ที่มีในสังคม ถึงกระนั้นก็ยังมิใช่ไม่รู้ไม่เข้าใจหลายคนมองไม่เห็นความจำเป็นของคีล หว่าคนที่พูดเรื่องคีล รักษาคีลเป็นคนเก๋คร่ำครึไม่ทันสมัย ไม่พัฒนาให้ทันโลก หาว่าไม่ว่าคนที่พูดเช่นนั้นคือคนหลงโลก โง่เขลา เขาปัญญา มองไม่เห็นคุณค่าแม้สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิตสังคมนั้นเลย ไม่เห็นอันตราย อันเกิดจากการขาดคีล คนที่ไม่คีลเป็นบุคคลอันตราย ไว้ใจไม่ได้กัลยาณชนพึงระวังให้ตรวจสอบคีลของบุคคลให้ดี หากว่าใครไม่มีคีลพึงเข้าใกล้แต่พอควรและระวังให้มาก หากหลีกเลี่ยงไม่สมาคมด้วยเป็นดีที่สุด เพราะผู้รู้ท่านพิสูจนมาแล้วว่าคนไม่มีคีลจะทำลายคนอื่นได้ตลอดแม้กับคนที่มียุคุณมาก่อน

กลุ่มชน สังคม ประเทศชาติ จะอยู่เย็นเป็นสุขได้ ผู้คนในที่นั้นๆ ต้องมีคีล คือมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมายของบ้านเมือง ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์กติกาของสังคม แม้โลกจะเจริญทางวัตถุเจริญทางเทคโนโลยีมากเพียงใด มีเครื่องอำนวยความสะดวกมากมายก็ไม่มีความสุข หากคนในสังคมไร้คีล ปัญหาต่างๆ ย่อมตามมา โจรผู้ร้าย ภัยคุกคามชีวิต และทรัพย์สินก็จะบั่นทอนให้คนมีความสุขทุกข์ ก็มีคีลเท่านั้น จะช่วยให้สังคมอยู่กันอย่างมีความสุขเหมือนที่ท่านพุทธทาส กล่าวไว้ว่า “คีลธรรมไม่มาโลกาวินาศ” “คีลธรรมมีประชาชามีความสุข”

ศีล 5 หรือ เบญจศีล

ศีล 5 หรือ ศีลสังคัม หรือศีลบุคคล นี้ถือบรรทัดฐานสำคัญของการเข้าถึงธรรม เข้าถึงศีลในระดับสูงต่อไป ผู้ประสงค์จะเข้าถึงความสงบ สบาย สว่างไสว เบาว่าง จนถึงความหลุดพ้น คือ พระนิพพานได้จะต้องเริ่มจากศีลพื้นฐาน คือ ศีล 5 นี้ก่อน ศีล 5 จึงเปรียบเสมือนบันไดขั้นแรกผู้ขึ้นสูงจะต้องเหยียบย่างก้าวข้ามไปก่อน

ศีล 5 คือ ยอดศีล คือกฎหลักกฎแรกของชาวพุทธที่จะต้องปฏิบัติรักษา นับแต่ฆราวาส จนถึงพระอริยบุคคล จะต้องปฏิบัติรักษา การรักษาและปฏิบัติศีล 5 นั้น ต้องรักษาและปฏิบัติกันตลอดทุกเวลา ทำจนให้เป็นปรกติ ธรรมดา จนคุ้นเคย รักษาทุกเมื่อทุกเวลา ไม่เลือกกาล ไม่เลือกวัน ไม่เลือกสถานที่ ให้รักษาตลอด อย่าผัดวันประกันพรุ่ง ทำเมื่อใดรักษาเมื่อใด ก็ได้กุศลเป็นประโยชน์เมื่อนั้น ไม่มีที่ไมเหมาะสำหรับการรักษาศีล ศีลจะต้องเป็นส่วนหนึ่งของความเป็นมนุษย์ผู้รู้ท่านจึงบอกว่าศีล 5 คือ หลักของมนุษย์ธรรม คือ สิ่งที่ทำให้คนเป็นมนุษย์ เป็นผู้มิใช่ประเสริฐ

สาระและพฤติกรรมอันเกี่ยวกับศีล 5

พฤติกรรมตามสาระของศีล 5 หรือการกระทำอันก่อให้เกิดความผิดศีลแต่ละข้อนั้น มีดังนี้

1. พฤติกรรมตามสาระของศีลข้อ 1 หมวดศีล 5
 - ทำลายชีวิตผู้อื่นด้วยเจตนา
 - ทำให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อน เสื่อมเสีย ตกต่ำ
 - มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำให้ชีวิต หรือร่างกายผู้อื่นเป็นอันตราย
 - ลดความรุนแรง ความโหดร้าย และการเบียดเบียน
 - ทำจิตให้สงบ เยือกเย็น ลมโทสะ และพยาบาท
 - ให้อภัยผู้อื่น มีเมตตา
2. พฤติกรรมตามสาระของศีลข้อ 2 หมวดศีล 5
 - เอาทรัพย์สินของผู้อื่นมาเป็นของตน
 - ละเมิดสิทธิหรือถือวิสาสะในทรัพย์สินของผู้อื่นด้วยเจตนา
 - มีส่วนเกี่ยวข้องในการแลกเปลี่ยนที่เอาค่าไร หรือเอาเปรียบ
 - ลดการแข่งชิง เอรัดเอาเปรียบ ทำการงาน ขยันสร้างสรรค์
 - เสียสละ เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ มีน้ำใจ
 - ให้ทานโดยไม่หวังผลตอบแทน
3. พฤติกรรมตามสาระของศีลข้อ 3 หมวดศีล 5
 - ประพฤติผิด สำส่อน หรือมกมากในกาม

- ใฝ่เสพกามารมณ์อันมาจากรูปส่วย เสียงเพราะ กลิ่นหอม รสอร่อย หรือสัมผัสที่
 ขอบใจ

- มีส่วนเกี่ยวข้องในการปรุงแต่งเพื่อสะสม เร่งเร้า หรือยั่ววาระ
 - ลดการเร่งเร้า และการเสพสมสุขสมทางกามคุณ 5
 - มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ประหยัด เรียบง่าย เพราะลดภาระการเสพสม
 - มีความสำรวมในกามารมณ์
4. พฤติกรรมตามสาระของศีลข้อ 4 หมวดศีล 5
- พุดปด อำพราง หรือบิดเบือนความจริง
 - พุดต่อเสียด ยุยง ให้เกิดความเข้าใจผิด
 - มีส่วนเกี่ยวข้องในการพุดให้เกิดการทำผิดศีล
 - ลดวจีหุจรีต
 - มีวจีสุจรีต พุดแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์ เป็นสาระ
 - มีความซื่อสัตย์ มีสัญชาติแห่งคนตรง
5. พฤติกรรมตามสาระของศีลของ 5 หมวดศีล 5
- ดิด ฝักใฝ่ กลูกกลี หรือมีส่วนร่วมในอบายมุข
 - ระเริงฝักใฝ่หรือลูกกลีกับการบันเทิงเรีงรมย์ มหรสพ กีฬา การละเล่นหรือการ
 พนัน
 - ผลาญพรวาเวลา แรงงาน ทรัพย์สิน สุขภาพของตน หรือสังคม
 - ลดความเกียจคร้าน
 - ทำงานมีประโยชน์มีคุณค่า มีแก่นสารสาระ
 - มีสติสัมปชัญญะ ในการพิจารณา ดี - ชั่ว ทุกอิริยาบถ⁴⁵

เบญจธรรม

พระพุทธศาสนาประกอบด้วย พระธรรมกับพระวินัย คือ หมายถึง พระโอวาทของพระ
 พุทธองค์ทั้งสิ้น เมื่อย่อแล้วเหลือเพียง 2 ประเภท คือ

1. ธรรม ได้แก่ ข้อปฏิบัติต่างๆ อันจะทำให้กาย วาจา ใจ ให้ประณีตขึ้น
2. วินัย ได้แก่ ข้อห้าม หรือระเบียบควบคุมมิให้ตัวเรแตกไปสู่ความชั่ว

⁴⁵ตำลึ รักสุทธิ, ศีล สุตยอดวินัยของพุทธศาสนา, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท ธนัชการ
 พิมพ์ จำกัด, 2543), หน้า 9 -55.

การรักษาศีลเพียงอย่างเดียวก็เป็นคนดีได้ แต่เป็นคนดีขั้นต้น คือ เป็นคนดีตรงที่ไม่ทำความชั่วเท่านั้นเอง ถ้าหยุดอยู่เพียงแค่นี้ก็จะกลายเป็นคนเสียได้ ยกตัวอย่าง คนเว้นจากการฆ่าสัตว์ซึ่งเรายอมรับกันเป็นคนดีมีศีล ถ้าคนๆ นั้นเดินเล่นไปตามริมคลองเห็นเด็กตอมน้ำกำลังจะจมน้ำตาย ถ้าจะช่วยเขาก็ช่วยได้ แต่ไม่ช่วย กลับยื่นมือกอดคอกอยู่เฉยๆ ถือว่าตัวไม่ได้ฆ่า ศีลบริสุทธิ์อยู่ กรณีอย่างนี้จะถือว่าผู้นั้นเป็นคนดีหรือไม่ คนทั้งโลกก็จะต้องลงความเห็นว่ายังเป็นคนดีไม่ได้ เพราะคนดีนอกจากจะเว้นจากการฆ่าแล้ว จะต้องรู้จักช่วยชีวิตคนอื่นด้วย⁴⁶

การเว้นจากการฆ่า นั้นเป็นการรักษาศีล การช่วยชีวิตเขา นี่เป็นการปฏิบัติธรรม ฉะนั้นผู้รักษาศีลห้าพึงประพฤติเบญจธรรมกำกับไปด้วย

ธรรมคู่กับศีลข้อ 1 เมตตา กรุณา เป็นกัลยาณธรรม ธรรมที่ทำให้เป็นกัลยาณชนคนงาม เมตตากรุณานี้เป็นมูลฐานให้เกิดศีลข้อ 1 และทำให้จิตใจงาม เป็นเหตุก่อการกระทำเกื้อกูลขึ้นอีก ดังเช่น ไม่ฆ่าสัตว์ด้วยมีศีล และเกื้อกูลสัตว์ด้วยมีธรรม คือ ความเมตตากรุณา การไม่เกื้อกูลใคร ไม่ทำให้เสียศีล เพราะไม่ได้ฆ่าใคร แต่ขาดธรรมคือกรุณา ฉะนั้น จึงควรปลูกเมตตากรุณาให้มีคู่ไปกับศีล

เมตตา คือ ความคิดปรารถนาให้ผู้อื่นเป็นสุข คำว่าไมตรีจิต หรือมิตรจิต ก็คือจิตใจที่ประกอบด้วยเมตตา คนที่มีมิตรจิตเรียกว่ามิตร ตรงกันข้ามกับศัตรูหรือไฟริซึ่งมีจิตพยาบาทมุ่งร้าย เมตตาจึงตรงข้ามกับโทสะพยาบาท เมตตาเป็นเครื่องอุปถัมภ์ โทสะพยาบาทเป็นเครื่องทำลายล้าง ฉะนั้น เมื่อมีเมตตาต่อกันย่อมคิดจะเกื้อกูลกันให้มีความสุข ถึงจะประพฤติดิพลั้งพลาดต่อกันบ้าง ก็ให้อภัยกันไม่ถือโทษ เหมือนอย่างมารดาบิดาผู้เปี่ยมด้วยเมตตา ไม่ถือโทษด้วยโทสะพยาบาทในบุตรธิดา แต่ถ้าขาดเมตตาต่อกันแล้ว ก็ตรงกันข้าม สถานะและสิ่งของเป็นเครื่องเกื้อกูลที่มีอยู่ทั่วไป เช่น วัด โรงเรียนและที่ศึกษาอบรมต่างๆ เป็นต้น ล้วนประกาศเมตตาจิตของผู้จัดตั้งหรือจัดทำเพื่อให้เกิดสุขประโยชน์แก่คนทั้งหลาย

กรุณา คือ ความปรารถนาให้ผู้อื่นสัตว์อื่นปราศจากทุกข์ เมื่อเห็นทุกข์เกิดแก่ผู้อื่นก็พลอยหวนใจสงสารเป็นเหตุให้คิดช่วยทุกข์ภัยของกันและกัน กรุณานี้ตรงกันข้ามกับวิหิงสาความเบียดเบียน สิ่งที่เป็นเครื่องช่วยเบียดเบียนช่วยบำบัดทุกข์ภัยทั้งหลาย เช่น โรงพยาบาล เป็นต้น ล้วนประกาศกรุณาของท่านผู้สร้าง

ชีวิตของทุกคนดำรงอยู่ได้ก็ด้วยอาศัยเมตตากรุณาของผู้อื่นมาตั้งแต่เบื้องต้น คือ ตั้งต้นแต่บิดามารดา ครูอาจารย์ พระมหากษัตริย์ และรัฐบาล ญาติมิตรสหาย เป็นต้น ไม่เช่นนั้นถึงไม่ถูก

⁴⁶พิสิฐ เจริญสุข, เบญจศีล - เบญจธรรม, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2543), หน้า 52 - 53.

ใครมาก็ไม่อาจจะดำรงชีวิตอยู่ได้เลย เหมือนอย่างมารดาบิดาทิ้งทารกไว้เฉยๆ ไม่ถนอมเลี้ยงดูไม่ต้องทำอะไรทารกก็จะสิ้นชีวิตไปเอง ฉะนั้น เมื่อทุกๆ คนมีชีวิตเจริญมาด้วยเมตตากรุณาของท่าน ก็ควรปลูกเมตตากรุณาในชีวิตอื่นสืบต่อไป

วิธีปลูกเมตตา คือ คิดตั้งใจปรารถนาให้เขาเป็นสุข นี่เป็นเมตตา และคิดตั้งใจปรารถนาให้เขาปราศจากทุกข์ นี่เป็นกรุณา ที่แรกท่านแนะนำให้คิดไปในตนเองก่อนแล้วให้คิดเจาะจงไปในคนที่รักนับถือซึ่งเป็นที่ใกล้ชิดสนิทใจ อันจักให้เกิดเมตตากรุณาได้ง่าย ครั้นแล้วก็หัดคิดไปในคนห่างใจออกไปโดยลำดับ จนในคนที่ไม่ชอบกัน เมื่อหัดคิดโดยเจาะจงได้สะดวก ก็หัดคิดแผ่เมตตากรุณาจะเกิดขึ้นในจิตใจ เหมือนอย่างหว่านพืชลงไปแล้วหมั่นปฏิบัติตามวิธีเพาะปลูก เช่นรดน้ำเป็นต้นเนืองๆ พืชก็งอกขึ้นฉนั้น ฉนั้น ควรเริ่มปลูกเมตตากรุณาในที่นี้ ในมารดาบิดาตลอดถึงในเพื่อนที่ไม่ค่อยชอบ เป็นต้น เมื่อพืชคือเมตตากรูณางอกขึ้นแล้ว ตัวเรานี้แหละจะเป็นสุขก่อนใครหมด

ธรรมคู่กับศีลข้อที่ 2 คือสัมมาอาชีวะ ความเลี้ยงชีพในทางที่ชอบ เป็นข้อที่ควรมีให้คู่ไปกับศีลข้อนี้ คนนี้ไม่มีศีลที่ยากจนขัดสนและคนที่เป็นโจรเป็นขโมย ก็เพราะขาดสัมมาอาชีวะ ถ้ามีสัมมาอาชีวะ ก็จะไม่ยากจน จะไม่เป็นขโมย การอาชีพเป็นกิจจำเป็นของทุกๆ คน เพราะทุกๆ คนต้องบริโภคที่แปลว่ากิน เครื่องบริโภคที่จำเป็นก็ได้แก่ปัจจัย 4 คือ ฝ้านุ่งห่ม อาหาร ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และบางทีแยกเรียกของกินคืออาหารว่าเครื่องบริโภค ของใช้นอกจากนี้ว่า เครื่องอุปโภคกิจการเพื่อให้มีของกินของใช้มาเคยเรียกว่า โภคกิจแล้วเปลี่ยนเรียกว่า เศรษฐกิจ เป็นเรื่องปากท้อง หรือเป็นเรื่องยังชีวิต คือ การอาชีพ ทุกคนต้องหาปัจจัยมาบริโภคเลี้ยงตนและผู้อื่นที่จะต้องเลี้ยง พระพุทธเจ้าจึงตรัสสอนให้ทำงานหาเลี้ยงชีพด้วยสัมมาอาชีวะ เพื่อให้ได้ทรัพย์มาในทางที่ชอบให้พอเพียง เมื่อหาเลี้ยงชีพเองยังไม่ได้ เช่น ยังเป็นเด็กกำลังเล่าเรียนศึกษา ต้องอาศัยมารดาบิดาหรือผู้อื่นที่มีเมตตากรุณาเลี้ยงดู ก็ควรประพฤตินุโลมสัมมาอาชีวะ เช่น ช่วยมารดาบิดาหรือผู้ที่ตนอาศัยอยู่ทำการงานที่พอควรแก่กำลังและเวลาของตน ไม่ใช่ทรัพย์ให้รู้ว่าท่านให้ในทางที่ผิด เช่น ไปเล่นการพนัน ใช้แต่ในทางที่เป็นประโยชน์ให้รู้จักค่าของทรัพย์ ให้รู้ว่าท่านได้ทรัพย์มาด้วยความเหนื่อยยาก รู้จักประหยัด ออมทรัพย์ ไม่หลอกลวงขอทรัพย์ท่าน เช่น ขอด้วยอ้างว่าจะไปชำระค่าเล่าเรียน แต่ไปใช้ดูภาพยนตร์เสีย และเมื่อท่านอุปการะเพื่อให้เรียนก็ตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด ให้สมกับความเมตตากรุณาของท่านแล

ธรรมคู่กับศีลข้อ 3 คือ กามสังวร ความสำรวมในกาม สังวรแปลว่าสำรวมคือระวังควบคุมตนไม่ให้ประพฤติผิด แต่ให้ประพฤติในทางที่ชอบ เมื่อเป็นเขวชนก็ระวังควบคุมใจ ระวังควบคุมกายไม่ให้ออกไปนอกทาง เว้นเหตุชักจูงต่างๆ เช่น หนังสือและภาพยนตร์เป็นต้นที่เป็นเหตุยั่วยุรรักษาประเพณีอันดีงามของไทย ตามที่ผู้ปกครองของตนได้อบรมแนะนำอยู่โดยมากแล้ว การ

ป้องกันเป็นการดีกว่าแน่นอน และต้องป้องกันไว้แต่ต้น เหมือนอย่างป้องกันไฟไม่ให้เกิดขึ้นย่อมดีกว่าดับไฟ และดับไฟกองน้อยย่อมดีกว่าดับไฟกองโต ซึ่งอาจจะดับไม่ได้ต้องปล่อยให้ไหม้ไปเองและไฟอย่างนี้เป็นไฟละเอียดอย่างไฟฟ้า ซึ่งเมื่อถูกไฟฟ้าอย่างแรงคุณแล้วอาจทำให้หัวใจหยุดได้ พระพุทธเจ้าจึงตรัสเปรียบไว้ว่า เหมือนอย่างศรสลักมีพิษที่รักษาได้ยาก เมื่อยังไม่ถึงวัยถึงเวลา จึงควรที่จะป้องกันไว้ก่อน ส่วนในระหว่างสามภรรยา ทางพระพุทธศาสนาสอนให้สามีสันดา คือ ยินดีพอใจอยู่แต่ในภรรยาของตน ส่วนภรรยาให้มีความซื่อตรงในสามีของตน เพื่อให้อยู่ครองกันเป็นสุขตลอดไป เมื่อเป็นเช่นนี้แม้จะเกิดอันตรายขึ้นก็อาจช่วยกันได้ และเป็นตัวอย่างที่ควรสรรเสริญ

ธรรมคู่กับศีลข้อที่ 4 คือ ความมีสัจย์ ได้แก่ มีความจริง ความตรง คนที่มีความจริง จะเป็นเด็กก็ตาม ผู้ใหญ่ก็ตาม ย่อมเป็นคนซื่อตรงต่อมิตรสหาย สวามีภักดี คือ จงรักภักดีในเจ้าของตน มีความกตัญญูทักท้วงในที่ท่านผู้มีคุณมีความยุติธรรมหรือเที่ยงธรรม รู้จักผิดรู้จักถูก และว่าไปตามผิดตามถูกในบุคคลในเรื่องทั่วไป กล่าวโดยเฉพาะก็เป็นคนมีวาจาสัตย์ พูดเป็นเชื่อถือได้

ศีลคือมุสาวาทา เวมณี (เว้นจากกล่าวเท็จ) และธรรม คือ ความสัตย์นี้ จำเป็นแก่สังคมมนุษย์ทุกสังคม เป็นต้นว่าในระหว่างเพื่อน ในระหว่างสามีภรรยาหรือครอบครัว ขึ้นไปจนถึงในระหว่างประเทศ เมื่อต่างมีศีลและธรรมคู่กันจึงอยู่ด้วยกันเป็นปกติเรียบร้อย เชื่อถือกันได้ ไว้วางใจกันได้ ผู้ปกครองประชาชนตั้งแต่อดีตกาลมาจนถึงปัจจุบันนี้ เมื่อรักษาศีลและธรรมคู่กันอยู่เป็นที่น่าเชื่อถือได้ทั้งในประเทศต่างประเทศ คือ ภายในประเทศก็ไม่พูดหลอกลวงประชาชน รักษาสัตย์ต่อประชาชน สำหรับที่เกี่ยวกับต่างประเทศก็รักษาสัญญาที่ทำไว้ต่อกัน เป็นต้น พระมหากษัตริย์ตั้งแต่โบราณกาลมาปรากฏในเรื่องต่างๆ ว่าได้ทรงรักษาวาจาสัตย์อย่างกวดขัน บางพระองค์จะรับสั่งพลั้งพระโอษฐ์ออกไปก็ไม่ทรงคืนคำ ด้วยทรงถือเป็นพระราชธรรมว่า เป็นกษัตริย์ตรัสแล้วไม่คืนคำ

ธรรมคู่กับศีลข้อ 5 คือ ความมีสติรอบคอบ ตรงกันข้ามกับความประมาท สติคือความระลึกรู้คิดขึ้นได้ ประกอบกับสัมปชัญญะ ความรู้ตัว สติต้องมีสัมปชัญญะอยู่ด้วยจึงเป็นสติที่ถูกต้อง เช่น เมื่อกำลังเดินอยู่ในถนน นึกถึงบทเรียนจนลืมตัวว่ากำลังเดินอยู่ในถนน ถึงจะนึกถึงบทเรียนได้ก็ไม่ใช่ว่าสติ คนเราทั้งเด็กและผู้ใหญ่ต้องทำต้องพูดอยู่ทุกๆ วัน เด็กหรือผู้ใหญ่ที่มีสติเมื่อทำอะไรไปแล้ว ก็ระลึกได้ว่าได้ทำหรือพูดอะไรก็มีความระลึกรู้คิดก่อนว่าดีหรือไม่ดี อย่างที่โบราณสอนให้นับสิบก่อน คือให้นึกให้รอบคอบก่อนนั่นเอง ในขณะที่กำลังทำกำลังพูดก็รู้ตัวอยู่เสมอ ไม่ลืมหลงในเรื่องที่ทำที่พูดไม่ลืมตัวไม่ผลอดตัว บางคนมีปัญญาความรู้ดี แต่ขาดสติ ทำพูดอะไรผิดพลาดได้ อย่างที่กล่าวกันว่า ฉลาดแต่ไม่เฉลียว จึงสมควรหัดให้มีสติรอบคอบเพราะทุกคนทั้งเด็กและผู้ใหญ่อาจทำสติได้วิธีหัด เช่น

1. หัดนึกย้อนหลัง เป็นการฝึกความกำหนดจดจำ
2. หัดนึกให้ได้ก่อนที่จะทำอะไร
3. หัดนึกให้ได้ก่อนที่จะโกรธใคร มิใช่โกรธเสียก่อน จนหายโกรธแล้วจึงนึกได้
4. หัดให้มีความรู้ตัวอยู่ในเรื่องที่กำลังทำกำลังพูด ตลอดถึงกำลังคิดอยู่เสมอ ไม่ปล่อยให้ลืมตัว เผลอตัว

5. หัดให้มีความยับยั้งในการที่ไม่ควรทำ ไม่ควรพูด ไม่ควรคิด ให้มีอุตสาหะในการที่ควร อันตรงกันข้าม

การหัดทำสติ เมื่อหัดอยู่เสมอสติจักเกิดมีทวีขึ้นตามลำดับ จนถึงเป็นสติรอบครอบ ถ้าไม่หัดทำ จะให้มีสติขึ้นเองนั้น เป็นการยากที่จะมีสติพอใช้ เหมือนอย่างเมื่อประสงค์ให้ร่างกายมีอนามัยก็ต้องทำกายบริหารให้ควรกัน⁴⁷

สรุปได้ว่า ศีล คือกฎหลักกฎแรกของชาวพุทธที่จะต้องปฏิบัติรักษา นับแต่ฆราวาสจนถึงพระอริยบุคคล จะต้องปฏิบัติรักษา การรักษาและปฏิบัติศีล 5 นั้น ต้องรักษาและปฏิบัติกันตลอดทุกเวลา ทำจนให้เป็นปกติ ธรรมดา จนคุ้นเคย รักษาทุกเมื่อทุกเวลา ไม่เลือกกาล ไม่เลือกวัน ไม่เลือกสถานที่ ให้รักษาตลอด ซึ่งต้องปฏิบัติคู่กับเบญจธรรม คือมีเมตตา มีสัมมาอาชีพ สำรวมในกาม กล่าวคำสัตย์ และมีสติรอบคอบ

2.5.2 เบญจศีลเบญจธรรม (หลักทำคนให้เต็มคน)

ในการดำเนินชีวิตประจำวัน เพื่อให้มีการอยู่ร่วมกันโดยสันติสุข คนแต่ละคนจะต้องทำตนให้เป็นคนเต็มคน หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า เป็นมนุษย์ ผู้ที่จะเป็นคนเต็มหรือมนุษย์นั้นจะต้องมีหลักการดำเนินชีวิตประจำวัน ดังนี้

1) เว้นจากการฆ่า การเบียดเบียน การทำร้ายร่างกายคนและสัตว์ แล้วมีจิตประกอบด้วยเมตตากรุณา มีความปรารถนาและสงสารเห็นอกเห็นใจผู้อื่น สัตว์อื่น

2) เว้นจากการถือเอาสิ่งของที่เจ้าของไม่ได้ให้ด้วยอาการแห่งขโมยหรือโจร อันได้แก่ ลัก ฉก ชิง วังราว ชูกรรโชก ชูเชื้อ ปล้น ใจ ตู ฉ้อ โกง หลอก ลวง ปลอม ตระบัด เบียดบัง สับเปลี่ยน ลักลอบ ยักยอก และรับสินบน แล้วเป็นผู้มีความขยันประกอบสัมมาชีพ บริจาคทาน และเคารพในกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของผู้อื่น

3) เว้นจากการประพฤติดิฉิดในกาม

บุคคลต้องห้ามสำหรับฝ่ายชาย คือ

⁴⁷สมเด็จพระญาณสังวร (สุวฑฺฒโน), หลักพระพุทธศาสนา, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2540), หน้า 192 – 254.

- ภรรยาคนอื่น
- ผู้หญิงที่ยังอยู่ในความอุปการะของผู้อื่น (ต้องพึงพาอาศัยผู้อื่นเป็นอยู่)
- ผู้หญิงที่จาริตต้องห้าม (แม่ ย่ายาย พี่สาว น้องสาว ลูกสาว ชี หญิงผู้เยาว์)
บุคคลต้องห้ามสำหรับฝ่ายหญิง คือ
- สามีนคนอื่น
- ชายจาริตต้องห้าม (พ่อ ปู่ตา พี่ชาย น้องชาย ลูกชาย พระภิกษุสามเณร ชายผู้เยาว์)

ทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิง ไม่ใช่เฉพาะห้ามแต่ร่วมสังเวชนาเท่านั้น แม้แต่การเคล้าคลึง การพูดเกี้ยวพาราสี หรือการแสดงอาการปฏิบัติ แม้แต่ด้วยสายตาดนตรสบเนตร เป็นต้น ก็ถือว่าละเมิดศีลข้อนี้แล้ว เมื่อไม่ล่วงละเมิดศีลข้อนี้แล้ว เป็นผู้มีความสำรวมในกาม (กามสังวร) ยินดีแต่ในภรรยาของตน (สทาร์สันโคย) จงรักภักดีแต่ในสามีของตน (ปติวัตร) ถ้ายังไม่ได้แต่งงานก็ต้องมีกามสังวร ตั้งตนอยู่ในขนบธรรมเนียมประเพณีที่ถึงงามมีวัฒนธรรมอันดีชนิดที่ “เข้าตามตรอกออกตามประตู”

4) เว้นจากการพูดเท็จ อันได้แก่ คำปด ทวนสาบาน ทำเล่ห์ กระเท่ห์ มารยา เสริมความอำพราง พุคเสียดแทง สับปลับ ผิดสัญญา เสียสัตย์ และกินคำ แล้วเป็นผู้มีสัจจะ พุคแต่คำสัตย์จริงด้วยความจริงใจและปรารถนาดีมุ่งหวังดีต่อผู้ฟัง

5) เว้นจากการดื่มน้ำขำ อันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท อันได้แก่ น้ำสุรา เมรัย เครื่องดื่มมีนเมาอื่นๆ และการเสพยาเสพติดอื่นๆ เช่น ผีน เฮโรอีน กัญชา หรือแม้แต่บุหรี แล้วเป็นผู้ประกอบด้วยสติสัมปชัญญะในการประกอบกิจการทั้งปวงและเป็นผู้ไม่ประมาทในชีวิตการงานในวัย ในเพศ

ผู้จะเป็นคนเต็มคน คือ 100% จะต้องเป็นผู้มีการดำเนินชีวิตประจำวัน ที่ประกอบด้วยเบญจศีลเบญจธรรม ทั้ง 5 ประเด็น ดังกล่าวแล้ว ถ้าขาด 1 ประเด็น ก็เป็นคนเพียง 80% หรือขาด 2 ประเด็น ก็เป็นคนเพียง 60% เป็นต้น นับว่าเป็นหลักการขั้นพื้นฐานที่พระพุทธองค์ทรงสั่งสอนมุ่งเน้นให้พุทธศาสนิกชนได้ประพฤติปฏิบัติตาม เพื่อความเป็นมนุษย์อันจะได้เป็นสมาชิกที่ดีงามของสังคม ความสงบสุขในสังคมแต่ละวัน จะเกิดขึ้นได้ก็อาศัยหลักมนุษยธรรม หรือแต่ละคนเป็นคนเต็มคนนั่นเอง⁴⁸

2.5.3 คนมีศีลธรรม

คนมีศีลธรรม หรือมนุษยธรรม ที่เรียกได้ว่าเป็นอารยชนมีธรรม คือ คุณสมบัติ ดังนี้

⁴⁸คุณ โทจันทร์, พุทธศาสนากับชีวิตประจำวัน, (กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์, 2537), หน้า 29 - 30.

ก. มีสุจริตทั้งสาม คือ มีความประพฤติดีประพฤติชอบ 3 ประการ

- 1) กายสุจริต ความสุจริตทางกาย ทำสิ่งที่ถึงามถูกต้อง ประพฤติชอบด้วยกาย
- 2) วชิสุจริต ความสุจริตทางวาจา พูดสิ่งที่ถึงามถูกต้อง ประพฤติชอบด้วยวาจา
- 3) มโนสุจริต ความสุจริตทางใจ คิดสิ่งที่ถึงามถูกต้อง ประพฤติชอบด้วยใจ

ข. ประพฤติตามอารยธรรม โดยปฏิบัติถูกต้องต้องตามทางแห่งกุศลกรรม 10 ประการ

- ทางกาย 3

- 1) ละเว้นการฆ่า การสังหาร การบีบบังคับเบียดเบียน : มีเมตตากรุณา ช่วยเหลือเกื้อกูลสงเคราะห์กัน
- 2) ละเว้นการแย่งชิงลักขโมย และการเอารัศเอาเปรียบ : เคารพในสิทธิในทรัพย์สินของกันและกัน
- 3) ละเว้นการประพฤติดิตถ์ล่วงละเมิดในของรักของหวงแหนของผู้อื่น : ไม่ข่มเหงจิตใจ หรือทำลายลบหลู่เกียรติและวงศ์ตระกูลของกัน

- ทางวาจา 4

- 4) ละเว้นการพูดเท็จ โกหกหลอกลวง : กล่าวแต่คำสัตย์ ไม่จงใจพูดผิดจากความจริง เพราะเห็นแก่ประโยชน์ใด ๆ
- 5) ละเว้นการพูดส่อเสียด ยุยง สร้างความแตกแยก : พูดแต่คำที่สมานและส่งเสริมสามัคคี
- 6) ละเว้นการพูดคำหยาบคาย สกปรกเสียหาย : พูดแต่คำสุภาพ นุ่มนวลควรฟัง
- 7) ละเว้นการพูดเหลวไหลเพ้อเจ้อ : พูดแต่คำจริง มีเหตุมีผล มีสารประโยชน์ ถูกกาลเทศะ

- ทางใจ 3

- 8) ไม่ละโมภ ไม่เพ็งเล็งคิดหาทางเอาแต่จะได้อ : คิดให้คิดเสียสละ ทำใจให้แผ่แผ่กว้างขวาง
- 9) ไม่คิดร้ายมุ่งเบียดเบียน หรือเพ่งมองในแง่จะทำลาย : ตั้งความปรารถนาดี แต่ไมตรี มุ่งให้เกิดประโยชน์สุขแก่กัน

10) มีความเห็นถูกต้อง เป็นสัมมาทิฐิ เข้าใจในหลักกรรมว่า ทำดีมีผลดี ทำชั่วมีผลชั่ว : รู้เท่าทันความเป็นจริงเป็นธรรมดาของโลกและชีวิต มองเห็นความเป็นไปตามเหตุปัจจัย

กรรม 10 ข้อนี้ เรียกว่า กุศลกรรมบถ (ทางทำกรรมดี) บ้าง ธรรมจริยา บ้าง อารยธรรม บ้าง เป็นรายละเอียดขยายความสุจริต 3 ข้อ ข้างต้นด้วย คือ ข้อ 1-3 เป็น กายสุจริต ข้อ 4-7 เป็น วชิสุจริต ข้อ 8-10 เป็น มโนสุจริต

ค. อย่างต่ำมีศีล 5 หลักความประพฤติ 10 ข้อคั้นนั้น เป็นธรรมจริยา และเป็นอารยธรรมที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ทำคนให้เจริญขึ้นพร้อม ทั้งทางกาย ทางวาจา และทางใจ แต่ผู้ใดยังไม่มั่นคงในอารยธรรม ท่านสอนว่าผู้้นั้นพึงควบคุมตนให้ได้ในทางกายและวากก่อนเป็นอย่างน้อย ด้วยการประพฤติตามหลัก ศีล 5 ที่เป็นส่วนเบื้องต้นของธรรมจริยา 10 ประการนั้น ก็ยังจะได้ชื่อว่าเป็นคนมีศีลธรรม คือ

- 1) เว้นจากปาณาติบาต ละเว้นการฆ่าการสังหาร ไม่ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย
- 2) เว้นจากกอนินนาถน ละเว้นการลักขโมยเบียดบังแย่งชิง ไม่ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน
- 3) เว้นจากกาเมสุมิฉฉาจาร ละเว้นการประพฤติผิดในกาม ไม่ประทุษร้ายต่อของรักของหวงแหน อันเป็นการทำลายเกียรติภูมิและจิตใจ ตลอดจนทำวงศ์ตระกูลของเขาให้สับสน
- 4) เว้นจากมุสาวาท ละเว้นการพูดเท็จโกหกหลอกลวง ไม่ประทุษร้ายเขา หรือประโยชน์สุขของเขาด้วยวาจา
- 5) เว้นจากสุรามรัย ไม่เสพเครื่องดองของมีเมาสิ่งเสพติด อันเป็นเหตุให้เกิดความประมาทหมัวเมา ก่อความเสียหายผิดพลาดเพราะขาดสติ เช่น ทำให้เกิดอุบัติเหตุ แม้อย่างน้อยก็เป็นผู้คุกคามต่อความรู้สีกมั่นคงปลอดภัยของผู้สังคม⁴⁹

สรุปได้ว่า คนประพฤติเบญจศีลเบญจธรรม ทำให้เป็นคนที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ทำคนให้เจริญขึ้นพร้อม ทั้งทางกาย ทางวาจา และทางใจ

2.5.4 การพัฒนาตนเองในด้านเบญจศีลเบญจธรรม

มนุษย์เป็นสัตว์สังคม จะอยู่โดดเดี่ยวไม่ได้ ต้องอาศัยสังคม เป็นสมาชิกของสังคมเริ่มตั้งแต่สังคมหน่วยเล็กๆ เช่น ครอบครัว โรงเรียน หมู่บ้าน ประเทศจนกระทั่งโลก จึงจำเป็นต้องอาศัยคำสอนทางศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเบญจศีล เบญจธรรม ขรวาจาธรรม บุญกิริยาวัตถุและอื่นๆ อีก เป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติ

เบญจศีลเป็นหลักจริยธรรมเบื้องต้นฝ่ายละเว้น ส่วนเบญจธรรมเป็นฝ่ายต้องประพฤติเป็นหลักธรรมคู่กัน ถ้าประพฤติในเบญจศีล ก็เหมือนได้ประพฤติในเบญจธรรมด้วย บุคคลไม่ว่าอยู่ในสังคมใด ชาติใด ภาษาใด ถ้าหากสามารถยึดมั่นในเบญจศีลและเบญจธรรมได้แล้ว สังคมมนุษย์จะไม่เดือดร้อน ไม่แข่งแย้งชิงฆ่าฟันกัน ไม่ก่อสงครามให้เดือดร้อน ดังที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันนี้ เพราะเป็นมนุษย์สมบูรณ์ทั้งกายและใจ ดังนั้น เบญจศีล เบญจธรรม บางทีเรียกว่า “มนุษยธรรม” หมายถึง ธรรมที่ทำให้คนเป็นมนุษย์สมบูรณ์” กล่าวคือ เป็นมนุษย์สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ

⁴⁹ พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), *ธรรมบุญชีวิต*, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, 2548), หน้า 27 -30.

เพราะคนเราบางที่ร่างกายสมบูรณ์แต่จิตใจต่ำทราม โหดร้ายยิ่งกว่ายักษ์มาพบกันแทนที่จะทักทายปราศรัยกันด้วยดี ยิ้มแย้มแจ่มใสต่อกัน กลับคิดอิจฉาริษยา หากทางเอาชนะกันและกัน ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง คนเช่นนี้เรียกว่า ใจไม่พัฒนา ไม่ค่อยใส ใจขาดคุณธรรมจริยธรรม แต่ร่างกายไม่ค่อยจะสมบูรณ์ประกอบ แขนขาขาด ปากแห้ง หูวีน ตาเหล่ เป็นต้น จึงเป็นคนไม่สมบูรณ์อยู่นั่นเอง ผู้มีร่างกายไม่สมบูรณ์เช่นนี้ยังไม่ค่อยจะเป็นพิษเป็นภัยต่อสังคมนัก แต่เป็นบุคคลที่น่าสงสาร นำช่วยเหลือเอื้อเฟื้อเกื้อหนุนอีกด้วย ด้วยเหตุนี้เองพระพุทธเจ้าจึงตรัสว่า “การที่จะมาเกิดเป็นมนุษย์สมบูรณ์แสนยากยิ่ง เมื่อเกิดมาแล้วควรทำแต่ความดี เพื่อให้ความดีอันเป็นคุณธรรมอันประเสริฐมีอยู่ในตน เพราะเป็นอริยทรัพย์ คือ ทรัพย์อันประเสริฐให้ได้” คือ

- 1) ศรัทธา - มีความเชื่อที่มีเหตุมีผล
- 2) ศีล - การรักษากายวาจาให้เรียบร้อย ประพฤติถูกต้องดีงาม
- 3) หิริ - ความละอายใจต่อการทำความชั่ว
- 4) โอตตัปปะ - ความเกรงกลัวต่อความชั่ว
- 5) พากุสัจจะ - ความเป็นผู้ได้ศึกษาเล่าเรียนมาก
- 6) จาคะ - ความเสียสละ เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่
- 7) ปัญญา - ความรู้ ความเข้าใจถ่องแท้ในเหตุ ตี ชั่ว ถูก ผิด คุณ โทษ ประโยชน์ มิใช่ประโยชน์

อริยทรัพย์เป็นทรัพย์ที่ประเสริฐอยู่ในจิตใจ ดีกว่าทรัพย์ภายนอก เพราะไม่มีผู้ใดแย่งชิงได้ ไม่สูญหายไปด้วยภัยอันตรายต่างๆ ทำใจให้ไม่อ้างว้างยากจน และเป็นทุนสร้างทรัพย์ภายนอกได้ด้วย และอริยทรัพย์ทั้ง 7 ประการนี้ เรียกอีกอย่างหนึ่งได้ว่า “พหุการธรรม” หรือธรรมมีอุปการะมาก เพราะเป็นกำลังหนุนช่วยส่งเสริมในการบำเพ็ญประโยชน์ต่างๆ ได้เป็นอันมาก⁵⁰

2.5.5 อานิสงส์ของเบญจศีล เบญจธรรม

การรักษาศีลหรือการปฏิบัติตามหลักของศีล จัดว่าเป็นการทำบุญอย่างหนึ่ง ในทางพระพุทธศาสนา เรียกว่า สิลมัย บุญสำเร็จด้วยการรักษาศีล ย่อมให้อานิสงส์แก่บุคคลผู้รักษา ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติตามเหมาะสมแก่ผู้นั้นหลายประการด้วยกัน ดังที่นักปราชญ์ได้กล่าวไว้เป็นบทฉันท์ภาษาบาลีสำหรับพระภิกษุสามเณรในตอนท้ายว่า

สีเลน สุกตฺติ ยนฺติ	สีเลน โภคสมฺปทา
สีเลน นิพฺพุตฺติ ยนฺติ	ตสมฺมา สิลํ วิโสธเยฯ

⁵⁰ บุญมี แทนแก้ว, ความจริงของชีวิต, (กรุงเทพมหานคร : คลังวิทยา, 2518), หน้า 51 -53.

แปลได้ว่า สัตว์ทั้งหลาย จะไปสู่สุคติภพได้ก็ด้วยศีล จะเข้าถึงพระนิพพานคือความดับ
 เย็น ได้ก็ด้วยศีล เพราะฉะนั้นผู้ที่เพียรปฏิบัติรักษาศีลของตนให้หมดจด

อานิสงค์ของการสมาทานเบญจศีล มีดังนี้

1) การไม่ฆ่าไม่เบียดเบียนกัน (ปาณาติปาตา เวรมณี) มีอานิสงค์ ดังนี้

- ทำให้เป็นผู้ไม่มีภัย
- ทำให้จิตใจสบายนึกถึงแต่สิ่งที่ดีงาม
- ทำให้มีอายุยืน และมีสุขภาพดี
- ไว้ใจกันได้ไม่ต้องหวาดระแวง
- ทำให้ไม่ต้องมีความกังวลมุ่งหน้าศึกษาเล่าเรียนประกอบอาชีพการงาน พัฒนา

บ้านเมืองให้เจริญก้าวหน้า

2) การไม่ลักไม่เอารัดเอาเปรียบกัน (อทินนาทานา เวรมณี) มีอานิสงค์ ดังนี้

- ทำให้ไว้ใจกัน อยู่กันอย่างสงบ
- นอนตาหลับไม่ต้องคอยระวังโจรผู้ร้าย
- ทรัพย์สินไม่สูญหาย แต่เจริญเพิ่มพูนขึ้น
- งานที่สร้างสรรค์ขึ้นได้ผลสมบูรณ์ มีคุณภาพดีทำให้การพัฒนาเจริญก้าวหน้า

3) การไม่ละเมิดสิ่งที่ผู้อื่นหวงแหน (กาเมศู มิจฺฉาจารา เวรมณี) มีอานิสงค์ ดังนี้

- ตนเองไม่มีศัตรู ผู้อื่นหวงก็ไม่ระแวง มีความไว้ใจกันอยู่อย่างสงบ
- ทำให้ครอบครัวมีความสุข มีความอบอุ่น ผูกพัน และเคารพเชื่อฟังกัน
- ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในเกียรติแห่งวงศ์สกุลของตน
- ทำให้เกิดความสามัคคี ไม่มีความสับสนในทางประเพณี

4) ไม่พูดเท็จ (มุตาวาทา เวรมณี) มีอานิสงค์ ดังนี้

- เป็นที่เชื่อถือเคารพรักใคร่ของคนทั่วไป
- ทำให้เกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน
- ทำให้กิจการต่างๆ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยดี และสำเร็จดี
- ทำให้เกิดความกล้าหาญเข้มแข็งและเชื่อมั่นตนเอง

5) การไม่เสพของสิ่งเสพติดให้โทษ (สุราเมรยมชฺชุปมาทภูฐานา เวรมณี) มีอานิสงค์

ดังนี้

- ไม่บั่นทอนสุขภาพและสติปัญญา
- ไม่สิ้นเปลืองทรัพย์สิน
- ไม่ก่อการทะเลาะวิวาท

- ไม่ถูกชักจูงไปในทางที่ชั่วร้ายง่าย
- ไม่มีภาระกังวลจิตใจโดยใช้เหตุ
- ไม่เป็นที่ตั้งแห่งความประมาท
- เป็นที่เคารพนับถือของคนทั่วไป⁵¹

อนิสงส์ของเบญจธรรม มีดังนี้

1) เมตตา กรุณา มีอนิสงส์ ดังนี้

- นอนหลับเป็นสุข
- ตื่นก็เป็นสุข
- ไม่ฝันลามก ไม่ฝันร้าย
- เป็นที่รักของมนุษย์ทั้งหลาย
- เป็นที่รักของอมมนุษย์ทั้งหลาย
- เทวดาย่อมรักษา
- ไฟ ยาพิษ ศาตราย่อมไม่กล้ากลาย
- จิตตั้งมั่นเป็นสมาธิเร็ว
- สีหน้าย่อมเบิกบานแจ่มใส
- ย่อมไม่หลงตาย คือ ก่อนตายก็มีสติ
- เมื่อยังไม่ตรัสรู้ย่อมเข้าถึงพรหมโลก

2) สัมมาอาชีวะ มีอนิสงส์ ดังนี้

- เป็นผู้ประพฤติเป็นธรรมในกิจการ
- เป็นผู้ประพฤติเป็นธรรมในบุคคล
- เป็นผู้ประพฤติเป็นธรรมในวัตถุ

3) กามสังวร มีอนิสงส์ ดังนี้

- เป็นผู้สันโดษด้วยภรรยาของตน
- เป็นผู้ประพฤติไปตามสามี ทำให้สามีรักใคร่
- เป็นผู้ไม่เสียชื่อเสียง

4) สัจจะ มีอนิสงส์ ดังนี้

- มีความเที่ยงธรรม

⁵¹พระพุทธศาสนาแห่งชาติ, สำนักงาน, แนะนำสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2546), หน้า 10 -11.

- มีความซื่อตรง
 - มีความจงรักภักดี
 - มีความกตัญญู รู้คุณผู้อื่น
- 5) สติ – สัมปชัญญะ มีอานิสงส์ ดังนี้
- เป็นผู้รู้จักประมาณในการบริโภค
 - เป็นผู้ไม่เดินเลื้อในการงาน
 - เป็นผู้ที่มีสติสัมปชัญญะในการประพฤติตัว
 - เป็นผู้ไม่ประมาทในธรรม

ผู้ที่มีเบญจธรรม ประพฤติปฏิบัติเบญจธรรมอยู่เสมอหรือเป็นนิสัย จะทำให้ตนเองเป็นผู้ที่คนอื่นให้ความรักใคร่ อยากรับคำสมาคมด้วย ก่อให้เกิดคุณประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและผู้อื่น⁵²

สรุปได้ว่า จากแนวคิดเกี่ยวกับหลักเบญจศีลเบญจธรรมไม่ว่ากลุ่มชนสังคมประเทศชาติจะอยู่เย็นเป็นสุขได้ผู้คนในที่นั้น ๆ ต้องมีศีลคือมีระเบียบวินัย เคารพกฎบ้านเมือง ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม แม้โลกจะเจริญทางวัตถุ เจริญทางเทคโนโลยีมากเพียงใดก็จะมีไม่มีความสุข หากคนในสังคมไร้ศีล ศีล 5 จึงเปรียบเหมือนบันไดขั้นแรก การรักษาศีลจะต้องเป็นส่วนหนึ่งของความเป็นมนุษย์ท่านผู้รู้จึงบอกว่าศีล 5 คือ หลักธรรมของมนุษย์ธรรม คือสิ่งที่ทำให้คนเป็นมนุษย์เป็นผู้มีใจประเสริฐ

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการปลูกฝังและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม

2.6.1 คุณธรรม จริยธรรมตามหลักพระพุทธศาสนา

ประภาศรี สีหอำไพ ได้กล่าวถึง คุณธรรมจริยธรรมตามหลักพระพุทธศาสนาที่ผู้มึคุณธรรมควรยึดถือปฏิบัติ⁵³ ดังนี้

1. เมตตาและกรุณา ความรักใคร่ ปราบปรามให้ผู้อื่นมีความสุขความเจริญ และความสงสาร คิดช่วยให้พ้นทุกข์

⁵²วิชัย ธรรมเจริญ, *ธรรมศึกษาตรี*, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2545), หน้า 260 – 271.

⁵³ประภาศรี สีหอำไพ, *พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรมในโครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ*, (กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531), หน้า 58-63.

2. สัมมาอาชีวะ การหาเลี้ยงชีพในทางสุจริต
3. กามสังวร ความสำรวมระวัง รู้จักยับยั้ง ควบคุมในทางกามารมณ์ ไม่ให้หลงไหลในรูป เสียง กลิ่น รส และสัมผัส
4. ตัจจะ ความสัตย์ ความซื่อตรง
5. สติสัมปชัญญะ ระลึกได้ และรู้ตัวอยู่เสมอ ฝึกตนให้เป็นคนรู้จักคิด รู้สึกตัวเสมอว่าสิ่งใดควรทำและไม่ควรทำ ระวังมิให้เป็นคนมัวเมาประมาท

การเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ควรมีจิตใจประเสริฐไม่เบียดเบียนผู้อื่น นั่นก็คือต้องประกอบด้วย สัปปริสธรรม 7 ที่ประภาสรี สีหอำไพ ได้สรุปเกี่ยวกับธรรมะที่ทำให้มนุษย์เป็นสมบูรณ์ว่า ควรประกอบด้วยธรรมะ ดังนี้

1. สัปปริสธรรม 7 ประกอบด้วย
 - 1) รู้เท่าทันกฎหรือหลังความจริงของสิ่งทั้งหลาย
 - 2) รู้ความมุ่งหมาย และผลประโยชน์ที่เป็นสาระของชีวิต
 - 3) รู้จักตนตามสภาวะและความสามารถ
 - 4) รู้จักประมาณ คือ ความพอดีตามฐานะของตน
 - 5) รู้จักกาลที่พึงกระทำการให้เป็นไปโดยเรียบร้อย
 - 6) รู้จักชุมชน ประพฤติในระเบียบ วินัย และวัฒนธรรม
 - 7) รู้จักบุคคล ปฏิบัติต่อบุคคลอื่นตามสถานะ⁵⁴

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการทำชีวิตให้ดี ได้ต้องมีการเรียนรู้ และฝึกฝนพัฒนาให้ชีวิตดำเนินไปอย่างถูกต้อง จนบรรลุความสันติสุข นั่นก็คือ ต้องมีไตรสิกขา อันได้แก่ ศีล สมาธิ ปัญญา⁵⁵

วิจิตร เกิดวิศิษฐ์ และปรีชา ช่างขวัญเย็น ได้อธิบายไว้ว่า นอกจากจะมีศีล สมาธิ และปัญญา ในการทำชีวิตให้มีความสุขแล้ว มนุษย์ยังต้องยึดถือพราวาธรรม⁵⁶ ดังนี้

⁵⁴ประภาสรี สีหอำไพ, พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535), หน้า 87-89.

⁵⁵พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), การสร้างสรรค์ประชาธิปไตย, (กรุงเทพมหานคร: คู่แข่ง, 2538), หน้า 45-50.

⁵⁶วิจิตร เกิดวิศิษฐ์ และปรีชา ช่างขวัญเย็น, พระพุทธศาสนา, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2533), หน้า 29-33.

1. **สังจา** คือ การรักษาความสัตย์ เช่นมีความจริงใจต่อหน้าที่ ต่อกฎหมาย มีความรับผิดชอบ และรักงาน ไม่เกียจคร้าน รักษาคำมั่นสัญญา ไม่มีเล่ห์เหลี่ยมหลอกลวงประพฤติดีต่อคนในครอบครัว ขวนขวายในการสร้างประโยชน์แก่บุคคลอื่นและแก่ส่วนรวม ยึดมั่นในธรรม แลความดีงาม

2. **ทมะ** คือ ฝึก และข่มใจตนเองในด้านต่าง ๆ เช่น ฝึกทำงานให้เป็นและชำนาญสามารถ เลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ ฝึกจิตใจให้รู้จักยับยั้งใจตนเองให้ยึดมั่นอยู่ในความดี ไม่นำความเดือดร้อนมาสู่ตนเองและครอบครัว

3. **ขันติ** คือ ความอดทน ความเข้มแข็งของจิตใจการพยายามทำความดี และอดทนต่อฝ่ายที่ไม่ดี อดทนต่อการทำงานหนักเอาเบาสู้ อดทนต่อความเจ็บป่วย อดทนต่อการกระทำที่ล่วงเกิน อดทนต่ออารมณ์ที่ทำให้จิตใจโน้มไปในความเพลิดเพลีนลุ่มหลง

4. **จาคะ** คือ การละวางความชั่ว การเสียสละ ปลอ่ยวางอารมณ์ที่ทำให้เกิดความไม่สงบใจ **พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต)** ได้อธิบายไว้ในพจนานุกรมพุทธศาสตร์ฉบับประมวลธรรม นั่นคือ อิทธิบาท คือคุณเครื่องให้ถึงความสำเร็จ คุณธรรมที่นำไปสู่ความสำเร็จแห่งผลที่มุ่งหมาย 4 ประการ ได้แก่

1. ฉันทะ ความพอใจ
2. วิริยะ ความเพียร
3. จิตตะ ความคิด
4. วิมังสา ความไตร่ตรอง หรือทดลอง⁵⁷

สรุปได้ว่า การเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ควรมีจิตใจประเสริฐไม่เบียดเบียนผู้อื่น นั่นก็คือต้องประกอบด้วย สัปปุริสธรรม 7 มีสังจา ทมะ ขันติ และจาคะ

2.6.2 ระดับของจริยธรรมตามแนวพระพุทธศาสนา

พุทธทาสภิกขุ ก็ได้แบ่งคำสอนของพระพุทธเจ้าเป็น 2 ลักษณะ ซึ่งสรุปขึ้นจริยธรรม ดังนี้

1. ระดับโลกียะ เน้นลักษณะเน้นการทำความดี
 - ขั้นที่ 1 คิดการอันเป็นประโยชน์แก่ตน
 - ขั้นที่ 2 คิดการอันเป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น
 - ขั้นที่ 3 คิดการอันเป็นประโยชน์แก่ชาวโลก

⁵⁷พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), พจนานุกรมพุทธศาสตร์ฉบับประมวลธรรม, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2538), หน้า 186-187.

2. ระดับ โลกุตระ

ขั้นที่ 4 เน้นหลักความดับไม่เหลือเป็นเชื้ออีกต่อไป จริยธรรมเป็นสภาพความดีสูงสุด สภาพที่เป็นอิสระอย่างแท้จริง หลุดพ้นจากความทุกข์ทั้งปวง หรือนิพพาน⁵⁸

กรมวิชาการ ได้จำแนกจริยธรรมออกเป็น 3 มิติ คือ

1. ความรู้ (Knowledge)
2. ความประพฤติ (Conduct)
3. ความรู้สึก (Feeling)⁵⁹

สรุปได้ว่า ความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรม ประกอบไปด้วยความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่แสดงออกมาจากการกระทำส่วนใหญ่เป็นรูปธรรม ฉะนั้น ผู้มีคุณธรรมจริยธรรมจะต้องมีคุณงามความดีที่สังคมยอมรับ และพฤติกรรมกระทำที่ดีของบุคคล จะมีผลต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

2.6.3 องค์ประกอบของจริยธรรม

ดวงเดือน พันธุมนาวิน ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของจริยธรรม โดยแยกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. ความรู้เชิงจริยธรรม หมายถึง การมีความรู้ไว้ในสังคมของตน ถือว่าการกระทำชนิดใดควรกระทำ และชนิดใดควรงดเว้น ลักษณะพฤติกรรมประเภทใดเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมมากน้อยเพียงใด ปริมาณความรู้เชิงจริยธรรมนั้นขึ้นอยู่กับอายุ ระดับการศึกษาและพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคล ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางสังคมและศาสนา ส่วนใหญ่เด็กจะเริ่มเรียนรู้ตั้งแต่เกิด โดยเฉพาะในช่วงอายุ 2-20 ปี ซึ่งจะได้รับการปลูกฝังเป็นพิเศษ ดังนั้น ผู้ที่เป็นบิดามารดาเปรียบเสมือนครูคนแรกจึงควรปลูกฝังไว้ในระยะนี้
2. ทศนคติเชิงจริยธรรม หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่าง ๆ ว่าตนชอบหรือไม่ชอบลักษณะนั้น ๆ เพียงใด ทศนคติ รวมทั้งความรู้และความรู้สึกในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จึงนับได้ว่าทศนคติเชิงจริยธรรมสามารถใช้ทำนายพฤติกรรมเชิงจริยธรรมได้แม่นยำ ทศนคติของบุคคลในเวลาหนึ่งอาจเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมได้
3. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบหรืองดเว้นการแสดงพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของสังคม พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่สังคมเห็นชอบและ

⁵⁸พุทธทาสภิกขุ, *เรียนพุทธศาสนาใน 15 นาที*, (กรุงเทพมหานคร : สุขภาพใจ, 2530), หน้า 10.

⁵⁹กรมวิชาการ, *กรอบความคิดเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่เน้นความมีวินัยและความเป็นประชาธิปไตย*, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2541), หน้า 120.

สนับสนุน เช่นการให้ทาน การเสียสละเพื่อส่วนรวม การช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก ส่วนพฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของสังคม เช่น การโกงสิ่งของเงินทองหรือคะแนน การลักขโมย การกล่าวเท็จ ซึ่งอาจเรียกว่า พฤติกรรมที่ไม่ซื่อสัตย์ ซึ่งผู้มีจริยธรรมสูงย่อมงดเว้นการกระทำที่ไม่ซื่อสัตย์เช่นนี้

4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบ หรืองดเว้นการแสดงพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์หรือค่านิยมในสังคมนั้น พฤติกรรมเชิงจริยธรรมซึ่งเป็นการกระทำที่สังคมเห็นชอบ และสนับสนุนมีหลายประเภท เช่นการให้ทาน การเสียสละเพื่อส่วนรวม⁶⁰

ดวงเดือน พันธุมนาวิน ได้อธิบายลักษณะของจริยธรรมว่า สามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 ด้านด้วยกัน คือ

1. ด้านเนื้อหาของจริยธรรม คือ สิ่งในแต่ละสังคมอบรม สั่งสอน ลูกหลานของตนว่าทำสิ่งไหนดีหรือไม่ดี ซึ่งจะปรากฏในรูปธรรมของการให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ทำแล้วได้รับการยกย่องหรือถูกสังคมลงโทษ เป็นเนื้อหาความรู้ทางศาสนา กฎหมาย และระเบียบ ประเพณีของหมู่เหล่า อาจอยู่ในรูปของค่านิยมของสังคม หรือทัศนคติของบุคคล ซึ่งในแต่ละสังคมอาจแตกต่างกันได้มาก

2. ด้านโครงสร้างของจริยธรรม ได้ยึดหลักด้วยเหตุจูงใจในการเลือกกระทำเกิดจากการรู้การคิดของมนุษย์ ซึ่งมีโครงสร้าง กล่าวคือ ตามทฤษฎีพัฒนาการทางการรู้คิดของเพียเจท์ คาดว่าจริยธรรมของบุคคลนั้นมีบางส่วนที่ขึ้นอยู่กับความรู้ การคิดของบุคคล⁶¹

พวงพะยอม ชิตทอง ได้อธิบายไว้ว่า ความสามารถในการควบคุมตนเอง สามารถใช้สติสัมปชัญญะยับยั้งชั่งใจ ไม่กระทำในสิ่งที่ผิด และการไม่ปล่อยให้จิตใจของตนเองอยู่ภายใต้อิทธิพลของสิ่งเร้าภายนอกอย่างไม่แยกดีแยกชั่ว⁶²

⁶⁰ ดวงเดือน พันธุมนาวิน, จิตวิทยา จริยธรรม และจิตวิทยาภาษาไทย, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2524), หน้า 2-3.

⁶¹ ดวงเดือน พันธุมนาวิน, การพัฒนาจริยธรรม : ตำราจิตวิทยา, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522), หน้า 4.

⁶² พวงพะยอม ชิตทอง, แนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักเรียน, (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.พ., 2536), หน้า 16.

แสง จันทร์งาม ได้จำแนกประเภทของจริยธรรมออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. จริยธรรมธรรมชาติ คือ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่เป็นไปเองโดยธรรมชาติแม้ในสัตว์เดือบรรณก็มี เช่น แม่ไก่รักลูก จริยธรรมธรรมชาติส่งผลต่อส่วนรวมดีมาก เป็นไปเองโดยเคร่งครัด
2. จริยธรรมบังคับ คือ การงดเว้น ทำดี ของคนเพราะถูกอำนาจบางอย่างบังคับให้ทำ เช่น ไม่ดื่มเหล้าเพราะไม่มีเหล้าจะดื่ม จริยธรรมแบบนี้ยังไม่ดีเพราะถูกบังคับจึงทำ
3. จริยธรรมเจตนา คือ เว้นชั่วและทำดีด้วยเจตนา คือ ความตั้งใจของตนเอง โดยไม่มีใครมาบังคับ จริยธรรมประเภทนี้จัดว่าดีแท้⁶³

สรุปได้ว่า จริยธรรม มีองค์ประกอบ คือ ความรู้เชิงจริยธรรม ทศนคติเชิงจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ซึ่งเกิดจากธรรมชาติ หรือถูกบังคับ และเป็นตามเจตนา

2.6.4 การวัดจริยธรรม

การวัดจริยธรรมเป็นการวัดคุณสมบัติภายในที่มองด้วยตาเปล่าไม่เห็น จึงต้องอาศัยการวัดทางอ้อม อาศัยการวัดทางด้านการแสดงออกของบุคคลที่มีคุณสมบัติตามที่พึงปรารถนา โดย

สำเนียง พิมปัดชา ได้สรุปวิธีการวัดจริยธรรมไว้ 3 วิธีด้วยกัน คือ

1. การสังเกต อาจเป็นแบบสถานการณ์ธรรมชาติโดยผู้ถูกสังเกตไม่รู้ตัว หรือสถานการณ์เฉพาะที่สร้างขึ้นแล้วสังเกตการณ์ปฏิบัติ

2. ให้บอกเรื่องราวของตัวเอง อาจทำได้หลายลักษณะคือ

- 2.1 โดยใช้แบบสอบวัด (Paper -Pencil Test) เช่น แบบตรวจสอบ (Cheat-List) ประมวลค่า (Rating Seal)แบบทดสอบเชิงสถานการณ์ (Situation Test) แบบเปรียบเทียบความชอบเป็นรายคู่ (Paired Comparison Preference Test)

- 2.2 โดยการสัมภาษณ์ มีหลักว่าผู้ถูกสัมภาษณ์จะต้องไม่รู้ กำลังถูกทดสอบหรือถูกวัดจริยธรรม

- 2.3 การอภิปรายกลุ่ม

3. ให้ผู้อื่นบอกเรื่องราวเกี่ยวกับเด็ก อาจใช้สังคัมมิติ (Goniometric) สัมภาษณ์หรือใช้แบบสอบถามผู้ปกครองและครูอื่น ๆ

ในปัจจุบันวิธีที่นิยมใช้ในการวัดจริยธรรมและได้ผลดีกว่าวิธีอื่น ๆ คือ การใช้แบบทดสอบ⁶⁴

⁶³แสง จันทร์งาม, รายงานการประชุมสัมมนา เรื่องกลวิธีเพื่อบรรลุผลในการพัฒนาบุคลิกภาพและจริยธรรมของนิสิตนักศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, 2530), หน้า 20-21.

สมบูรณ ศาเลาชีวิตินได้สรุปรากฐานของจริยธรรมตามทฤษฎีต่าง ๆ ดังนี้

1. ทฤษฎีที่เน้นถึงประสบการณ์ทางครอบครัว ได้แก่ นักจิตวิทยาคลุ่มจิตวิเคราะห์(Psycho Analysis) กลุ่มนี้เห็นว่าลักษณะของจริยธรรม คือ ความสำนึกผิดชอบชั่วดี (Conscience) เป็นคุณลักษณะที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติหลังจากที่เด็กได้รับการฝึกหัดอบรมได้ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในโอวาทคำสอนของพ่อแม่ ผู้ใหญ่ ผู้ใกล้ชิด และเลียนแบบอย่างที่ดีจากบุคคลเหล่านั้นสม่ำเสมอจนในที่สุดเกิดความเคยชิน ถ้าไม่ปฏิบัติตามจะเกิดความรู้สึกขัดแย้งในใจ รู้สึกละอายใจ มีความไม่สบายใจ และนึกตำหนิตนเอง ซึ่งเป็นลักษณะการลงโทษตนเอง (Self Criticism) ตามแนวคิดของนักจิตวิทยาคลุ่มนี้เชื่อว่า อำนาจอิทธิพลของข้อห้ามทั้งหลายที่เรียกว่า ซูเปอร์อีโก้ (Super Ego Strength) เป็นตัวการที่ทำให้เด็กมีแรงจูงใจที่กระทำความดี นั่นก็คือ ความสำนึกผิด (Sense of Guilt) ซึ่งก่อให้เกิดความวิตกกังวล (Anxiety) ตำหนิตนเอง ความรู้สึกเช่นนี้จะก่อให้เกิดจิตสำนึก (Conscience) ลักษณะต่าง ๆ ภายในครอบครัวที่เชื่อว่าจะมีผลต่อจริยธรรมของเด็กมีหลายประการ คือ การเน้นแบบอย่างที่ดี ความรัก ความสัมพันธ์ในครอบครัว

2. ทฤษฎีเน้นถึงการเรียนรู้ทางสังคม แนวคิดของนักจิตวิทยาคลุ่มนีอธิบายว่าการเกิดจริยธรรม เป็นกระบวนการสังคมประกิด (Socialization) อันเกิดจากกระบวนการซึมซาบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ จากสังคมที่ตนเติบโตขึ้นมา นักจิตวิทยาคลุ่มนี้ยังรับเอาแนวคิดสำคัญของนักจิตวิทยาคลุ่มจิตวิเคราะห์ที่ให้ความสำคัญแก่ตัวแบบ(Model) โดยเห็นว่าการเรียนรู้ทางสังคมเป็นการเรียนรู้จากการสังเกต และการเลียนแบบเป็นส่วนใหญ่ แบนดูรา (Bandura) และวอลเตอร์ (Walters) ซึ่งเป็นตัวแทนของนักจิตวิทยาคลุ่มนี้ได้กล่าวว่า เด็กจะเรียนรู้ และมีพัฒนาการทางจริยธรรมจากการเลียนแบบพ่อแม่และผู้ใกล้ชิด แต่เด็กจะลอกเลียนแบบเฉพาะบางคนเท่านั้น เช่น คนที่ตนรัก คนที่มีอำนาจเหนือตนสามารถตัดสินใจลงโทษหรือให้รางวัลแก่ตนเองและผู้อื่นได้ แรงจูงใจของการเลียนแบบ ก็คือ ความต้องการเป็นที่ยอมรับ เป็นที่รัก และเป็นพวกเดียวกันกับผู้ที่เป็นแบบอย่าง นอกจากนี้ การเลียนแบบคนแปลกหน้าก็อาจเกิดขึ้นได้ ถ้าผู้เลียนแบบมองเห็นผลของการกระทำของตัวแบบนั้น ๆ ว่าได้ประโยชน์และความพอใจอย่างไรบ้าง

3. ทฤษฎีที่เป็นไปในลักษณะเฉพาะของบุคลิกภาพ ได้แก่ ลักษณะทางชีวปัญญาความคิดอย่างมีเหตุผล การมองการไกล ความรอบคอบ อดทน ความสงสาร การบังคับตนเอง ทั้งหมดนี้เป็นพลังจิตและเป็นพลังปัญญาของบุคคลซึ่งเป็นความเข้มแข็งของบุคลิกภาพรวม จริยธรรมที่เกิดจาก

“สำเนียง พิมปัดชา, “การดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมด้านการประหยัดทรัพย์ของนักเรียนโรงเรียนบ้านคงสวนพัฒนา อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์”, ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม), 2547, หน้า 27-28.

คุณลักษณะของบุคลิกภาพเหล่านี้อาจเรียกได้ว่าเป็นจริยธรรมที่เกิดจากภายในตัวบุคคล ซึ่งตรงข้ามกับจริยธรรมภายนอกที่เกิดมาจากอิทธิพลคำสอน แบบอย่าง ของบุคคลภายนอกที่เรียกว่า Super Ego Strength ลักษณะต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับจริยธรรม ได้แก่ สติปัญญา ความสามารถคาดการณ์ล่วงหน้า (Foresight) ความตั้งใจ สมานธิ ความสามารถบังคับตนเองให้เอาชนะสิ่งชั่วร้าย และความนับถือตนเอง พอใจในตัวเอง⁶⁵

ดวงเดือน พันธุมนาวิน ได้สรุปเกี่ยวกับการพัฒนาทางจริยธรรมตามทฤษฎีต่าง ๆ ดังนี้

1. ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจท์ ทฤษฎีนี้ให้การอธิบายว่าพัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์ขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลนั้น ๆ เพียเจท์ได้แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กออกเป็น 3 ขั้น คือ

1.1 ขั้นก่อนจริยธรรม เริ่มตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 2 ขวบ ขั้นนี้เด็กยังไม่มี ความสามารถในการรับรู้สิ่งแวดลอมอย่างละเอียด มีแต่ความต้องการทางกายซึ่งต้องการได้รับการบำบัด โดยไม่คำนึงถึงกาลเทศะใด ๆ ทั้งสิ้น และเมื่อเด็กมีความสามารถในการพูดก็จะเริ่มรับรู้สภาพแวดลอมและบทบาทของตนเองต่อบุคคลอื่น

1.2 ขั้นยึดคำสั่ง เด็กที่มีอายุ 2-8 ปี จะมีพัฒนาการในขั้นยึดคำสั่ง นั่นก็คือเด็กจะ มีความเกรงกลัวผู้ใหญ่ และเห็นว่าคำสั่งของผู้ใหญ่ คือ ประกาศิตที่ตนต้องกระทำตาม

1.3 ขั้นยึดหลักแห่งตน เกิดขึ้นจากการพัฒนาทางสติปัญญาและประสบการณ์ในการมีบทบาทในกลุ่มเพื่อนเด็กด้วยกัน ความเกรงกลัวอำนาจภายนอกจนกลายเป็นหลักภายในจิตใจของเด็กเกี่ยวกับความยุติธรรม ซึ่งหมายถึง การแลกเปลี่ยนและความเท่าเทียมกันของบุคคล ในช่วงอายุ 8-10 ปี เด็กที่อยู่ในสภาพสังคมปกติจะบรรลุถึงขั้นยึดหลักแห่งตน แต่มีเด็กบางคนที่พัฒนาการอาจหยุดชะงักอยู่ในขั้นยึดคำสั่ง เนื่องจากถูกบีบบังคับอย่างผิดปกติของผู้เลี้ยงดูหรือสังคมหรืออาจเกิดจากการขาดประสบการณ์ในกลุ่มเพื่อนก็ได้⁶⁶

สรุปได้ว่าพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคล ไม่ได้มีมาแต่กำเนิด แต่เป็นพัฒนาการที่เกิดขึ้นภายหลังโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม ดังนั้นผู้ใหญ่ บิดามารดา ครู อาจารย์ จึงควรเป็นแบบอย่างการสอนให้นักศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้เป็นผู้มีจริยธรรม เป็นการเสริมสร้างพัฒนาการทางจริยธรรมของนักศึกษา เพื่อจะได้เป็นคนดีมีคุณธรรมจริยธรรมต่อไป

⁶⁵ สมบูรณ์ ศาลยาชีวิน, “จริยธรรมพัฒนาการและการวัด”, ประชาบาล, ปีที่ 12(14) เล่มที่ 5 (กรกฎาคม 2522): 10-12.

⁶⁶ ดวงเดือน พันธุมนาวิน, จิตวิทยา จริยธรรม และจิตวิทยาภาษาไทย, อ่างแล้ว, หน้า 27-28.

ศีลธรรม โปทนา ได้สรุปพฤติกรรมจริยธรรมของมนุษย์ไว้ว่า

1. พัฒนาการทางจริยธรรม คือการที่มนุษย์พัฒนาพฤติกรรม และความรู้สึกสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนดว่าดีงามถูกต้อง มากกว่าจะเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงของการคิดเข้าใจทางปัญญา (Cognition)

2. ตัวเสริมหรือแรงจูงใจที่จะทำให้เกิดพัฒนาการทางจริยธรรมนั้นมีพื้นฐานมาจากความต้องการทางสรีระหรือความต้องการทางจิตใจมนุษย์ที่จะได้รับการยอมรับหรือรางวัลทางสังคม

3. พัฒนาการทางจริยธรรมมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับวัฒนธรรม

4. ปทัสถาน (Norm) ของจริยธรรมเป็นมาตรฐานของจริยธรรมได้มาโดยการเรียนรู้วัฒนธรรมของสังคม (External Cultural Rules)

5. สิ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ได้แก่ ตัวเสริมแรงทางบวกและทางลบ ตัวแบบพฤติกรรมที่มีอิทธิพล เช่น บิดา มารดา หรือบุคคลที่มีอิทธิพลต่อสังคมนั้น

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ โคลเบอร์ก ได้ศึกษาจริยธรรมตามแนวทฤษฎีของเพียเจต์ (Piaget) และพบความจริงว่า การพัฒนาจริยธรรมของมนุษย์นั้น ไม่ได้พัฒนาถึงจุดสมบูรณ์เพียงอายุ 10 ปี แต่มนุษย์ในสภาพปกติ จะมีพัฒนาการทางจริยธรรมหลายขั้นตอนจากอายุ 11 ปี ถึง 25 ปี ยังเชื่อว่า การวัดขั้นพัฒนาการทางจริยธรรมนั้น จะต้องใช้การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอย่างเดียวกัน โคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976:391) ได้แบ่งเหตุผลเชิงจริยธรรมออกเป็น 6 ขั้น ซึ่งการแบ่งนี้ ได้มาจากการวิเคราะห์ลักษณะของคำตอบของเยาวชนอเมริกัน ดังนี้

ขั้นที่ 1 หลักการหลบหลีกการลงโทษ (Obedience and Punishment) อายุประมาณ 2-7 ขวบ เป็นขั้นที่กระทำอะไรลงไปก็คิดถึงตัวเองเป็นหลักเชื่อฟังผู้อำนาจทางกายสูงกว่าความรู้สึกกลัวที่จะถูกลงโทษทางกายเป็นตัวกระตุ้นให้ทำหรือไม่ให้ทำอะไรตนเองมองตนเองว่า เหมือนกับอยู่ใต้อิทธิพลของผู้อื่น การกระทำต่าง ๆ จะถูกตัดสินในแง่ของผลสืบเนื่องทางกายภาพ

ขั้นที่ 2 หลักการแสวงหารางวัล (Naively Egoistic Orientation) อายุประมาณ 7-10 ขวบ เป็นขั้นที่จะทำอะไรลงไป ก็เริ่มคิดถึงคนอื่นขึ้นมาบ้าง แต่ก็เป็นไปเพื่อหวังที่จะได้รับประโยชน์ตอบแทน จากคนที่เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเท่านั้น และจะไม่คิดถึงความต้องการของคนอื่นเลย ถ้าหากตนไม่คิดว่าตนจะได้รับประโยชน์จากเขาในปริมาณที่ตนพอใจ การตัดสินใจปัญหาทางจริยธรรม จะกระทำโดยคำนึงถึงวัตถุ หรือกายภาพเป็นหลัก

ขั้นที่ 3 หลักการทำตามสิ่งที่คนอื่นเห็นว่าดี (Good Boy Orientation) อายุประมาณ 10-13 ปี เป็นขั้นที่เริ่มเอาความรู้สึก หรือความคิดเห็นที่แท้จริงของผู้อื่นเข้ามาพิจารณาก่อนตัดสินใจทำอะไรลงไป ก็ต้องคิดแล้วว่าสิ่งนั้นจะไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนหากแต่นำความชื่นชอบมาให้ แรงจูงใจที่จะทำให้ประพฤติดีในขั้นนี้ คือ การได้เป็นคนดีมีคนยอมรับความรู้สึกทางจิตใจ เข้ามามีบทบาทสำคัญ การกำหนดแนวทางความประพฤติ จึงเป็นเรื่องของการทำตามคน

ขั้นที่ 4 หลักการทำตามหน้าที่สังคม (Authority and Social Order Maintaining Orientation) อายุประมาณ 13-16 ปี เป็นขั้นที่หันเข้าหากฎเกณฑ์ กฎหมายหรือระเบียบแบบแผน ในสังคมเป็นเครื่องนำทางความประพฤติแทนการทำอะไรตามคนหมู่มาก เพื่อให้เป็นที่ยอมรับคนจะเริ่มคิดว่าความมีเกียรติยศ และความเป็นคนที่น่าเคารพนับถือ นั้น น่าจะมาจากการรักษากฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของสังคม ความประพฤติของคนที่มีจริยธรรมอยู่ในระดับนี้ จึงเป็นไปเพื่อรักษาสังคมเป็นสำคัญ

ขั้นที่ 5 หลักการเคารพตนเอง หรือการกระทำตามสัญญา (Contractual Legalistic Orientation) อายุประมาณ 16-25 ปี เป็นขั้นที่เริ่มเห็นความสำคัญของกฎหมาย สัญญาประชาคม กฎหมายต่าง ๆ ถูกมองว่าเป็นระบบการปกครองเลยทีเดียว สิ่งใดที่ถือว่าถูกต้องดีงามสิ่งนั้นต้องเป็นสิ่งที่สังคมทั้งหมดกระทำ

ขั้นที่ 6 ใช้หลักอุดมคติสากล (Conscience or Principle) อายุ 25 ปีขึ้นไปเป็นขั้นที่เกี่ยวข้องกับหลักการต่าง ๆ ทางจริยธรรมที่เป็นอุดมคติสากล สิ่งที่ดีว่าถูกต้องจะเป็นเรื่องสำนึกของแต่ละบุคคล ซึ่งอยู่บนพื้นฐานความคิดที่ถูกต้อง หรือเหมาะสมในการนำไปใช้กับทุกคนที่เรียกว่า “หลักจริยธรรม” ซึ่งมีลักษณะแตกต่างไปจากกฎเกณฑ์เป็นสิ่งที่เฉพาะเจาะจง⁶⁷

สรุปได้ว่า การพัฒนาทางจริยธรรมจะมีผลได้ก็ต่อคนในสังคมยอมรับและนำไปเป็นรูปแบบแห่งการประพฤติปฏิบัติ พร้อมทั้งตั้งเป็นกฎเกณฑ์ให้คนในสังคมนำไปประกอบในการดำเนินชีวิตประจำวัน หรือสะท้อนออกมาเป็นพฤติกรรมต่างๆ เช่น ความอดทน ความขยันขันแข็ง ความกตัญญูกตเวที เป็นต้น พฤติกรรมแต่ละพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมาล้วนได้รับอิทธิพลจากจริยธรรมที่คนแต่ละคนนำไปประพฤติปฏิบัติทั้งนั้น ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมแก่นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จวน วรรณจันทร์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทของบิดามารดาในการปลูกฝังลักษณะบุคลิกภาพ” พบว่า บิดามารดาควรเลี้ยงดูบุตรถ้าบิดามารดาอยู่ใกล้ชิดบุตรทำตัวเป็นเพื่อนที่ดีของบุตร ให้คำแนะนำมากกว่าการออกคำสั่ง เลี้ยงดูบุตรแบบประชาธิปไตย แล้วจะทำให้บุตร (โดยเฉพาะลูกชาย) มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และสามารถพึ่งตนเองได้ รวมทั้งเป็นต้นแบบที่ดีแก่บุตรในด้านความพยายามฝ่าฟันอุปสรรคให้ได้ผลดีขึ้นถ้าครอบครัวใดบิดามารดาเปิดโอกาสให้เด็กได้ตัดสินใจ

⁶⁷ศีลธรรม โพนนา, “การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโนนค้อ อำเภอคำม่วง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3”, **ปริญญาธิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม), 2546, หน้า 15-17.

ปัญหาร่วมกัน ก็จะช่วยให้เด็กได้มีโอกาสฝึกฝนความคิดแก้ปัญหาและรู้จักใช้เหตุผลอันจะนำไปสู่ การพึ่งตนเองได้ ซึ่งผลของการพัฒนาตามหลักมงคลสูตรจะช่วยแก้ปัญหารายบุคคล ปัญหาของ ครอบครัว ปัญหาของชุมชน สังคมรวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาตนเองได้โดยใช้หลักการฝึก ศึกษา 3 การ คือ สติศึกษา จิตตศึกษา และปัญญาศึกษา วิธีการฝึกศึกษาทั้งหมดนี้ ได้มีอยู่แล้ว อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ในมงคลสูตร⁶⁸

พระประสิทธิ์ สุทธิโม ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทพ่อแม่ แนวมงคลสูตรที่มีผลต่อความเป็นพลเมืองดีของลูก : ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลบ้านส้อง อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ผลการศึกษาพบว่า พิจารณาโดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า ด้านจัดแจงให้ลูกแต่งงานกับคนดี ด้านมอบทรัพย์มรดกเมื่อถึงกาลครบรอบ พิจารณา ด้านการปลูกฝังลูกไว้ในทางดี ด้านกันลูกจากความชั่วพิจารณา อยู่ในระดับมาก⁶⁹

พระมหาภานิต สุขวรรณดี (สุภาสโร) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การรักษาศีล 5 ของนักศึกษา ภาคสมทบ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีนครราชสีมา ในพระราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2547” ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีการรักษาศีล 5 บางวันมากกว่าทุกวัน มีความสัมพันธ์ใน ครอบครัวอยู่ในระดับสูง และมีความสนใจในพระพุทธศาสนา แต่มีการศึกษาหลักธรรมในวัน อาทิตย์มีน้อยส่วนความสนใจในพระพุทธศาสนาและการศึกษาหลักธรรมบางข้อมีความสัมพันธ์ กับการรักษาศีล 5 คือ 1. การพูดคุยหรือสนทนาธรรมกับเพื่อน ๆ 2. มีโอกาสไปพักที่วัดและอยู่ ปฏิบัติธรรม 3. ศึกษาธรรมจากหลักสูตรพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ 4. ศึกษาธรรมจากโครงการ เข้าค่ายคุณธรรม 5. ศึกษาธรรมจากการอ่านหนังสือธรรมะและสิ่งตีพิมพ์ มีความสัมพันธ์กับระดับ การรักษาศีล 5 คือ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ นอกจากนี้ นักศึกษายังได้

⁶⁸จวน วรรณจันทร์, “บทบาทของบิดามารดาในการปลูกฝังลักษณะบุคลิก”, สาร-นิพนธ์สา สนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), 2549, 128 หน้า.

⁶⁹พระประสิทธิ์ สุทธิโม, “ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทพ่อแม่ตามแนว มงคลสูตรที่มีผลต่อความเป็นพลเมืองดีของลูก : ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลบ้านส้อง อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี”, วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย, 2552), 209 หน้า.

เสนอแนะว่าควรส่งเสริมให้มีการปฏิบัติธรรม รักษาศีลและรู้โทษของการละเมิดศีลด้วย⁷⁰

เสาวรีย์ ตะโพนทอง ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาศาสนบัณฑิตศึกษารัฐบาล ในกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องความหมายของศีล และรู้ว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และเป็นการละเมิดศีล 5 โดยจะรับรู้เรื่องศีล 5 จากสื่อโทรทัศน์มากกว่าสื่ออื่นๆ ส่วนพฤติกรรมนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวัน นิสิตนักศึกษาส่วนน้อยจะละเมิดศีลข้อ 1 เพราะต้องตบยุงหรือแมลงที่มาบ้วนละเมิดศีลข้อ 2 โดยทุจริตในการสอบ ลอกการบ้านหรือรายงานของเพื่อน ละเมิดศีลข้อ 4 โดยเล่าเรื่องไม่ตรง กับความจริงต่อพ่อแม่ และละเมิดศีลข้อ 5 โดยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สำหรับข้อ 3 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ละเมิด หรือนาน ๆ ครั้งจึงจะทำผิดศีล 5 เพราะนักศึกษากลุ่มใหญ่จะรักและซื่อสัตย์ต่อแฟนจึง ผลจึงอยู่ในระดับสูง สำหรับความแตกต่างทางพฤติกรรมการนำศีล 5 ไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันพบว่า เพศชายจะละเมิดศีลข้อ 3 มากกว่าเพศหญิง และค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ภายในระหว่างศีลทั้ง 5 ข้อ มีความสัมพันธ์กันทางบวกทุกข้อ⁷¹

กัญญา สุวรรณเกิด ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาเจตคติที่มีต่อเบญจศีล เบญจธรรม ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี” ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีเจตคติที่มีต่อเบญจศีล เบญจธรรม โดยรวม อยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเจตคติที่มีต่อเบญจศีล เบญจธรรม กับเพศ ระดับการศึกษา และการรับการอบรม เพศชายและเพศหญิงมีเจตคติต่อเบญจศีล เบญจธรรม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มตัวอย่างที่เรียนในระดับ ปวช. มีคะแนนเฉลี่ยของเจตคติสูงกว่าระดับ ปวช. ผลการทดสอบทางสถิติพบว่าคะแนนเฉลี่ยของเจตคติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การได้รับการอบรมพบว่ามีเจตคติที่มีต่อเบญจศีล เบญจธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การได้รับการอบรมบ่อยครั้ง มีเจตคติที่มีต่อเบญจศีล เบญจธรรม มากกว่ากลุ่มที่ผ่านการอบรมนานๆครั้ง และ

⁷⁰พระมหาภายิต สุวรรณดี (สุภาสิด), “การรักษาศีล 5 ของนักศึกษาศาสนบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีนครราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์ พ.ศ.2547”, วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), 2547, 186 หน้า.

⁷¹เสาวรีย์ ตะโพนทอง, “พฤติกรรมการนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนิสิตนักศึกษาศาสนบัณฑิตศึกษารัฐบาลในกรุงเทพมหานคร”, รายงานการวิจัย, (คณะเทคโนโลยีการเกษตร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง), 2548, 121 หน้า.

กลุ่มที่ผ่านการอบรมนาน ๆ ครั้ง มีเจตคติสูงกว่าที่ไม่เคยผ่านการอบรมนาน ๆ ครั้ง มีเจตคติสูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยผ่านการอบรม⁷²

พระมหาวิศักดิ์ ทีปธมฺโม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำหลักจริยธรรมไปใช้ใน ชีวิตประจำวันของนักศึกษาวิชาชีพครูในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ปี การศึกษา 2546” ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีประสบการณ์เกี่ยวกับเคยเข้าร่วมปฏิบัติธรรม เคย ขวนญาติไปทำบุญที่วัด และกล่าวตักเตือนเพื่อนที่ประพฤติดี ส่วนที่เหลือ เช่น ไม่เคยซื้อหนังสือ ธรรม ไม่เคยแนะนำเพื่อนไปปฏิบัติธรรม และไม่เคยสนทนาธรรมกับเพื่อนก็ยังมีมากพอสมควร ส่วนความรู้ที่นักศึกษามีการนำหลักจริยธรรมไปใช้ทั้ง 3 อย่าง คือ เบญจศีล เบญจธรรม และ พรหมวิหาร อยู่ในระดับมากและมากที่สุด สำหรับอายุของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อการนำ หลักจริยธรรมบางข้อ ที่ได้รับการศึกษาไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ส่วนเพศ การศึกษา ชั้นปี สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและอาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการนำหลักจริยธรรมไปใช้⁷³

สมคณีย์ จ่านงจิต ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของสมาชิก สหกรณ์การเกษตรศุภนิมิตชะอวดพัฒนา จำกัด อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการวิจัยพบว่า การนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร ศุภนิมิต ชะอวดพัฒนา จำกัด อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า ด้านห้ามประพฤติดีในกาม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านห้ามฆ่าสัตว์ และ ด้านสุราเมรัย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผลการเปรียบเทียบการนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของสมาชิก สหกรณ์การเกษตร ศุภนิมิตชะอวดพัฒนา จำกัด อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเพศ และอายุต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่มีระดับการศึกษา และอาชีพ

⁷² กัญญา สุวรรณเกิด, “การศึกษาเจตคติที่มีต่อเบญจศีล เบญจธรรม ของนักศึกษาวิทยาลัย อาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี”, สารนิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหา มกุฏราชวิทยาลัย), 2551, 130 หน้า.

⁷³ พระมหาวิศักดิ์ ทีปธมฺโม, “การนำหลักจริยธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักศึกษา วิชาชีพครู ในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ปีการศึกษา 2546”, รายงาน การวิจัย, (สถาบันญาณสังวร : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), 2547, 71 หน้า

ต่างกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และที่มีรายได้อื่นๆต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05⁷⁴

สุริยัน ไกรสิทธิ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำหลักจริยธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่ายาง อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการศึกษาวีจยพบว่า การนำหลักจริยธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่ายาง อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการปฏิบัติตามหลักเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านการปฏิบัติตามหลักเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผลการเปรียบเทียบการนำหลักจริยธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่ายาง อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ อาชีพ และรายได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ระดับการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเพศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05⁷⁵

สุนีย์ กัลป์ยะจิตร ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำศีล 5 มาใช้ในชีวิตประจำวันในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา” พบว่า การนำศีล 5 มาใช้ในชีวิตประจำวันของเยาวชน อยู่ในระดับมาก จากการทดสอบทางสถิติพบว่า ความแตกต่างดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การเลี้ยงดูของบิดามารดาหรือผู้ปกครองกับการนำศีล 5 มาใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด และจากการทดสอบทางสถิติพบว่า ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา หรือผู้ปกครองต่างกัน มีการนำศีล 5 มาใช้ในชีวิตประจำวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05⁷⁶

พระมหาวันเชษฐ์ โสภโณ (เชื้อกุลชาติ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “เจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามหลักเบญจศีลเบญจธรรมของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดชัยชุมพล สังกัดเทศบาล

⁷⁴สมคณีย์ จันทจิต, “การนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรศุภนิมิตชะอวดพัฒนา จำกัด อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), 2553, 178 หน้า.

⁷⁵สุริยัน ไกรสิทธิ์, “การนำหลักจริยธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่ายาง อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), 2553, 184 หน้า.

⁷⁶สุนีย์ กัลป์ยะจิตร, “การนำศีล 5 มาใช้ในชีวิตประจำวันในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา”, วารสารสมาคมนิเวศ, (กรุงเทพมหานคร : ส่วนผลิตวารสารสมาคมนิเวศ), 2548, 89 หน้า.

เมืองทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่า ด้านเบญจศีล และเบญจธรรม อยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบเจตคติของผู้ปกครอง ที่มีเพศต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และอายุ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนระดับการศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05⁷⁷

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่สามารถดำเนินการส่งเสริมได้นั้น จึงจำเป็นต้องสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาบ้าง เพื่อทราบบทบาทของผู้ปกครอง และทำการส่งเสริมบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมต่อไป

2.8 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น บทบาท และแนวคิดเกี่ยวกับเบญจศีลและเบญจธรรม ที่ปรากฏในพระสุตตันตปิฎก เล่มที่ 3 ทีฆนิกาย ปาฎิกวรรค จักกวัตติสูตร ฉบับสยามรัฐ แนวคิดของพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต) ที่ได้อธิบายไว้ในหนังสือธรรมนุญชีวิต⁷⁸ และหลักเบญจศีล - เบญจธรรมของพิสิฐ เจริญสุข⁷⁹ มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อให้เหมาะสมกับการศึกษาวิจัยตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อบทบาทในการส่งเสริมจริยธรรมของผู้ปกครอง โดยมี เกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี ระดับการศึกษา ผู้ปกครอง อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง เป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของนักศึกษา สามารถแสดงเป็นแผนภูมิ ได้ดังนี้

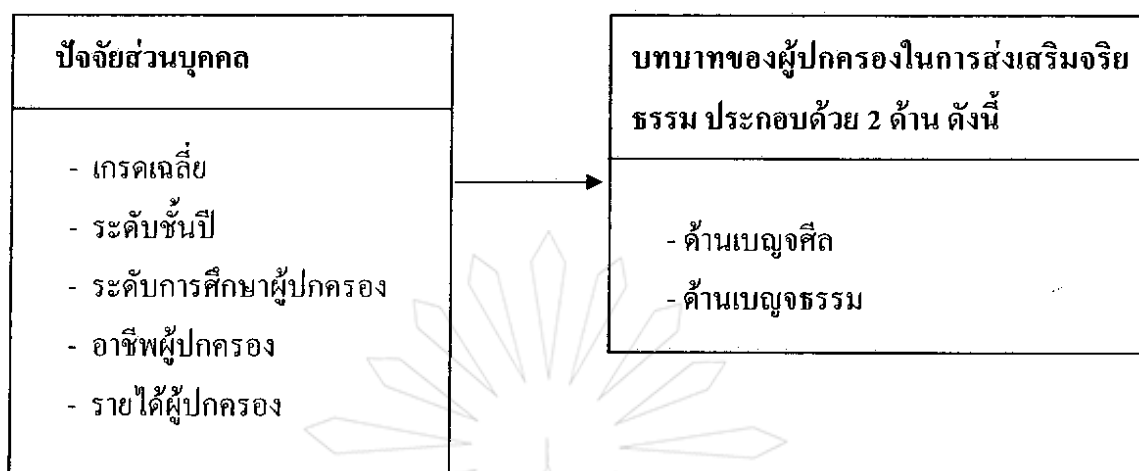
⁷⁷พระมหาวันเชษฐ โสภโณ, “เจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามหลักเบญจศีลเบญจธรรมของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดชัยชุมพล สังกัดเทศบาลเมืองทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช”, วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), 2552, 196 หน้า.

⁷⁸พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต), ธรรมนุญชีวิต, อ่างแล้ว, หน้า 27 -30.

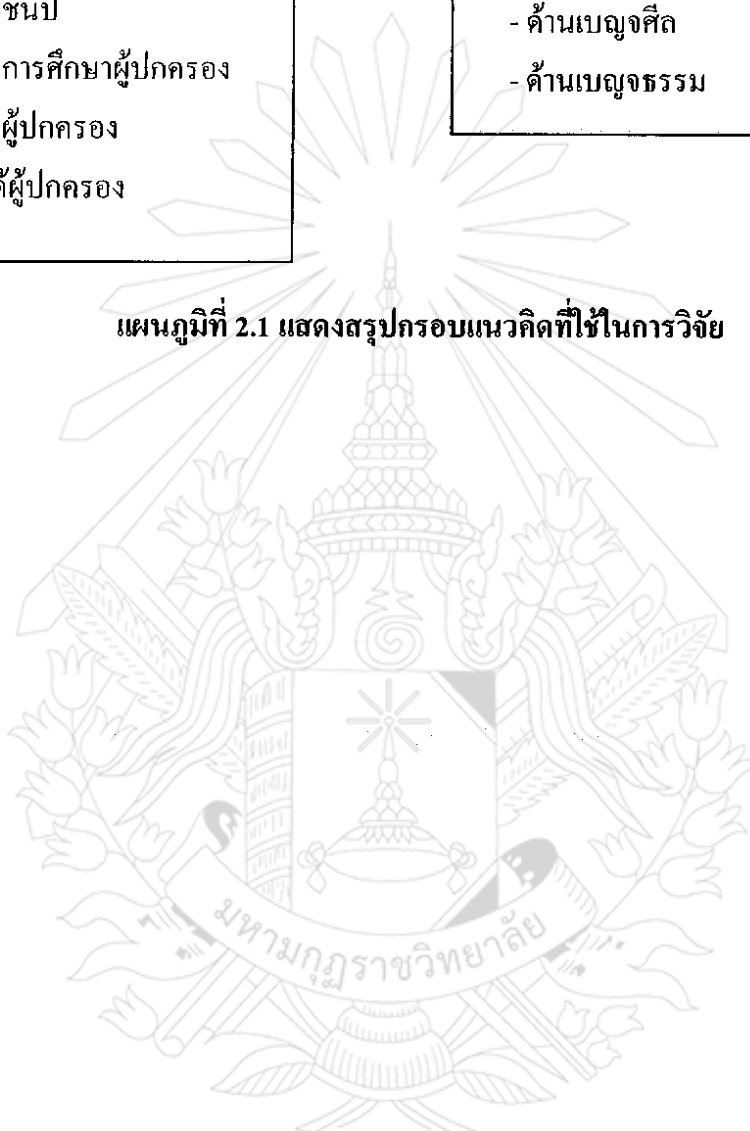
⁷⁹พิสิฐ เจริญสุข, เบญจศีล - เบญจธรรม, อ่างแล้ว, หน้า 52 - 53.

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในการวิจัยเรื่องนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการศึกษาค้นคว้าเป็นลำดับขั้นตอน ต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2555 จำนวน 2,302 คน (สรุปรายงานจำนวนนักศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ข้อมูล ณ วันที่ 30 พฤศจิกายน 2555)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2555 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ที่ระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกิน .05¹ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 331 คน

¹สงศรี ชมภูวงศ์, การวิจัย, (นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2549), หน้า 64.

3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

วิธีการสุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เทคนิควิธีการ ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง คือ คำนวณหากกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาในแต่ละชั้นปี โดยวิธีการสุ่มตามลำดับชั้น (Stratified Random Sampling)² แบบสัดส่วน โดยเทียบบัญญัติไตรยางศ์ ซึ่งมีวิธีคือ นำจำนวนกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้หาขนาดไว้แล้วจำนวน 331 คน คูณกับจำนวนนักศึกษา ซึ่งแบ่งตามชั้นปี เช่น ชั้น ปวช. 1 จำนวน 823 คน แล้วทำการหารด้วย จำนวนนักศึกษาทั้งหมด จำนวน 2,302 คน จึงได้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 118 คน ทำอย่างนี้ในแต่ละชั้นปี ตามตารางที่ 3.1 เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างครบทั้ง 331 คนแล้ว จากนั้นจึงทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)³ โดยการจับสลากอีกครั้งหนึ่ง โดยเขียนหมายเลขตามบัญชีรายชื่อ นักศึกษาของแต่ละชั้นปี ใส่ภาชนะทำให้ละกัน ทำการจับสลากเมื่อได้เลขใดก็บันทึกไว้ หากมีการ จับซ้ำก็ทำการจับใหม่ ทำทั้ง 3 ชั้นปี ได้แก่ ชั้น ปวช.1 ปวช.2 และปวช.3 จนครบตามจำนวนที่ ต้องการ 331 คน และได้แจกแบบสอบถามแก่นักศึกษาที่ได้ถูกกำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้กรอก แบบสอบถาม

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี

ที่	ชั้นปี	จำนวนนักศึกษา	
		จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1.	ปวช. 1	823	118
2.	ปวช. 2	936	135
3.	ปวช. 3	543	78
	รวม	2,302	331

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้าง โดยทำการศึกษาจาก เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ มาเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถาม แบ่งโครงสร้าง ของแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 61.

³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 58.

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี ระดับการศึกษา ผู้ปกครอง อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามแบบมีคำตอบให้เลือกตอบ

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นลักษณะคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด มี 2 ด้าน จำนวน 24 ข้อ โดยมีการให้คะแนนระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ตามหลักเกณฑ์การให้คะแนน⁴ ดังนี้

มีความคิดเห็น มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มีความคิดเห็น มาก	ให้	4	คะแนน
มีความคิดเห็น ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
มีความคิดเห็น น้อย	ให้	2	คะแนน
มีความคิดเห็น น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

เกณฑ์แปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่ม⁵ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 แปลความว่า มีความคิดเห็น มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 แปลความว่า มีความคิดเห็น มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 แปลความว่า มีความคิดเห็น ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 แปลความว่า มีความคิดเห็น น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 แปลความว่า มีความคิดเห็น น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น โดยอิสระ

⁴บุญชม ศรีสะอาด, วิจัยเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ 7, (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์นการพิมพ์, 2535), หน้า 99.

⁵เรื่องเดียวกัน, หน้า 100.

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

3.4.1 กำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อใช้เป็นกรอบการวิจัยและนำไปสร้างแบบสอบถาม

3.4.2 ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำราวิชาการ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

3.4.3 เขียนนิยามปฏิบัติการให้ครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละลักษณะที่ต้องการวัด และ สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมขอบเขตการศึกษา วิจัย โดยการใช้คำถาม 2 ประเภท คือ แบบปลายปิด (Close-Ended) และแบบสอบถามปลายเปิด (Open-Ended)

3.4.4 นำเครื่องมือคือ แบบสอบถาม ที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องและชัดเจน เหมาะสม ทั้งเนื้อหาสาระ และการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษา แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถาม

3.4.5 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นหลังจากให้ที่ปรึกษาตรวจสอบแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ได้ผลค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1 ทุกข้อ

3.4.6 นำแบบสอบถามที่ได้จากข้อ 5 ไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ไม่ใช่มกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.971

3.4.7 นำแบบสอบถามที่ได้จากข้อ 5 มาจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 นำหนังสือแนะนำตัวและขออนุญาตเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย นำเรียนไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล แจกแบบสอบถามและกำหนดวันเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 331 ชุด ตามที่ได้ทำบัญชีรายชื่อนักศึกษาเป็นรายชั้นปี ที่ได้สุ่มตัวอย่างไว้แล้ว โดยผู้วิจัยได้ให้ครูประจำชั้น

ช่วยอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามแก่นักศึกษา และติดตามเก็บแบบสอบถามคืนภายใน 1 สัปดาห์

3.5.3 เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว จำนวน 331 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 และตรวจสอบความสมบูรณ์และจัดลำดับข้อมูล

3.5.4 นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลทั้งหมด สร้างคู่มือลงรหัสและนำข้อมูลมาลงรหัส จากนั้นนำข้อมูลที่ลงรหัสเรียบร้อยแล้วไปบันทึกในแผ่นข้อมูล (CD) แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ วิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของประชากร โดยหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 ทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเกรดเฉลี่ย โดยใช้การทดสอบค่าซี (Z-test) ส่วนระดับชั้นปี ระดับการศึกษา ผู้ปกครอง อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง ใช้การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD (Least Significant Difference)

ตอนที่ 4 รวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

3.7.1 หาความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruence หรือ IOC) ซึ่งมีสูตร⁶ ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ
วัตถุประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.7.2 หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งมีสูตร⁷ ดังนี้

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

N แทน จำนวนข้อคำถาม

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

3.7.3 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้หาค่าร้อยละจากสูตร⁸ ดังนี้

$$\text{ร้อยละ} = \frac{X \times 100}{N}$$

⁶เรื่องเดียวกัน, หน้า 45.

⁷เรื่องเดียวกัน.

⁸ชานินทร์ ศิลป์จารุ, วิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท วี. อินเตอร์ พรินท์ จำกัด, 2550), หน้า 152.

เมื่อ X แทน จำนวนข้อมูล (ความถี่) ที่ต้องการนำมาหาค่าร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.7.4 การวิเคราะห์ข้อมูลหาคะแนนค่าเฉลี่ย (Mean) จากสูตร⁹ ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum fX$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.7.5 การวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากสูตร¹⁰

ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum f(X - \bar{X})^2}{N}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum f(X - \bar{X})^2$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับกำลังสองของค่าเบี่ยงเบนของข้อมูลแต่ละตัว
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.7.6 การวิเคราะห์โดยหาค่า Z- test จากสูตร¹¹ ดังนี้

⁹สังศรี ชมภูวงศ์, การวิจัย, อ่างแก้ว, หน้า 70.

¹⁰เรื่องเดียวกัน, หน้า 74.

¹¹เรื่องเดียวกัน, หน้า 84.

$$Z = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}} \quad (df = \infty)$$

\bar{X}_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
\bar{X}_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
n_1	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างใน กลุ่มที่ 1
n_2	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ในกลุ่มที่ 2

3.7.7 การวิเคราะห์โดยหาค่า F-test จากสูตร¹² ดังนี้

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

F	แทน	ค่าการแจกแจงของ F
MS_b	แทน	ความแปรปรวน ระหว่างกลุ่ม
MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

3.7.8 เมื่อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD (Least Significant Difference)

¹² เรื่องเดียวกัน, หน้า 89.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้เสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
Z	แทน	Z-distribution เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม
F	แทน	F-distribution เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนน
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสองของคะแนน
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
P-value	แทน	ค่าที่น้อยที่สุดของระดับความมีนัยสำคัญของข้อมูล
*	แทน	ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	แทน	ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยในรูปของตาราง โดยวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี ระดับการศึกษาผู้ปกครอง อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มี เกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี ระดับการศึกษาผู้ปกครอง อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง ต่างกัน

ตอนที่ 5 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเกรดเฉลี่ย

เกรดเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ
3.00 หรือต่ำกว่า	130	39.27
3.01 - 4.00	201	60.73
รวม	331	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีเกรดเฉลี่ย 3.01 - 4.00 มีจำนวนทั้งสิ้น 201 คน คิดเป็นร้อยละ 60.73 และมีเกรดเฉลี่ย 3.00 หรือต่ำกว่า มีจำนวนทั้งสิ้น 130 คน คิดเป็นร้อยละ 39.27

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
ปวช. 1	131	39.58
ปวช. 2	110	33.23
ปวช. 3	90	27.19
รวม	331	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับชั้น ปวช. 1 มีจำนวนทั้งสิ้น 131 คน คิดเป็นร้อยละ 39.58 ระดับชั้น ปวช. 2 มีจำนวนทั้งสิ้น 110 คน คิดเป็นร้อยละ 33.23 และระดับชั้น ปวช. 3 มีจำนวนทั้งสิ้น 90 คน คิดเป็นร้อยละ 27.19 น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาผู้ปกครอง

ระดับการศึกษาผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	87	26.28
มัธยมศึกษา/ปวช.	105	31.72
อนุปริญญา/ปวส.	77	23.27
ปริญญาตรีขึ้นไป	62	18.73
รวม	331	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. มีจำนวนทั้งสิ้น 105 คน คิดเป็นร้อยละ 31.72 และผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 87 คน คิดเป็นร้อยละ 26.28 ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. มีจำนวนทั้งสิ้น 77 คน คิดเป็นร้อยละ 23.27 ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 62 คน คิดเป็นร้อยละ 18.73 น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

อาชีพผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกร/รับจ้าง	112	33.84
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	110	33.23
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	61	18.43
แม่บ้าน/พนักงานบริษัท	48	14.50
รวม	331	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง มีจำนวนทั้งสิ้น 112 คน คิดเป็นร้อยละ 33.84 และผู้ปกครองมีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย มีจำนวนทั้งสิ้น 110 คน คิดเป็นร้อยละ 33.23 ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีจำนวนทั้งสิ้น 61 คน คิดเป็นร้อยละ 18.43 ผู้ปกครองมีอาชีพแม่บ้าน/พนักงานบริษัท มีจำนวนทั้งสิ้น 48 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง

รายได้ผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	70	21.15
5,000 -10,000 บาท	125	37.76
10,001 -15,000 บาท	71	21.45
15,001 บาทขึ้นไป	65	18.64
รวม	331	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ผู้ปกครองมีรายได้ 5,000 -10,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 125 คน คิดเป็นร้อยละ 37.76 และผู้ปกครองมีรายได้ 10,001 -15,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 71 คน คิดเป็นร้อยละ 21.45 ผู้ปกครองมีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 70 คน คิดเป็นร้อยละ 21.15 ผู้ปกครองมีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 65 คน คิดเป็นร้อยละ 18.64 น้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครอง
ในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของ
ผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัด
นครศรีธรรมราช โดยรวม

บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านเบญจศีล	3.96	0.66	มาก
2. ด้านเบญจธรรม	4.06	0.67	มาก
รวม	4.01	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็น
ต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านเบญจ
ธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของ
ผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัด
นครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล

ด้านเบญจศีล	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การส่งเสริมให้ละเว้นจากการฆ่าสัตว์หรือประทุษร้ายสัตว์	4.14	1.07	มาก
2. การส่งเสริมให้ละเว้นจากการข่มขู่ให้สัตว์ทำร้ายกัน เช่น กัดปลา ตีไก่ ชนวัว ชกมวย	3.97	1.01	มาก
3. การส่งเสริมให้ละเว้นจากการเบียดบังทรัพย์สินของผู้อื่น มาเป็นของตน	3.96	1.10	มาก
4. การส่งเสริมให้ละเว้นจากการหลอกลวงผู้อื่นเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินนั้น	3.94	0.98	มาก
5. การส่งเสริมให้ละเว้นจากการละเมิดสิทธิหรือถือวิสาสะในทรัพย์สินของผู้อื่นด้วยเจตนา	3.91	0.91	มาก
6. การส่งเสริมให้ประพฤติตนตามประเพณีทางเพศ เช่น ไม่ซิงสุกก่อนห้าม ไม่นอกใจคู่ครองหรือคนรัก	3.83	0.87	มาก
7. การส่งเสริมให้มีความรู้สึกรับผิดชอบทั้งต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม ในทางกามารมณ์	3.88	1.08	มาก
8. การส่งเสริมให้ละเว้นจากการพูดเท็จ โกหกหลอกลวง	4.07	0.93	มาก
9. การส่งเสริมให้ละเว้นจากการพูดส่อเสียด ยุยง ให้ผู้อื่นเกิดความเข้าใจผิดกัน	4.07	0.91	มาก
10. การส่งเสริมให้มีความซื่อสัตย์ในคำพูดของตนเอง	3.82	0.95	มาก
11. การส่งเสริมให้ละเว้นจากการดื่มเหล้าเพื่อเลี้ยงฉลอง เมื่อมีงานหรือเทศกาลต่าง ๆ	3.96	0.96	มาก
12. การส่งเสริมให้ละเว้นจากการใช้สิ่งเสพติด หรือของมีเมา เช่น กล้วยชา ยาบ้า หรือสารเสพติดอื่น ๆ	3.95	0.93	มาก
รวม	3.96	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ด้านเบญจศีล โดยรวม อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่ 1 ที่ว่าการส่งเสริมให้ละเว้นจากการฆ่าสัตว์หรือประทุษร้ายสัตว์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ข้อที่ 8 ที่ว่าการส่งเสริมให้ละเว้นจากการพูดเท็จ โกหกหลอกลวง ข้อที่ 9 ที่ว่าการส่งเสริมให้ละเว้นจากการพูดส่อเสียด ยุยง ให้ผู้อื่นเกิดความเข้าใจผิดกัน และ ข้อที่ 10 ที่ว่าการส่งเสริมให้มีความซื่อสัตย์ในคำพูดของตนเอง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของ
ผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรี-
ธรรมราช ด้านเบญจธรรม

ด้านเบญจธรรม	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การส่งเสริมให้มีความยินดีกับความสำเร็จที่ผู้อื่นได้รับ	4.08	1.06	มาก
2. การส่งเสริมให้แบ่งปันสิ่งของที่ตนมีอยู่จนเกินความจำเป็นอย่างเหมาะสมตามกำลังของตนให้ผู้อื่น	4.23	0.97	มาก
3. การส่งเสริมการให้อภัยและไม่ผูกอาฆาตพยาบาท ต่อผู้ที่กระทำผิดต่อตนเอง	4.30	0.96	มาก
4. การส่งเสริมให้ประกอบกิจการงาน โดยยึดมั่นในหลักความซื่อสัตย์	3.94	1.00	มาก
5. การส่งเสริมให้มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนด้วยความขยันหมั่นเพียร	3.95	1.06	มาก
6. การสั่งสอนให้มีความยินดีและพอใจในคู่ครองหรือคนรักของตนเอง	4.02	0.94	มาก
7. การส่งเสริมให้มีความสำรวมระวังในการประพฤติตนกับเพศตรงข้าม	4.02	0.99	มาก
8. การส่งเสริมให้เป็นคนซื่อสัตย์สุจริตทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่น	3.97	0.98	มาก
9. การส่งเสริมให้มีความประพฤติจริงใจต่อผู้เป็นมิตร เช่น เมื่อถูกไม่ตรีกับผู้ใดแล้วก็ไม่คิดร้ายต่อผู้นั้น	4.20	0.98	มาก
10. การส่งเสริมให้พุดจาให้เป็นที่รักเป็นที่เชื่อถือของผู้อื่น	4.02	0.93	มาก
11. การส่งเสริมให้รู้จักประมาณตนในการบริโภคอาหาร	4.06	1.00	มาก
12. การส่งเสริมให้มีสติไม่เลินเล่อในการทำงานและการเรียน	3.89	0.98	มาก
รวม	4.06	0.67	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ด้านเบญจธรรม โดยรวม อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่ 3 ที่ว่าการส่งเสริมการให้อภัยและไม่ผูกอาฆาตพยาบาท ต่อผู้ที่กระทำผิดต่อตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ที่ว่าการส่งเสริมให้แบ่งปันสิ่งของที่ตนมีอยู่จนเกินความจำเป็นอย่างเหมาะสมตามกำลังของตนให้ผู้อื่น และ ข้อที่ 12 ที่ว่าการส่งเสริมให้มีสติไม่เลินเล่อในการทำงานและการเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี ระดับการศึกษาผู้ปกครอง อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามเกรดเฉลี่ย

บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม	ระดับความคิดเห็น					
	3.00 หรือต่ำกว่า			3.01 - 4.00		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านเบญจศีล	4.09	0.71	มาก	3.87	0.62	มาก
2. ด้านเบญจธรรม	4.20	0.67	มาก	3.97	0.65	มาก
รวม	4.14	0.62	มาก	3.92	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน เกรดเฉลี่ย 3.00 หรือต่ำกว่า และเกรดเฉลี่ย 3.01 - 4.00 อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย เกรดเฉลี่ย 3.00 หรือต่ำกว่า พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

เกรดเฉลี่ย 3.01 - 4.00 พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย
 อาชีวศึกษาจังหวัดนครราชสีมา โดยรวม จำแนกตามระดับชั้นปี

บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม	ระดับความคิดเห็น								
	ปวช. 1			ปวช. 2			ปวช. 3		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านเบญจศีล	4.09	0.71	มาก	3.94	0.57	มาก	3.78	0.66	มาก
2. ด้านเบญจธรรม	4.20	0.67	มาก	4.01	0.61	มาก	3.90	0.70	มาก
รวม	4.15	0.62	มาก	3.98	0.57	มาก	3.84	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน ระดับ ปวช. 1 ระดับ ปวช. 2 และ ระดับ ปวช. 3 อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ระดับ ปวช. 1 พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ระดับ ปวช. 2 พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ระดับ ปวช. 3 พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย
 อาจารย์ศึกษาศาสตร์ศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษาผู้ปกครอง

บทบาทของผู้ปกครองในการ ส่งเสริมจริยธรรม	ระดับความคิดเห็น											
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา/ปวช.			อนุปริญา/ปวส.			ปริญญาตรีขึ้นไป		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านเบญจศีล	4.20	0.61	มาก	3.83	0.65	มาก	4.02	0.53	มาก	3.77	0.78	มาก
2. ด้านเบญจธรรม	4.13	0.60	มาก	4.05	0.68	มาก	4.11	0.57	มาก	3.90	0.83	มาก
รวม	4.17	0.58	มาก	3.94	0.59	มาก	4.06	0.53	มาก	3.84	0.79	มาก

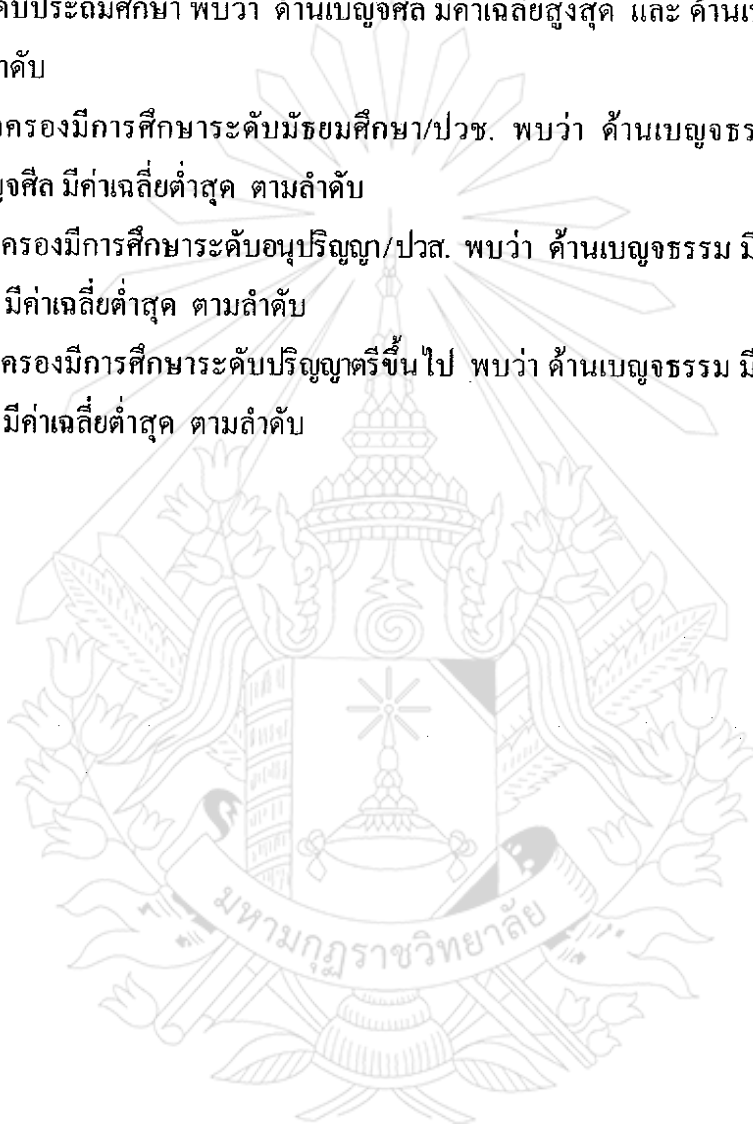
จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. และผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา พบว่า ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความวิตกกังวลที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย
 อาจารย์ศึกษาศาสตร์ธรรมราช โดยรวม จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

บทบาทของผู้ปกครองในการ ส่งเสริมจริยธรรม	ระดับความวิตกกังวล											
	เกษตรกรรม / รับจ้าง			ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย			รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ			แม่บ้าน/ พนักงานบริษัท		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านเบญจศีล	4.04	0.74	มาก	3.99	0.60	มาก	3.83	0.39	มาก	3.86	0.83	มาก
2. ด้านเบญจธรรม	4.16	0.71	มาก	4.03	0.61	มาก	3.94	0.51	มาก	4.03	0.84	มาก
รวม	4.10	0.65	มาก	4.01	0.59	มาก	3.89	0.43	มาก	3.94	0.82	มาก

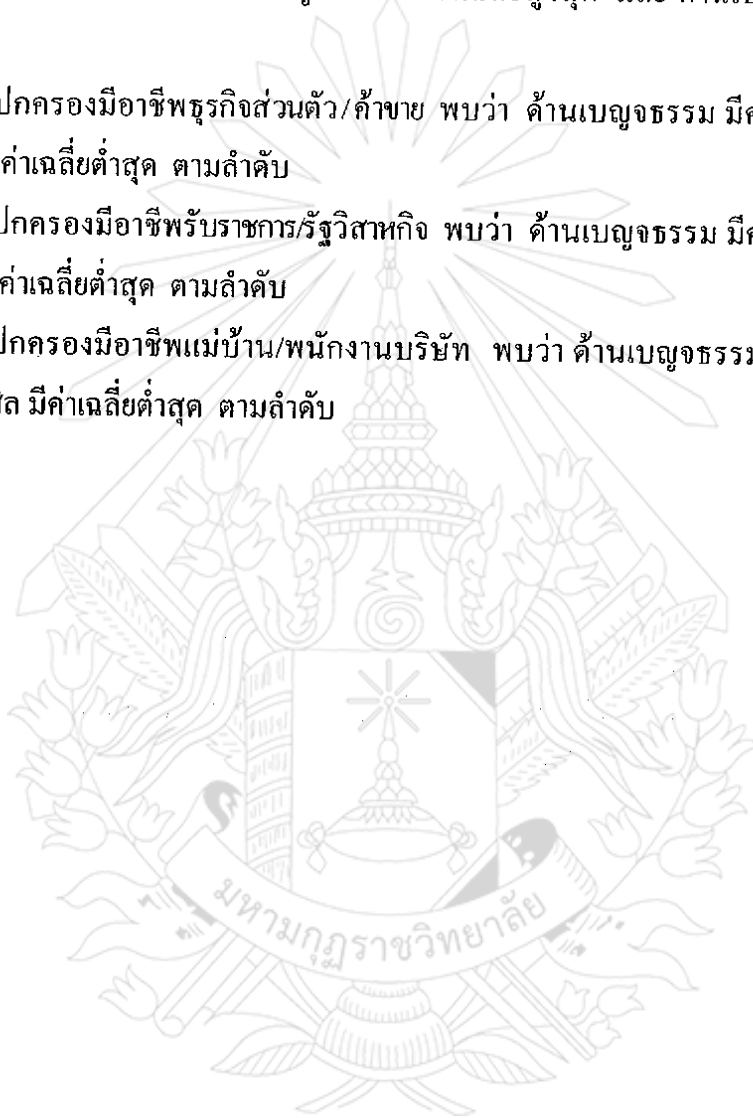
จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม/รับจ้าง ผู้ปกครองมีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และผู้ปกครองมีอาชีพแม่บ้าน/พนักงานบริษัท อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม/รับจ้าง พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ผู้ปกครองมีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ผู้ปกครองมีอาชีพแม่บ้าน/พนักงานบริษัท พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย
 วิชาชีพช่างเทคนิคศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง

บทบาทของผู้ปกครองในการ ส่งเสริมจริยธรรม	ระดับความคิดเห็น											
	ต่ำกว่า 5,000 บาท			5,000 -10,000 บาท			10,001 -15,000 บาท			15,001 บาทขึ้นไป		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านเบญจศีล	4.16	0.66	มาก	3.87	0.67	มาก	4.08	0.46	มาก	3.77	0.77	มาก
2. ด้านเบญจธรรม	4.19	0.65	มาก	4.00	0.67	มาก	4.19	0.49	มาก	3.90	0.81	มาก
รวม	4.18	0.64	มาก	3.93	0.59	มาก	4.13	0.45	มาก	3.83	0.77	มาก

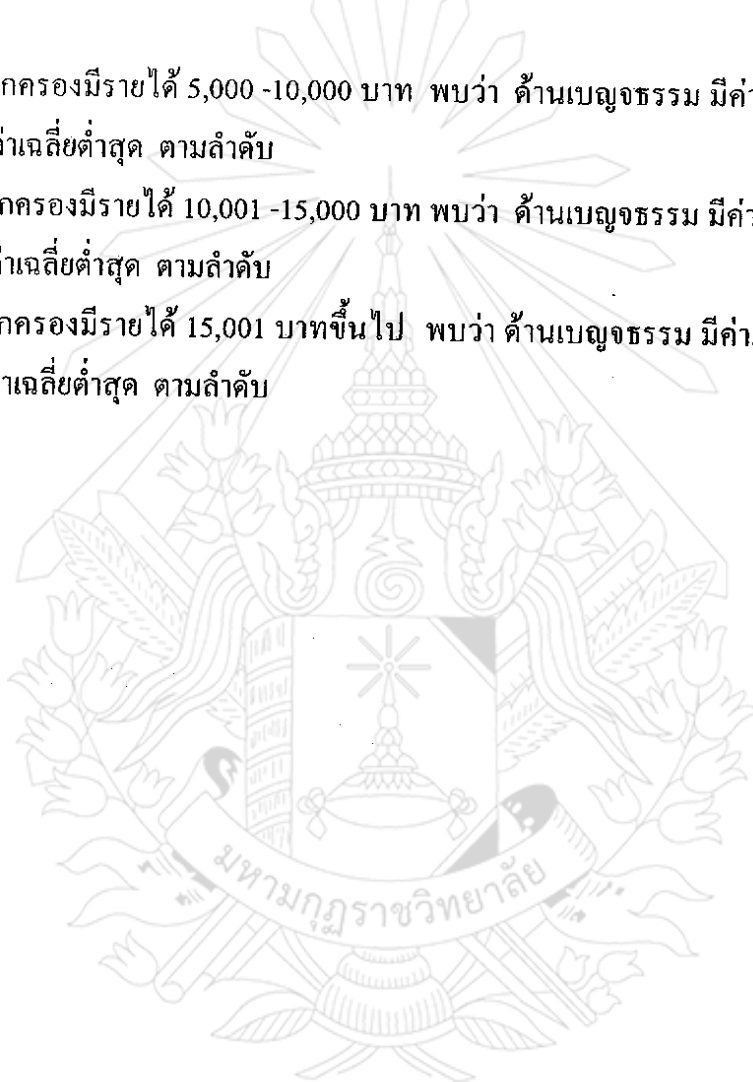
จากตารางที่ 4.13 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน ผู้ปกครองมีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท ผู้ปกครองมีรายได้ 5,000 -10,000 บาท ผู้ปกครองมีรายได้ 10,001 -15,000 บาท และผู้ปกครองมีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ผู้ปกครองมีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ผู้ปกครองมีรายได้ 5,000 -10,000 บาท พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ผู้ปกครองมีรายได้ 10,001 -15,000 บาท พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ผู้ปกครองมีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี ระดับการศึกษาผู้ปกครอง อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง ต่างกัน

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามเกรดเฉลี่ย

เกรดเฉลี่ย	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
3.00 หรือต่ำกว่า	130	4.14	0.62	มาก
3.01 - 4.00	201	3.92	0.62	มาก
รวม	331	4.01	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ย พบว่า เกรดเฉลี่ย 3.00 หรือต่ำกว่า และเกรดเฉลี่ย 3.01 - 4.00 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน

เกรดเฉลี่ย	n	\bar{X}	S.D.	Z	P - value
3.00 หรือต่ำกว่า	130	4.14	0.62	3.200**	0.002
3.01 - 4.00	201	3.92	0.62		

**แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.15 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ย 3.00 หรือต่ำกว่า มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมมากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ย 3.01-4.00

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของ
ผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัด
นครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล จำแนกตามเกรดเฉลี่ย

เกรดเฉลี่ย	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
3.00 หรือต่ำกว่า	130	4.09	0.71	มาก
3.01 - 4.00	201	3.87	0.62	มาก
รวม	331	3.96	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.16 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความ
คิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ด้านเบญจศีล โดยรวม อยู่ในระดับมาก
และเมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ย พบว่า เกรดเฉลี่ย 3.00 หรือต่ำกว่า และเกรดเฉลี่ย 3.01 - 4.00 อยู่ใน
ระดับมาก

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริม
จริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล ที่
มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน

เกรดเฉลี่ย	n	\bar{X}	S.D.	Z	P - value
3.00 หรือต่ำกว่า	130	4.09	0.71	2.911**	0.004
3.01 - 4.00	201	3.87	0.62		

**แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.17 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ย
ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ด้านเบญจศีล แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ย 3.00 หรือต่ำกว่า มีความคิดเห็นต่อ
บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมมากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ย 3.01 - 4.00

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของ
ผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัด
นครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ปวช. 1	131	4.15	0.62	มาก
ปวช. 2	110	3.98	0.57	มาก
ปวช. 3	90	3.84	0.66	มาก
รวม	331	4.01	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.20 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความ
คิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับมาก และ
เมื่อจำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า ระดับ ปวช. 1 ระดับ ปวช. 2 และ ระดับ ปวช. 3 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.21 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการ
ส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม
ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	5.117	2	2.559	6.754***	0.001
ภายในกลุ่ม	124.254	328	0.379		
รวม	129.371	330			

***แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.21 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับชั้น
ปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.22 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน

ระดับชั้นปี	\bar{X}	ปวช. 3	ปวช. 2	ปวช. 1
		3.84	3.98	4.15
ปวช. 3	3.84	-	0.14	0.30*
ปวช. 2	3.98		-	0.17*
ปวช. 1	4.15			-

จากตารางที่ 4.22 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับชั้นปีต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มระดับชั้นปี ปวช. 1 มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม มากกว่ากลุ่มระดับชั้นปี ปวช. 3 และมากกว่ากลุ่มระดับชั้นปี ปวช. 2 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของ
ผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัด
นครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล จำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ปวช. 1	131	4.09	0.71	มาก
ปวช. 2	110	3.94	0.57	มาก
ปวช. 3	90	3.78	0.66	มาก
รวม	331	3.96	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.23 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความ
คิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ด้านเบญจศีล โดยรวม อยู่ในระดับมาก
และเมื่อจำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า ระดับ ปวช. 1 ระดับ ปวช. 2 และ ระดับ ปวช. 3 อยู่ในระดับ
มาก

ตารางที่ 4.24 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการ
ส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้าน
เบญจศีล ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	5.194	2	2.597	5.938**	0.003
ภายในกลุ่ม	143.454	328	0.437		
รวม	148.648	330			

**แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

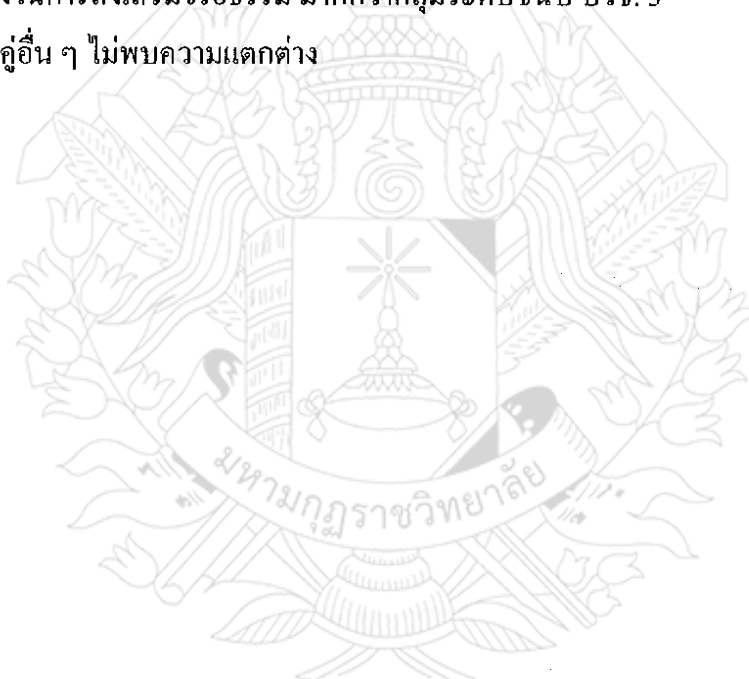
จากตารางที่ 4.24 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับชั้น
ปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ด้านเบญจศีล แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.25 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน

ระดับชั้นปี	\bar{X}	ปวช. 3	ปวช. 2	ปวช. 1
		3.78	3.94	4.09
ปวช. 3	3.78	-	0.16	0.31*
ปวช. 2	3.94		-	0.15
ปวช. 1	4.09			-

จากตารางที่ 4.25 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล ที่มีระดับชั้นปีต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มระดับชั้นปี ปวช. 1 มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม มากกว่ากลุ่มระดับชั้นปี ปวช. 3

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจธรรม จำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ปวช. 1	131	4.20	0.67	มาก
ปวช. 2	110	4.01	0.61	มาก
ปวช. 3	90	3.90	0.70	มาก
รวม	331	4.06	0.67	มาก

จากตารางที่ 4.26 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ด้านเบญจธรรม โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า ระดับ ปวช. 1 ระดับ ปวช. 2 และ ระดับ ปวช. 3 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.27 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจธรรม ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	5.116	2	2.558	5.999**	0.003
ภายในกลุ่ม	139.861	328	0.426		
รวม	144.977	330			

**แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

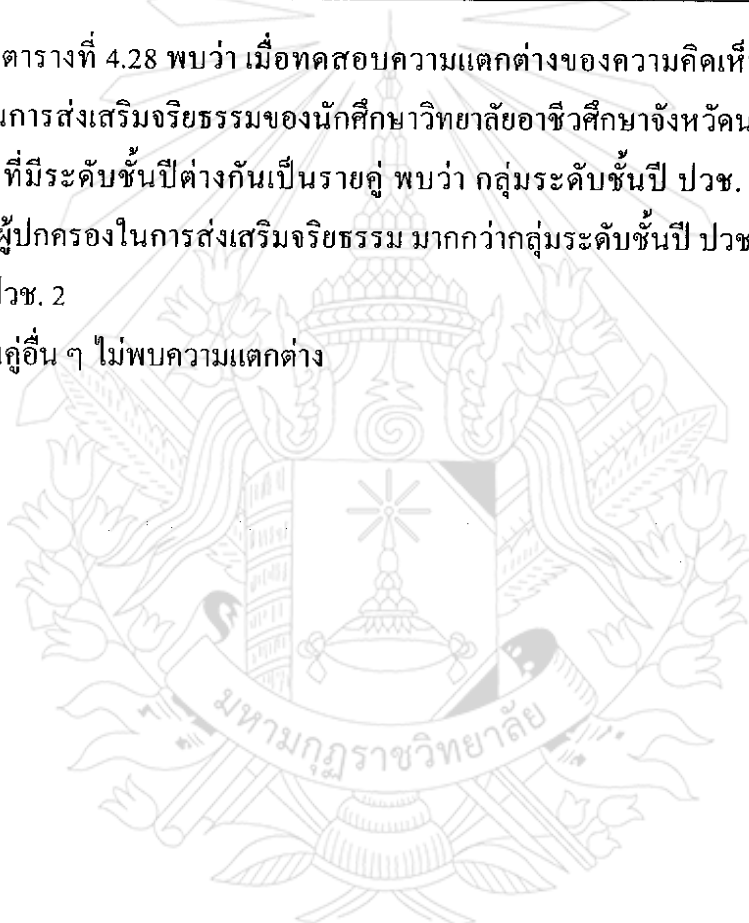
จากตารางที่ 4.27 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ด้านเบญจธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.28 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจธรรม ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน

ระดับชั้นปี	\bar{X}	ปวช. 3	ปวช. 2	ปวช. 1
		3.90	4.01	4.20
ปวช. 3	3.90	-	0.14	0.30*
ปวช. 2	4.01	-	-	0.17*
ปวช. 1	4.20	-	-	-

จากตารางที่ 4.28 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจธรรม ที่มีระดับชั้นปีต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มระดับชั้นปี ปวช. 1 มีความเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม มากกว่ากลุ่มระดับชั้นปี ปวช. 3 และมากกว่ากลุ่มระดับชั้นปี ปวช. 2

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของ
ผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัด
นครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษาผู้ปกครอง

ระดับการศึกษาผู้ปกครอง	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	87	4.17	0.58	มาก
มัธยมศึกษา/ปวช.	105	3.94	0.59	มาก
อนุปริญญา/ปวส.	77	4.06	0.53	มาก
ปริญญาตรีขึ้นไป	62	3.84	0.79	มาก
รวม	331	4.01	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.29 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความ
คิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับมาก และ
เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา
ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. และ
ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.30 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการ
ส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม
ที่มีระดับการศึกษาผู้ปกครองต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	4.713	3	1.571	4.121**	0.007
ภายในกลุ่ม	124.658	327	0.381		
รวม	129.371	330			

**แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.30 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับ
การศึกษาผู้ปกครองต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม
โดยรวมทั้ง 2 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.31 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีระดับการศึกษาผู้ปกครองต่างกัน

ระดับการศึกษาผู้ปกครอง	\bar{X}	ปริญญาตรี	มัธยมศึกษา/ ปวช.	อนุปริญญา/ ปวส.	ประถมศึกษา
		ขึ้นไป			
		3.84	3.94	4.06	4.17
ปริญญาตรีขึ้นไป	3.84	-	0.10	0.23*	0.33*
มัธยมศึกษา/ปวช.	3.94		-	0.12	0.23*
อนุปริญญา/ปวส.	4.06			-	0.10
ประถมศึกษา	4.17				-

จากตารางที่ 4.31 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับการศึกษาผู้ปกครองต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม มากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และมากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช.

กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม มากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.32 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล จำแนกตามระดับการศึกษาผู้ปกครอง

ระดับการศึกษาผู้ปกครอง	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	87	4.20	0.61	มาก
มัธยมศึกษา/ปวช.	105	3.83	0.65	มาก
อนุปริญญา/ปวส.	77	4.02	0.53	มาก
ปริญญาตรีขึ้นไป	62	3.77	0.78	มาก
รวม	331	3.96	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.32 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ด้านเบญจศีล โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. และ ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.33 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล ที่มีระดับการศึกษาผู้ปกครองต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	9.369	3	3.123	7.531***	0.000
ภายในกลุ่ม	135.607	327	0.415		
รวม	144.977	330			

***แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.33 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับการศึกษาผู้ปกครองต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ด้านเบญจศีล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.34 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล ที่มีระดับการศึกษาผู้ปกครองต่างกัน

ระดับการศึกษาผู้ปกครอง	\bar{X}	ปริญญาตรี ขึ้นไป	มัธยมศึกษา/ ปวช.	อนุปริญญา/ ปวส.	ประถมศึกษา
		3.77	3.83	4.02	4.20
ปริญญาตรีขึ้นไป	3.77	-	0.06	0.24*	0.43*
มัธยมศึกษา/ปวช.	3.83		-	0.19*	0.37*
อนุปริญญา/ปวส.	4.02			-	0.18*
ประถมศึกษา	4.20				

จากตารางที่ 4.34 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล ที่มีระดับการศึกษาผู้ปกครองต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม มากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. และมากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส.

กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม มากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และมากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช.

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.35 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจธรรม จำแนกตามระดับการศึกษาผู้ปกครอง

ระดับการศึกษาผู้ปกครอง	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	87	4.13	0.60	มาก
มัธยมศึกษา/ปวช.	105	4.05	0.68	มาก
อนุปริญญา/ปวส.	77	4.11	0.57	มาก
ปริญญาตรีขึ้นไป	62	3.90	0.83	มาก
รวม	331	4.06	0.67	มาก

จากตารางที่ 4.35 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ด้านเบญจธรรม โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. และผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.36 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจธรรม ที่มีระดับการศึกษาผู้ปกครองต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	2.167	3	0.722	1.612	0.186
ภายในกลุ่ม	146.481	327	0.448		
รวม	148.648	330			

จากตารางที่ 4.36 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับการศึกษาผู้ปกครองต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ด้านเบญจธรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.37 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

อาชีพผู้ปกครอง	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เกษตรกร/รับจ้าง	112	4.10	0.65	มาก
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	110	4.01	0.59	มาก
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	61	3.89	0.43	มาก
แม่บ้าน/พนักงานบริษัท	48	3.94	0.82	มาก
รวม	331	4.01	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.37 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง ผู้ปกครองมีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และผู้ปกครองมีอาชีพแม่บ้าน/พนักงานบริษัท อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.38 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	2.061	3	0.687	1.764	0.154
ภายในกลุ่ม	127.310	327	0.389		
รวม	129.371	330			

จากตารางที่ 4.38 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.39 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

อาชีพผู้ปกครอง	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เกษตรกร/รับจ้าง	112	4.04	0.74	มาก
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	110	3.99	0.60	มาก
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	61	3.83	0.39	มาก
แม่บ้าน/พนักงานบริษัท	48	3.86	0.83	มาก
รวม	331	3.96	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.39 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ด้านเบญจศีล โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง ผู้ปกครองมีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และผู้ปกครองมีอาชีพแม่บ้าน/พนักงานบริษัท อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.40 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล ที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	2.382	3	0.794	1.820	0.143
ภายในกลุ่ม	142.595	327	0.436		
รวม	144.977	330			

จากตารางที่ 4.40 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ด้านเบญจศีล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.41 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจธรรม จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

อาชีพผู้ปกครอง	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เกษตรกร/รับจ้าง	112	4.16	0.71	มาก
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	110	4.03	0.61	มาก
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	61	3.94	0.51	มาก
แม่บ้าน/พนักงานบริษัท	48	4.03	0.84	มาก
รวม	331	4.06	0.67	มาก

จากตารางที่ 4.41 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ด้านเบญจธรรม โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง ผู้ปกครองมีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และผู้ปกครองมีอาชีพแม่บ้าน/พนักงานบริษัท อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.42 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจธรรม ที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	2.097	3	0.699	1.559	0.199
ภายในกลุ่ม	146.551	327	0.448		
รวม	148.648	330			

จากตารางที่ 4.42 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ด้านเบญจธรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.43 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง

รายได้ผู้ปกครอง	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	70	4.18	0.64	มาก
5,000 -10,000 บาท	125	3.93	0.59	มาก
10,001 -15,000 บาท	71	4.13	0.45	มาก
15,001 บาทขึ้นไป	65	3.83	0.77	มาก
รวม	331	4.01	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.43 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองมีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท ผู้ปกครองมีรายได้ 5,000 -10,000 บาท ผู้ปกครองมีรายได้ 10,001 -15,000 บาท และผู้ปกครองมีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.44 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	5.714	3	1.905	5.036**	0.002
ภายในกลุ่ม	123.657	327	0.378		
รวม	129.371	330			

**แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.44 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.45 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกัน

รายได้ผู้ปกครอง	\bar{X}	15,001 บาท	5,000 -	10,001 -	ต่ำกว่า 5,000
		ขึ้นไป	10,000 บาท	15,000 บาท	บาท
		3.83	3.93	4.13	4.18
15,001 บาทขึ้นไป	3.83	-	0.10	0.30*	0.34*
5,000 -10,000 บาท	3.93		-	0.20*	0.24*
10,001 -15,000 บาท	4.13			-	0.04
ต่ำกว่า 5,000 บาท	4.18				-

จากตารางที่ 4.45 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม มากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป และมากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ 5,000 -10,000 บาท

กลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ 10,001 -15,000 บาท มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม มากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป และมากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ 5,000 -10,000 บาท

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.46 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล จำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง

รายได้ผู้ปกครอง	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	70	4.16	0.66	มาก
5,000 -10,000 บาท	125	3.87	0.67	มาก
10,001 -15,000 บาท	71	4.08	0.46	มาก
15,001 บาทขึ้นไป	65	3.77	0.77	มาก
รวม	331	3.96	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.46 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ด้านเบญจศีล โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองมีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท ผู้ปกครองมีรายได้ 5,000 -10,000 บาท ผู้ปกครองมีรายได้ 10,001 -15,000 บาท และผู้ปกครองมีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.47 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล ที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	7.146	3	2.382	5.651***	0.001
ภายในกลุ่ม	137.830	327	0.421		
รวม	144.977	330			

***แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.47 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ด้านเบญจศีล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.48 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล ที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกัน

รายได้ผู้ปกครอง	\bar{X}	15,001 บาท	5,000 -	10,001 -	ต่ำกว่า 5,000
		ขึ้นไป	10,000 บาท	15,000 บาท	บาท
		3.77	3.87	4.08	4.16
15,001 บาทขึ้นไป	3.77	-	0.10	0.31*	0.39*
5,000 -10,000 บาท	3.87		-	0.21*	0.29*
10,001 -15,000 บาท	4.08			-	0.08
ต่ำกว่า 5,000 บาท	4.16				-

จากตารางที่ 4.48 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจศีล ที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม มากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป และมากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ 5,000 -10,000 บาท

กลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ 10,001 -15,000 บาท มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม มากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป และมากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ 5,000 -10,000 บาท

ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.49 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของ
ผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัด
นครศรีธรรมราช ด้านเบญจธรรม จำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง

รายได้ผู้ปกครอง	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	70	4.19	0.65	มาก
5,000 -10,000 บาท	125	4.00	0.67	มาก
10,001 -15,000 บาท	71	4.19	0.49	มาก
15,001 บาทขึ้นไป	65	3.90	0.81	มาก
รวม	331	4.06	0.67	มาก

จากตารางที่ 4.49 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความ
คิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ด้านเบญจธรรม โดยรวม อยู่ในระดับ
มาก และเมื่อจำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองมีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท ผู้ปกครองมี
รายได้ 5,000 -10,000 บาท ผู้ปกครองมีรายได้ 10,001 -15,000 บาท และผู้ปกครองมีรายได้ 15,001
บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.50 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการ
ส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้าน
เบญจธรรม ที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	4.517	3	1.506	3.416*	0.018
ภายในกลุ่ม	144.131	327	0.441		
รวม	148.648	330			

*แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.50 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีรายได้
ผู้ปกครองต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ด้านเบญจธรรม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.51 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจธรรม ที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกัน

รายได้ผู้ปกครอง	\bar{X}	15,001 บาทขึ้นไป	5,000 - 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท
		3.90	4.00	4.19	4.19
15,001 บาทขึ้นไป	3.90	-	0.10	0.29*	0.29*
5,000 -10,000 บาท	4.00		-	0.19*	0.19*
10,001 -15,000 บาท	4.19			-	-
ต่ำกว่า 5,000 บาท	4.19				-

จากตารางที่ 4.51 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเบญจธรรม ที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม มากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป และมากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ 5,000 -10,000 บาท

กลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ 10,001 -15,000 บาท มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม มากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป และมากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ 5,000 -10,000 บาท

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตอนที่ 5 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช

ตารางที่ 4.52 แสดงค่าความถี่ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช

ลำดับที่	แนวทางส่งเสริม	ความถี่
	1. ด้านเบญจศีล	
1.	ควรส่งเสริมให้นักศึกษารู้สึกว่าการพูดคำส่อเสียด และขู่ข่ม ให้ผู้อื่นเกิดความเข้าใจผิดต่อกันนั้นเป็นสิ่งที่ทำลายตนเองและคนอื่น	15
2.	ควรส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักรักและดูแลเอาใจใส่ทรัพย์สินของตนเอง	15
3.	ควรส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตสำนึกรักและห่วงหาพันทรัพย์สินของพ่อแม่หรือของสาธารณะ	15
4.	ควรส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของการไม่พูด โกหก หลอกลวง เหลวไหล เพื่อเจ้า และส่อเสียด	15
5.	ควรส่งเสริมให้นักศึกษามองเห็นโทษของการดื่มสุราและสิ่งเสพติดต่าง ๆ	10
	รวม	70
	2. ด้านเบญจธรรม	
1.	ส่งเสริมให้นักศึกษามีเมตตากรุณาต่อคนอื่น และสัตว์ต่าง ๆ	15
2.	ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักการให้และแบ่งปันสิ่งของแก่บุคคลอื่น ๆ	15
3.	ส่งเสริมให้นักศึกษามีความสำรวมระวังในการประพฤติตนกับเพศตรงข้ามในทุกโอกาส และให้เกียรติกับเพศตรงข้าม	12
4.	ส่งเสริมให้นักศึกษามีความซื่อสัตย์ และจริงใจต่อคนอื่น	12
5.	ส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกสติ ปฏิบัติกรรมฐาน	11
	รวม	65

จากตารางที่ 4.52 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้เสนอแนวทางส่งเสริมบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม มากที่สุดคือ ด้านเบญจศีล เรื่องควรส่งเสริมให้นักศึกษารู้สึกว่าการพูดคำส่อเสียด และขู่ข่ม ให้ผู้อื่นเกิดความเข้าใจผิดต่อกันนั้นเป็นสิ่งที่ทำลายตนเองและคนอื่น ควรส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักรักและดูแลเอาใจใส่ทรัพย์สินของ

ตนเอง ควรส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตสำนึกรักและหวงแหนทรัพย์สินของพ่อแม่หรือของสาธารณะ
ควรส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของการไม่พูดโกหก หลอกลวง เหลวไหล เพื่อเจ้า และส่อเสียด
ควรส่งเสริมให้นักศึกษามองเห็นโทษของการดื่มสุราและสิ่งเสพติดต่าง ๆ น้อยที่สุดคือ ด้านเบญจ
ธรรม เรื่อง ส่งเสริมให้นักศึกษามีเมตตากรุณาต่อคนอื่น และสัตว์ต่าง ๆ ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จัก
การให้และแบ่งปันสิ่งของแก่บุคคลอื่น ๆ ส่งเสริมให้นักศึกษามีความสำรวมระวังในการประพฤติ
ตนกับเพศตรงข้ามในทุกโอกาส และให้เกียรติกับเพศตรงข้าม ส่งเสริมให้นักศึกษามีความซื่อสัตย์
และจริงใจต่อคนอื่น ส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกสติ ปฏิบัติกรรมฐาน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช” นั้น ผู้วิจัยขอเสนอ วัตถุประสงค์ของการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง ต่างกัน เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช

ประชากร คือ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2555 จำนวน 2,302 คน (สรุปรายงานจำนวนนักศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ข้อมูล ณ วันที่ 30 พฤศจิกายน 2555)

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2555 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ที่ระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกิน .05 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 331 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้าง โดยทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ มาเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถาม แบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นลักษณะคำถามแบบมีคำตอบให้เลือกตอบ (Check list) ได้แก่ เกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น โดยอิสระ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า Z-test ค่า F- test และเมื่อปรากฏว่า ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธี LSD (Least Significant Difference)

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช” ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1) จำแนกตามเกรดเฉลี่ย พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีเกรดเฉลี่ย 3.01 - 4.00 มีจำนวนทั้งสิ้น 201 คน คิดเป็นร้อยละ 60.73 และมีเกรดเฉลี่ย 3.00 หรือต่ำกว่า มีจำนวนทั้งสิ้น 130 คน คิดเป็นร้อยละ 39.27

2) จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับชั้น ปวช. 1 มีจำนวนทั้งสิ้น 131 คน คิดเป็นร้อยละ 39.58 ระดับชั้น ปวช. 2 มีจำนวนทั้งสิ้น 110 คน คิดเป็นร้อยละ 33.23 และระดับชั้น ปวช. 3 มีจำนวนทั้งสิ้น 90 คน คิดเป็นร้อยละ 27.19 น้อยที่สุด

3) จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. มีจำนวนทั้งสิ้น 105 คน คิดเป็นร้อยละ 31.72 และผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 87 คน คิดเป็นร้อยละ 26.28 ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอนุปริญา/ปวส. มีจำนวนทั้งสิ้น 77 คน คิดเป็นร้อยละ 23.27 ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 62 คน คิดเป็นร้อยละ 18.73 น้อยที่สุด

4) จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรกรรม / รับจ้าง มีจำนวนทั้งสิ้น 112 คน คิดเป็นร้อยละ 33.84 และผู้ปกครองมีอาชีพธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย มีจำนวนทั้งสิ้น 110 คน คิดเป็นร้อยละ 33.23 ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีจำนวนทั้งสิ้น 61 คน คิดเป็นร้อยละ 18.43 ผู้ปกครองมีอาชีพแม่บ้าน/พนักงานบริษัท มีจำนวนทั้งสิ้น 48 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 น้อยที่สุด

5) จำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ผู้ปกครองมีรายได้ 5,000 -10,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 125 คน คิดเป็นร้อยละ 37.76 และผู้ปกครองมีรายได้ 10,001 -15,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 71 คน คิดเป็นร้อยละ 21.45 ผู้ปกครองมีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 70 คน คิดเป็นร้อยละ 21.15 ผู้ปกครองมีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 65 คน คิดเป็นร้อยละ 18.64 น้อยที่สุด

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเกรดเฉลี่ยระดับชั้นปี ระดับการศึกษาผู้ปกครอง อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเกรดเฉลี่ย พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน เกรดเฉลี่ย 3.00 หรือต่ำกว่า และเกรดเฉลี่ย 3.01 - 4.00 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย เกรดเฉลี่ย 3.00 หรือต่ำกว่า พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ เกรดเฉลี่ย 3.01 - 4.00 พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

2) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน ระดับ ปวช. 1 ระดับ ปวช. 2 และ ระดับ ปวช. 3 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ระดับ ปวช. 1 พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ ระดับ ปวช.

2 พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ ระดับ ปวช.

3 พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

3) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามระดับการศึกษา ผู้ปกครองพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอนุปริญา/ปวส. และผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา พบว่า ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอนุปริญา/ปวส. พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

4) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรกรรม/รับจ้าง ผู้ปกครองมีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และผู้ปกครองมีอาชีพแม่บ้าน/พนักงานบริษัท อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรกรรม/รับจ้าง พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ ผู้ปกครองมีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ ผู้ปกครองมีอาชีพแม่บ้าน/พนักงานบริษัท พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

5) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน ผู้ปกครองมีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท

ผู้ปกครองมีรายได้ 5,000 -10,000 บาท ผู้ปกครองมีรายได้ 10,001 -15,000 บาท และผู้ปกครองมีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ผู้ปกครองมีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ ผู้ปกครองมีรายได้ 5,000 -10,000 บาท พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ ผู้ปกครองมีรายได้ 10,001 -15,000 บาท พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ ผู้ปกครองมีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป พบว่า ด้านเบญจธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ด้านเบญจศีล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

5.1.4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี ระดับการศึกษาผู้ปกครอง อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง ดังนี้

1) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ย 3.00 หรือต่ำกว่า มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมมากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ย 3.01 - 4.00

2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยกลุ่มระดับชั้นปี ปวช. 1 มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม มากกว่ากลุ่มระดับชั้นปี ปวช. 3 และมากกว่ากลุ่มระดับชั้นปี ปวช.

3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับการศึกษาผู้ปกครองต่างกัน พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับการศึกษาผู้ปกครองต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม มากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และมากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช.

กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม มากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป

4) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกัน พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีรายได้ต่อเดือนผู้ปกครองต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม มากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป และมากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ 5,000 -10,000 บาท กลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ 10,001 -15,000 บาท มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม มากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป และมากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ 5,000 -10,000 บาท

5.1.5 ผลการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

1. ด้านเบญจศีล เรื่อง ควรส่งเสริมให้นักศึกษารู้สึกว่าการพูดคำส่อเสียด และยุยงให้ผู้อื่นเกิดความเข้าใจผิดต่อกันนั้นเป็นสิ่งที่ทำลายตนเองและคนอื่น ควรส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักรักและดูแลเอาใจใส่ทรัพย์สินของตนเอง ควรส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตสำนึกรักและห่วงหาพันธุญาติของพ่อแม่หรือของสาธารณะ ควรส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของการไม่พูดโกหก หลอกลวง เหลวไหล เพื่อเชื่อ และส่อเสียด ควรส่งเสริมให้นักศึกษามองเห็นโทษของการดื่มสุรา และสิ่งเสพติดต่าง ๆ

2. ด้านเบญจธรรม เรื่อง ส่งเสริมให้นักศึกษามีเมตตากรุณาต่อคนอื่น และสัตว์ต่าง ๆ ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักการให้และแบ่งปันสิ่งของแก่บุคคลอื่น ๆ ส่งเสริมให้นักศึกษามีความสำรวมระวังในการประพฤติตนกับเพศตรงข้ามในทุกโอกาส และให้เกียรติกับเพศตรงข้าม ส่งเสริมให้นักศึกษามีความซื่อสัตย์ และจริงใจต่อคนอื่น ส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกสติ ปฏิบัติกรรมฐาน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัย มาอธิบาย เชื่อมโยงกับทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นดังต่อไปนี้

5.2.1 ผลการศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

ผลการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ในฐานะที่ผู้ปกครองของนักศึกษา เป็นพุทธศาสนิกชนเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ ทำให้ความซึบซับหลักธรรมคำสอนในทางพุทธศาสนาเป็นไปอย่างดี และความที่ต้องทำตนเป็นแบบอย่างแก่บุตรหลานของตนเอง จึงเป็นหน้าที่ของผู้ปกครองอยู่เองที่ต้องปฏิบัติตนให้มีบทบาทในการส่งเสริมจริยธรรมแก่นักศึกษา ซึ่งเป็นบุตรหลานของตนเอง และทางวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ก็มีนโยบายส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่นักศึกษา โดยการนิมนต์พระมาสอนศีลธรรมในวิทยาลัยตลอดปีการศึกษา มีการนำนักศึกษาเข้าวัดปฏิบัติธรรมเป็นประจำ ทำให้นักศึกษาได้รับการส่งเสริมศีลธรรมเป็นประจำ ส่งผลให้การเข้าใจและนำเอาคุณธรรมจริยธรรม โดยเฉพาะหลัก เบญจศีลเบญจธรรม อันเป็นหลักธรรมพื้นฐาน ไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งมาจากผู้ปกครองส่วนหนึ่ง ทำให้นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กันณิยา สุวรรณเกิด ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาเจตคติที่มีต่อเบญจศีลเบญจธรรม ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี” ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีเจตคติที่มีต่อเบญจศีล เบญจธรรม โดยรวม อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระประสิทธิ์ สุขุมโมศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทพ่อแม่แนวมงคลสูตรที่มีผลต่อความเป็นพลเมืองดีของลูก : ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลบ้านส้อง อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ผลการศึกษาพบว่า พิจารณาโดยรวม อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ จวน วรรณจันทร์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทของบิดามารดาในการปลูกฝังลักษณะบุตรธิดา” พบว่า บิดามารดาควรเลี้ยงดูบุตรถ้าบิดามารดาอยู่ใกล้ชิดบุตรทำตัวเป็นเพื่อนที่ดีของบุตร ให้คำแนะนำมากกว่าการออกคำสั่ง เลี้ยงดูบุตรแบบประชาธิปไตย แล้วจะทำให้บุตร (โดยเฉพาะลูกชาย) มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และสามารถพึ่งตนเองได้ รวมทั้งเป็นต้นแบบที่ดีแก่บุตรในด้านความพยายามฝ่าฟันอุปสรรคให้ได้ผลดีขึ้นถ้าครอบครัวใดบิดามารดาเปิดโอกาสให้เด็กได้ตัดสินใจหาร่วมกัน ก็จะช่วยให้เด็กได้ดีโอกาสฝึกฝนความคิดแก้ปัญหาและรู้จักใช้เหตุผลอันจะนำไปสู่การพึ่งตนเองได้ ซึ่งผลของการพัฒนาตามหลักมงคลสูตรจะช่วยแก้ปัญหาารายบุคคล ปัญหาของครอบครัว ปัญหาของชุมชน

สังคมรวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาตนเองได้โดยใช้หลักการฝึกศึกษา 3 การ คือ สีสติศึกษา จิตตศึกษา และปัญญาศึกษา วิธีการฝึกศึกษาทั้งหมดนี้ ได้มีอยู่แล้วอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ในมงคลสูตร

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านเบญจธรรม พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่คิดเห็นว่า ที่ตนเองมีคุณลักษณะของลูกที่ดีหรือเป็นคนดีของสังคม ก็ด้วยเป็นผลมาจากการได้รับการสั่งสอน อบรมบ่มนิสัยคุณงามความดีจากผู้ปกครอง ตั้งแต่เด็ก จนกระทั่งปัจจุบัน ทำให้นักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชส่วนใหญ่เป็นคนดี มีความเมตตากรุณาต่อคนอื่น ยึดถือการทำอาชีพสุจริตเป็นสำคัญ ตั้งใจทำมาหากิน ไม่เบียดเบียนทรัพย์สินของผู้อื่นไม่ว่า จะเป็นลักขโมย น้อโกง หนีภาษี ก็ไม่ทำ รักครอบครัว ให้ความสำคัญกับครอบครัวเสมอ มีความสำรวมจากกามคุณห้า รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส มีละเว้นจากการประพฤติดุคทางประเวณีกับผู้อื่นที่ไม่ใช่คู่สมรสของตน มีละเว้นจากการคิด พุด หรือกระทำในทำนองชู้สาวกับผู้อื่น ประพฤติสุจริตในหน้าที่ของตน เทียงธรรม ซื่อตรงต่อตนเองและผู้อื่น มีสติ ซึ่งการปฏิบัติหลักเบญจธรรมในชีวิตประจำวันเป็นสิ่งที่นักศึกษาได้รับการปลูกฝังจากผู้ปกครองตลอดเวลา จึงทำให้ผลออกมาในระดับมาก ซึ่งนักศึกษาเห็นว่าเป็นผลมาจากที่ผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมให้ตนเองได้ปฏิบัติจนเป็นนิสัย จึงทำให้ผลออกมาในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาทวีศักดิ์ ทีปธมฺโม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำหลักจริยธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาวิชาชีพครู ในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ปี การศึกษา 2546” ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีประสบการณ์เกี่ยวกับเคยเข้าร่วมปฏิบัติธรรม เคยชวนญาติไปทำบุญที่วัด และกล่าวตักเตือนเพื่อนที่ประพฤติดุค มีร้อยละ 91.0 ขึ้นไป ส่วนที่เหลือ เช่น ไม่เคยซื้อหนังสือธรรม ไม่เคยแนะนำเพื่อไปปฏิบัติธรรม และไม่เคยสนทนาธรรมกับเพื่อนก็ยังมีมากพอสมควร ส่วนความรู้ที่ นักศึกษามีการนำหลักจริยธรรมไปใช้ทั้ง 3 อย่าง คือ เบญจศีล เบญจธรรม และพรหมวิหาร อยู่ในระดับมากและมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของสมคณีย์ จำนงจิต ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรศุภนิมิตชะอวดพัฒนา จำกัด อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการวิจัยพบว่า การนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร ศุภนิมิตชะอวดพัฒนา จำกัด อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านห้ามประพฤติดุคในกาม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านห้ามฆ่าสัตว์ และด้านสุราเมรัย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านเบญจศีล พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่คิดเห็นว่า ที่ตนเองมีคุณลักษณะของลูกที่ดี หรือเป็นคนดีของสังคม ก็ด้วยเป็นผลมาจากการได้รับการสั่งสอน อบรมบ่มนิสัยคุณงามความดีจากผู้ปกครอง ตั้งแต่เด็ก จนกระทั่งปัจจุบัน ทำให้นักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่เป็นคนดี ซึ่งบทบาทในการส่งเสริมจริยธรรม อันได้แก่ หลักของความเป็นมนุษย์ คือ การเป็นคนไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่ประพฤตินอกใจ ไม่พูดโกหก เพื่อเจ้า หลอ หลอ ส่อเสียด ตีมสุมรา เสพสิ่งเสพติด ที่ผู้ปกครองอบรมสั่งสอนแก่นักศึกษา มีส่วนสำคัญมากที่ทำให้ นักศึกษามีความประพฤติที่ดีงาม เป็นคนอ่อนโยน ซื่อสัตย์ ซื่อสัตย์ สำนึกผิดก่อนทำสิ่งใด ๆ ที่ที่หือไม่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาวิศศักดิ์ ทีปธมฺโม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำหลักจริยธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาวิชาชีพครูในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ปี การศึกษา 2546” ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีประสบการณ์เกี่ยวกับเคยเข้าร่วมปฏิบัติธรรม เคยชวนญาติไปทำบุญที่วัด และกล่าวตักเตือนเพื่อนที่ประพฤตินอกใจ มีร้อยละ 91.0 ขึ้นไป ส่วนที่เหลือ เช่น ไม่เคยซื้อหนังสือธรรม ไม่เคยแนะนำเพื่อนไปปฏิบัติธรรม และไม่เคยสนทนาธรรมกับเพื่อนก็ยังมีมากพอสมควร ส่วนความรู้ นั้น นักศึกษามีการนำหลักจริยธรรมไปใช้ทั้ง 3 อย่าง คือ เบญจศีล เบญจธรรม และพรหมวิหาร อยู่ในระดับมากและมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของสมคณีย์ อ่างนิจิต ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรสุกนิมิตชะอวดพัฒนา จำกัด อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการวิจัยพบว่า การนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร สุกนิมิตชะอวดพัฒนา จำกัด อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านห้ามประพฤตินอกใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านห้ามฆ่าสัตว์ และด้านสุราเมรัย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านเบญจศีล พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่เบียดเบียนทรัพย์สินของผู้อื่น ไม่ว่าจะ เป็นลักขโมย น้อ โกง หนีภาษี ก็ไม่ทำ ละเว้นจากการประพฤตินอกใจทางประเวณีกับผู้อื่นที่ไม่ใช่คู่สมรสของตน ละเว้นจากการคิด พูด หรือกระทำในทำนองชู้สาวกับผู้อื่น ประพฤติสุจริตในหน้าที่ของตน เว้นจากการพูดเท็จ การพูดส่อเสียด การพูดคำหยาบ การพูดเพื่อเจ้า ความเที่ยงธรรม ความซื่อตรงต่อตนเองและผู้อื่น เว้นจากการดื่มและเสพของมีนเมาทุกชนิด ซึ่งการปฏิบัติหลักเบญจศีลในชีวิตประจำวันเป็นผลมาจากที่ผู้ปกครองได้ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ปฏิบัติเป็นประจำ จึงทำให้ผลออกมาในระดับมาก สอดคล้อง

กับงานวิจัยของ จวน วรรณจันทร์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทของบิดามารดาในการปลูกฝังลักษณะบุคลิกภาพ” พบว่า บิดามารดาควรเลี้ยงดูบุตรถ้าบิดามารดาอยู่ใกล้ชิดบุตรทำตัวเป็นเพื่อนที่ดีของบุตร ให้คำแนะนำมากกว่าการออกคำสั่ง เลี้ยงดูบุตรแบบประชาธิปไตย แล้วจะทำให้บุตร (โดยเฉพาะลูกชาย) มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และสามารถพึ่งตนเองได้ รวมทั้งเป็นต้นแบบที่ดีแก่บุตรในด้านความพยายามฝ่าฟันอุปสรรคให้ได้ผลดีขึ้นถ้าครอบครัวใดบิดามารดาเปิดโอกาสให้เด็กได้ตัดสินใจปัญหาาร่วมกัน ก็จะช่วยให้เด็กได้มีโอกาสฝึกฝนความคิดแก้ปัญหาและรู้จักใช้เหตุผลอันจะนำไปสู่การพึ่งตนเองได้ ซึ่งผลของการพัฒนาตามหลักมงคลสูตรจะช่วยแก้ปัญหาารายบุคคล ปัญหาของครอบครัว ปัญหาของชุมชน สังคมรวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาตนเองได้โดยใช้หลักการฝึกศึกษา 3 การ คือ สีสติศึกษา จิตตศึกษา และปัญญาศึกษา วิธีการฝึกศึกษาทั้งหมดนี้ ได้มีอยู่แล้วอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ในมงคลสูตร สอดคล้องกับงานวิจัยของพระประสิทธิ์ สุรมโหม ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทพ่อแม่แนวมงคลสูตรที่มีผลต่อความเป็นพลเมืองดีของลูก : ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลบ้านส้อง อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ผลการศึกษาพบว่า พิจารณาโดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านจัดแจงให้ลูกแต่งงานกับคนดี ด้านมอบทรัพย์สินมรดกเมื่อถึงกาลควรมอบพิจารณา ด้านการปลูกฝังลูกไว้ในทางดี ด้านกันลูกจากความชั่วพิจารณา อยู่ในระดับมาก

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 1 ที่ว่า การส่งเสริมให้ละเว้นจากการฆ่าสัตว์หรือประทุษร้ายสัตว์ มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า การที่ผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นคนมีคุณธรรมจริยธรรม ทำให้นักศึกษาเป็นคนมีความรักความเมตตาต่อสัตว์ เว้นการทำร้าย ถักขัง ทรมาน ทารุณกรรมให้บาดเจ็บ หรือเช่นฆ่าสัตว์ให้ตาย เมื่อสัตว์ไม่คิดทำร้าย ไม่ต้องพูดถึงคนเพราะไม่มีเหตุผลที่จะทำร้ายได้แน่นอน ทำให้นักศึกษาเป็นคนดีทั้งทางกาย วาจา และใจ คือการมีกายสุจริต วาจาสุจริต และมีใจสุจริต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า **คนมีศีลธรรม** หรือมนุษยธรรม ที่เรียกได้ว่าเป็นอารยชนมีธรรม คือ คุณสมบัติ ดังนี้ คือมีสุจริตทั้งสาม คือ มีความประพฤติดีประพฤติชอบ 3 ประการ ได้แก่ 1) กายสุจริต ความสุจริตทางกาย ทำสิ่งที่ต้องห้ามถูกต้อง ประพฤติชอบด้วยกาย 2) วาจาสุจริต ความสุจริตทางวาจา พูดสิ่งที่ต้องห้ามถูกต้อง ประพฤติชอบด้วยวาจา 3) มโนสุจริต ความสุจริตทางใจ คิดสิ่งที่ต้องห้ามถูกต้อง ประพฤติชอบด้วยใจ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 10 ที่ว่า การส่งเสริมให้มีความซื่อสัตย์ในคำพูดของตนเอง มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ข้อนี้ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นว่า ด้วยผู้ปกครองได้หล่อหลอมแบบชีวิตให้แก่เด็กศึกษา คือการให้ปฏิบัติละเว้นตามหลักเบญจศีล ในเรื่องการมีความซื่อสัตย์ในคำพูด ไม่พูดโกหก รักษาคำพูดในสิ่งที่ตนเองให้คำไว้ ไม่กล่าวคำส่อเสียด ให้ร้ายคนอื่น สอดคล้องกับแนวคิดการประพฤติตามอารย

ธรรม โดยปฏิบัติถูกต้องต้องตามทางแห่งกุศลกรรม ในทางวาจา 4 ประการ ได้แก่ 1) ละเว้นการพูดเท็จ โกหกหลอกลวง : กล่าวแต่คำสัตย์ ไม่จงใจพูดผิดจากความจริง เพราะเห็นแก่ประโยชน์ใด ๆ 2) ละเว้นการพูดส่อเสียด ยุยง สร้างความแตกแยก : พูดแต่คำที่สมานและส่งเสริมสามัคคี 3) ละเว้นการพูดคำหยาบคาย สกปรกเสียหาย : พูดแต่คำสุภาพ นุ่มนวลควรฟัง 4) ละเว้นการพูดเหลวไหลเพื่อเจ้อ : พูดแต่คำจริง มีเหตุมีผล มีสารประโยชน์ ถูกกาลเทศะ

ด้านเบญจธรรม พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม ทั้งนี้ก็ปรากฏได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่คิดเห็นเห็นว่า ตนเองมีคุณลักษณะของลูกที่ดี หรือเป็นคนดีของสังคม ก็ด้วยเป็นผลมาจากการได้รับการสั่งสอนอบรมบ่มนิสัยคุณงามความดีจากผู้ปกครอง ตั้งแต่เด็ก จนกระทั่งปัจจุบัน ทำให้นักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชส่วนใหญ่เป็นคนดี มีความเมตตา กรุณาต่อคนอื่น ยึดถือการทำอาชีพสุจริตเป็นสิ่งสำคัญ ตั้งใจทำมาหากิน ไม่เบียดเบียนทรัพย์สินของผู้อื่น ไม่ว่า จะเป็นลักขโมย ฉ้อโกง หนีภาษี ก็ไม่ทำ รักครอบครัว ให้ความสำคัญกับครอบครัวเสมอ มีความสำรวมจากกามคุณห้า รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส มีละเว้นจากการประพฤติดิคิดทางประเวณีกับผู้อื่นที่ไม่ใช่คู่สมรสของตน มีละเว้นจากการคิดพูด หรือกระทำในทำนองชู้สาวกับผู้อื่น ประพฤติสุจริตในหน้าที่ของตน เทียงธรรม ซื่อตรงต่อตนเอง และผู้อื่น มีสติ ซึ่งการปฏิบัติหลักเบญจธรรมในชีวิตประจำวันเป็นสิ่งที่นักศึกษาได้รับการปลูกฝังจากผู้ปกครองตลอดเวลา จึงทำให้ผลออกมาในระดับมาก ซึ่งนักศึกษาเห็นว่าเป็นผลมาจากที่ผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมให้ตนเอง ได้ปฏิบัติจนเป็นนิสัย จึงทำให้ผลออกมาในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาทวีศักดิ์ ทีปธมฺโม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำหลักจริยธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาวิชาชีพครู ในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ปี การศึกษา 2546” ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีประสบการณ์เกี่ยวกับเคยเข้าร่วมปฏิบัติธรรม เคยชวนญาติไปทำบุญที่วัด และกล่าวตักเตือนเพื่อนที่ประพฤติดิ มีร้อยละ 91.0 ขึ้นไป ส่วนที่เหลือ เช่น ไม่เคยซื้อหนังสือธรรม ไม่เคยแนะนำเพื่อนไปปฏิบัติธรรม และไม่เคยสนทนาธรรมกับเพื่อนก็ยังมีมากพอสมควร ส่วนความรู้ นั้น นักศึกษามีการนำหลักจริยธรรมไปใช้ทั้ง 3 อย่าง คือ เบญจศีล เบญจธรรม และพรหมวิหาร อยู่ในระดับมากและมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมกณีย์ จำนงจิต ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของสมาชิกสหกรณ์ การเกษตรสุกนิมิตชะอวดพัฒนา จำกัด อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการวิจัยพบว่า การนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร สุกนิมิตชะอวดพัฒนา จำกัด อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านห้ามประพฤติดิในกาม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านห้ามฆ่าสัตว์ และด้านสุราเมรัย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 3 ที่ว่า การส่งเสริมการให้อภัยและไม่ผูกอาฆาตพยาบาท ต่อผู้ที่กระทำผิดต่อตนเอง มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า นักศึกษาคิดเห็นว่า ผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมการให้อภัยต่อคนอื่น โดยเฉพาะคนที่มุ่งร้าย ชิงชัง และไม่นำมาผูกพยาบาท อาฆาต มีจิตเมตตากรุณาต่อทุกคนเหมือนกันทั้งศัตรูหรือหมุ่มิตรก็ตาม สอดคล้องกับแนวคิดในเรื่องของ เมตตา คือ ความคิดปรารถนาให้ผู้อื่นเป็นสุข คำว่าไมตรีจิต หรือมิตรจิต ก็คือจิตใจที่ประกอบด้วยเมตตา คนที่มีมิตรจิตเรียกว่ามิตร ตรงกันข้ามกับศัตรูหรือไพริซึ่งมีจิตพยาบาทมุ่งร้ายเมตตาจึงตรงข้ามกับโทสะพยาบาท เมตตาเป็นเครื่องอุปถัมภ์ โทสะพยาบาทเป็นเครื่องทำลายล้าง ฉะนั้น เมื่อมีเมตตาต่อกันย่อมคิดจะเกื้อกูลกันให้มีความสุข ถึงจะประพฤติดิพหลังพลาดต่อกันบ้างก็ให้อภัยกันไม่ถือโทษ เหมือนอย่างมารดาบิดาผู้เปี่ยมด้วยเมตตา ไม่ถือโทษด้วยโทสะพยาบาทในบุตรธิดา แต่ถ้าขาดเมตตาต่อกันแล้ว ก็ตรงกันข้าม สถานะและสิ่งของเป็นเครื่องเกื้อกูลที่มีอยู่ทั่วไป เช่น วัด โรงเรียนและที่ศึกษาอบรมต่างๆ เป็นต้น ล้วนประกาศเมตตาจิตของผู้จัดตั้งหรือจัดทำเพื่อให้เกิดสุขประโยชน์แก่คนทั้งหลาย

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 12 ที่ว่า การส่งเสริมให้มีสติไม่เลินเล่อในการทำงานและการเรียน มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า นักศึกษาคิดเห็นว่า บทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้ปกครอง เป็นสิ่งที่ทำให้นักศึกษามีปกติไม่ประมาท เลินเล่อในการทำงาน เว้นไกลจากสิ่งเสพติดทั้งหลายที่เป็นที่ดึงดูดแห่งความประมาท ขยันหมั่นเพียรในการศึกษาเล่าเรียน แต่ข้อนี้มีค่าเฉลี่ยต่ำก็ด้วยการปฏิบัติตน ในสภาพความเป็นจริงที่จะเป็นคนมีสติสมบูรณ์นั้นทำได้ยาก ต้องฝึกหัดบ่อย ๆ หัดนึกถึงสิ่งที่ทำมาแล้ว นึกย้อนหลัง ขณะกำลังทำ รู้ตัวอยู่ในเรื่องที่กำลังทำกำลังพูด ตลอดถึงกำลังคิดอยู่เสมอ ไม่ปล่อยให้ลืมตัว เผลอตัว สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า ความมีสติรอบคอบ ตรงกันข้ามกับความประมาท สติคือความระลึกรู้คิดขึ้นได้ ประกอบกับสัมปชัญญะ ความรู้ตัว สติต้องมีสัมปชัญญะอยู่ด้วยจึงเป็นสติที่ถูกต้อง เช่น เมื่อกำลังเดินอยู่ในถนน นึกถึงบทเรียนจนลืมตัวว่ากำลังเดินอยู่ในถนน ถึงจะนึกถึงบทเรียนได้ก็ไม่ใช้สติ คนเราทั้งเด็กและผู้ใหญ่ต้องทำต้องพูดอยู่ทุกๆ วัน เด็กหรือผู้ใหญ่ที่มีสติ เมื่อทำอะไรไปแล้ว ก็ระลึกได้ว่า ได้ทำหรือพูดอะไรก็มีความระลึกรู้คิดก่อนว่าดีหรือไม่ดี อย่างที่โบราณสอนให้นับสิบก่อน คือให้นึกให้รอบคอบก่อนนั่นเอง ในขณะที่กำลังทำกำลังพูดก็รู้ตัวอยู่เสมอ ไม่ลืมหลงในเรื่องที่ทำที่พูดไม่ลืมตัวไม่เผลอตัว บางคนมีปัญหาความรู้ดี แต่ขาดสติ ทำพูดอะไรผิดพลาดได้

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี ระดับการศึกษาผู้ปกครอง อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง ต่างกัน ดังนี้

1) จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ย 3.00 หรือต่ำกว่ามีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมมากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ย 3.01 - 4.00 ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ความมีเพศที่ต่างกัน เมื่อได้รับการส่งเสริมให้ปฏิบัติตามหลักเบญจศีลเบญจธรรมที่ต่างกันในเรื่องของผู้ปกครองที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน ก็ส่งเสริมให้นักศึกษาปฏิบัติตามต่างกัน มีพฤติกรรมต่างกัน ดังนั้นบทบาทของผู้ปกครองจึงสำคัญต่อการส่งเสริมให้นักศึกษามีคุณธรรมจริยธรรม มีเมตตากรุณา ซื่อสัตย์ สำรวมในกาม กล่าวคำจริง และมีสติลด ละ เลิกยาเสพติด จึงทำให้ไม่เกิดความแตกต่าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาวันเชษฐ โสภโณ (เชื้ออุบลชาติ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “เจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามหลักเบญจศีลเบญจธรรมของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดชัยชุมพล สังกัดเทศบาลเมืองทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการเปรียบเทียบเจตคติของผู้ปกครอง ที่มีเพศต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และอายุ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนระดับการศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนักศึกษา กลุ่มระดับชั้นปี ปวช. 1 มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม มากกว่ากลุ่มระดับชั้นปี ปวช. 3 และมากกว่ากลุ่มระดับชั้นปี ปวช. 2 ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ด้วยนักศึกษาที่เพิ่งเข้าใหม่จะคิดเห็นในทางบวกต่อผู้ปกครองมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ทำให้เกิดความแตกต่าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กันณิยา สุวรรณเกิด ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาเจตคติที่มีต่อเบญจศีล เบญจธรรม ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี” ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเจตคติที่มีต่อเบญจศีล เบญจธรรม เพศชายและเพศหญิงมีเจตคติต่อเบญจศีล เบญจธรรม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มตัวอย่างที่เรียนในระดับ ปวช. มีคะแนนเฉลี่ยของเจตคติสูงกว่าระดับ ปวช. ผลการทดสอบทางสถิติพบว่าคะแนนเฉลี่ยของเจตคติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การได้รับการอบรมพบว่ามีเจตคติที่มีต่อ

เบญจศีล เบญจธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การได้รับการอบรมบ่อยครั้ง มีเจตคติที่มีต่อเบญจศีล เบญจธรรม มากกว่ากลุ่มที่ผ่านการอบรมนานๆครั้ง และกลุ่มที่ผ่านการอบรมนาน ๆ ครั้ง มีเจตคติสูงกว่าที่ไม่เคยผ่านการอบรมนาน ๆ ครั้ง มีเจตคติสูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยผ่านการอบรม

3) จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรี-
ธรรมราช ที่มีระดับการศึกษาผู้ปกครอง ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการ
ส่งเสริมจริยธรรม แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรี-
ธรรมราช ที่มีระดับการศึกษาผู้ปกครองต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการ
ส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กลุ่ม
ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริม
จริยธรรม มากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และมากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมี
การศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า
ด้วยนักศึกษาส่วนใหญ่คิดเห็นว่าผู้ปกครองมีบทบาทมากในการส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นคนดี มี
จริยธรรม แต่ความมีการศึกษาที่ต่างกัน ก็ส่งผลให้มีบทบาทในการส่งเสริมจริยธรรมต่างกันด้วย จึง
ทำไมให้พบความแตกต่าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมคณีย์ อัจฉริย ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง
“การนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรสุกนิมิตชะอวดพัฒนา จำกัด
อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการเปรียบเทียบการนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวัน
ของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร สุกนิมิตชะอวดพัฒนา จำกัด อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช
ที่มีเพศ และอายุต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่มีระดับการศึกษา และ
อาชีพ ต่างกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิทย์
ไกรสิทธิ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำหลักจริยธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขต
องค์การบริหารส่วนตำบลท่ายาง อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการเปรียบเทียบการ
นำหลักจริยธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่ายาง
อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ อาชีพ และรายได้ แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ระดับการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ส่วนเพศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัด
นครศรีธรรมราช ที่มีอาชีพผู้ปกครอง ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริม
จริยธรรม แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มี
อาชีพผู้ปกครองต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง

2 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า คือไม่ว่าผู้ปกครองของนักศึกษาจะทำอาชีพอะไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นเกษตรกร กรรมกร ค้าขาย ราชการ ฯลฯ แต่ก็มีบทบาทในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่นักศึกษาเหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาวันเพชร โสภโณ (เชื้อภูษชาติ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “เจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามหลักเบญจศีลเบญจธรรมของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดชัยชุมพล สังกัดเทศบาลเมืองทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการเปรียบเทียบเจตคติของผู้ปกครอง ที่มีเพศต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และอายุ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5) จากสมมติฐานนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีรายได้ต่อเดือนผู้ปกครองต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวมทั้ง 2 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม มากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป และมากกว่ากลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ 5,000 -10,000 บาท ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า นักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน ก็ส่งผลต่อบทบาทในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมคณีย์ จ่านงจิต ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรศุภนิมิตชะอวดพัฒนา จำกัด อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการเปรียบเทียบการนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของสมาชิก ที่มีเพศ และอายุต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่มีระดับการศึกษา และอาชีพ ต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 2 ด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะ ดังนี้ คณะกรรมการสถานศึกษา คณะอาจารย์ ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ควรรักษาระดับ มาตรฐานที่ดีนี้ไว้ และร่วมกันพัฒนาบทบาทของผู้ปกครองดำเนินการส่งเสริมจริยธรรมให้แก่ นักศึกษา โดยเฉพาะเบญจศีล เบญจธรรม ไปใช้ในการดำเนินชีวิตให้มากขึ้น โดยควรสนับสนุนใน การจัดกิจกรรมส่งเสริมการปฏิบัติธรรม รักษาศีลในวันพระ และในวันสำคัญต่าง ๆ ให้ทำกิจกรรม ร่วมกันระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองให้มากขึ้น นิมนต์พระมาให้ความรู้และคุณ โทษ อานิสงค์ ของการปฏิบัติตามหลักจริยธรรม อันได้แก่ เบญจศีล เบญจธรรม เป็นต้น

ด้านเบญจศีล นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อ บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะ ดังนี้ คณะกรรมการสถานศึกษา คณะอาจารย์ ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ควรรักษาระดับ มาตรฐานที่ดีนี้ไว้ และร่วมกันพัฒนาบทบาทของผู้ปกครองดำเนินการส่งเสริมจริยธรรมให้แก่ นักศึกษา โดยเฉพาะเบญจศีล เบญจธรรม ไปใช้ในการดำเนินชีวิตให้มากขึ้น โดยควรส่งเสริมให้ ผู้ปกครองมีบทบาทในการแนะนำสั่งสอนให้นักศึกษาเว้นการพูดคำส่อเสียด และยุยง ให้ผู้อื่นเกิด ความเข้าใจผิดต่อกัน ควรส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักรักและดูแลเอาใจใส่ทรัพย์สินของตนเอง ควร ส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตสำนึกรักและห่วงหาพันทรัพย์สินของพ่อแม่หรือของสาธารณะ ควร ส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของการไม่พูดโกหก หลอกลวง เหลวไหล เพื่อเจ้า และส่อเสียด ควรส่งเสริมให้นักศึกษามองเห็นโทษของการดื่มสุราและสิ่งเสพติดต่าง ๆ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 1 ที่ว่า การส่งเสริมให้ละเว้นจากการฆ่าสัตว์หรือ ประทุษร้ายสัตว์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ คณะกรรมการสถานศึกษา คณะ อาจารย์ ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ควรรักษาระดับมาตรฐานที่ดีนี้ไว้ และร่วมกันพัฒนา บทบาทของผู้ปกครองดำเนินการส่งเสริมจริยธรรมให้แก่นักศึกษา โดยเฉพาะเบญจศีล เบญจ ธรรม ไปใช้ในการดำเนินชีวิตให้มากขึ้น โดยจัดกิจกรรมให้นักศึกษาร่วมกับผู้ปกครองปล่อยปลา ในวันสำคัญ จัดกิจกรรมสัตว์เลี้ยงที่รักของครอบครัว และนิมนต์พระมาให้ความรู้การรักษาศีลที่ ถูกต้อง

และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 10 ที่ว่า การส่งเสริมให้มีความซื่อสัตย์ในคำพูดของ ตนเอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ คณะกรรมการสถานศึกษา คณะอาจารย์ ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ควรรักษาระดับมาตรฐานที่ดีนี้ไว้ และร่วมกันพัฒนาบทบาทของ ผู้ปกครองดำเนินการส่งเสริมจริยธรรมให้แก่นักศึกษา โดยเฉพาะเบญจศีล เบญจธรรม ไปใช้ใน การดำเนินชีวิตให้มากขึ้น โดยจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้ปกครองได้ร่วมกับนักศึกษาในการแสดงตน

เป็นพุทธมามกะ นำไปปฏิบัติธรรมรักษาศีลในวัด โดยให้พระอบรมสั่งสอนในหลักของการพูดคำสัตย์ คำจริง คำถูกต้อง คำอ่อนหวาน ละเว้นการพูดเท็จ โกหกหลอกลวง ละเว้นการพูดส่อเสียดยุยง ซึ่งนำมาสู่การสร้างความแตกแยก ละเว้นการพูดคำหยาบคาย สกปรกเสียดาย ละเว้นการพูดเหลวไหลเพื่อเจ้อ

ด้านเบญจธรรม นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรม โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ คณะกรรมการสถานศึกษา คณะอาจารย์ ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ควรรักษาระดับมาตรฐานที่ดีนี้ไว้ และร่วมกันพัฒนาบทบาทของผู้ปกครองดำเนินการส่งเสริมจริยธรรมให้แก่ นักศึกษา โดยเฉพาะเบญจศีล เบญจธรรม ไปใช้ในการดำเนินชีวิตให้มากขึ้น โดยจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีบทบาทมากขึ้นในการสั่งสอนให้นักศึกษามีเมตตา กรุณาต่อคนอื่น และสัตว์ต่าง ๆ ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักการให้และแบ่งปันสิ่งของแก่บุคคลอื่น ๆ ส่งเสริมให้นักศึกษามีความสำรวมระวังในการประพฤติตนกับเพศตรงข้ามในทุกโอกาส และให้เกียรติกับเพศตรงข้าม ส่งเสริมให้นักศึกษามีความซื่อสัตย์ และจริงใจต่อคนอื่น ส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกสติปฏิบัติกรรมฐาน

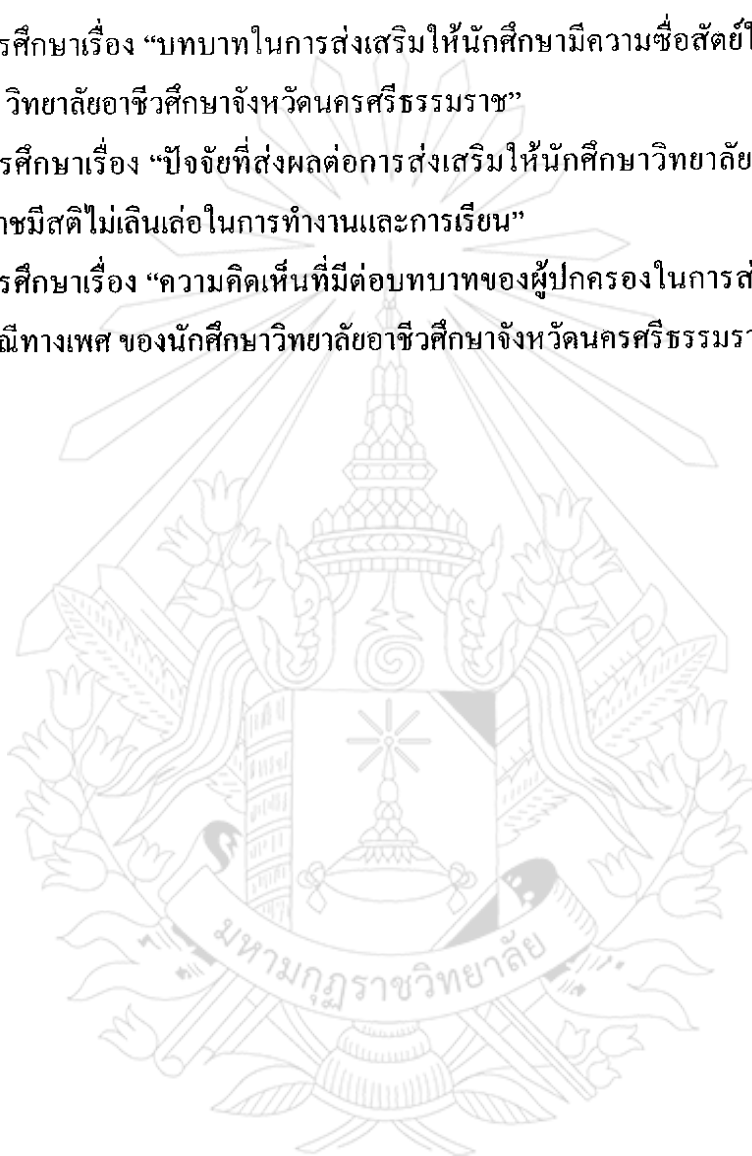
ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 3 ที่ว่า การส่งเสริมการให้อภัยและไม่ผูกอาฆาตพยาบาท ต่อผู้ที่กระทำผิดต่อตนเอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ คณะกรรมการสถานศึกษา คณะอาจารย์ ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ควรรักษาระดับมาตรฐานที่ดีนี้ไว้ และร่วมกันพัฒนาบทบาทของผู้ปกครองดำเนินการส่งเสริมจริยธรรมให้แก่ นักศึกษา โดยเฉพาะเบญจศีล เบญจธรรม ไปใช้ในการดำเนินชีวิตให้มากขึ้น โดยการสร้างให้บ้าน วัด และวิทยาลัยมีส่วนในการส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตใจเอื้อเฟื้อ มีเมตตา กรุณาต่อคนอื่น พร้อมทั้งจะให้อภัยแก่ทุกคน เป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมปฏิบัติกรรมฐาน ก็พาสร้างความสัมพันธ์ เป็นต้น

และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 12 ที่ว่า การส่งเสริมให้มีสติไม่เลินเล่อในการทำงาน และการเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ คณะกรรมการสถานศึกษา คณะอาจารย์ ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ควรรักษาระดับมาตรฐานที่ดีนี้ไว้ และร่วมกันพัฒนาบทบาทของผู้ปกครองดำเนินการส่งเสริมจริยธรรมให้แก่ นักศึกษา โดยเฉพาะเบญจศีล เบญจธรรม ไปใช้ในการดำเนินชีวิตให้มากขึ้น โดยวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมลด ละ เลิก สิ่งเสพติดทั้งหลาย ทั้งยาบ้า ยาอี กระท่อม สี่คูณร้อย และจัดกิจกรรมให้นักศึกษาฝึกสติบ่อย ๆ โดยปฏิบัติธรรมร่วมกันทั้งผู้ปกครองและนักศึกษา จัดกิจกรรมให้ทำงานแบบมีสติ และสัมปชัญญะ ให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกคิดและแก้ปัญหาในงานที่ทำอยู่ประจำ

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช” ยังมีประเด็นที่น่าสนใจอีกหลายประเด็น และงานวิจัยนี้ไม่อาจนำมาศึกษาได้ทั้งหมด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป เช่น

1. ควรศึกษาเรื่อง “บทบาทในการส่งเสริมให้นักศึกษามีความซื่อสัตย์ในคำพูดของตนเองของผู้ปกครอง วิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช”
2. ควรศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริมให้นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราชมีสติไม่เล่นเล่ห์ในการทำงานและการเรียน”
3. ควรศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมให้ประพฤติตนตามประเพณีทางเพศ ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช”

บรรณานุกรม

ข้อมูลปฐมภูมิ

การศาสนา, กรม. พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับสยามรัฐ พระสุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย ปาฎิกวรรค
จักกวัตติสูตร. เล่มที่ 11. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมศาสนา, 2521.

ข้อมูลทุติยภูมิ

1. หนังสือทั่วไป

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. จิตวิทยาสังคม. ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพมหานคร : ประสานมิตร, 2527.

กรมวิชาการ. กรอบความคิดเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่เน้นความมีวินัยและความ
เป็นประชาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2541.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. บทบาทสถาบันครอบครัวต่อการพัฒนาเยาวชนยุคใหม่.
กรุงเทพมหานคร : ศูนย์การพิมพ์, 2547.

คุณ โทจันทร์. พุทธศาสนากับชีวิตประจำวัน. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรินติ้ง เฮ้าส์, 2537.

จิรพรรณ กาญจนจิตรา. การพัฒนาชุมชน. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2551.

ชูดา จิตพิทักษ์. สังคมวิทยาและวัฒนธรรมไทย. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2528.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. การพัฒนาจริยธรรม : ตำราจิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522.

_____ จิตวิทยา จริยธรรม และจิตวิทยาภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2524

ทวีศรี ชนาคม และคณะ. พัฒนาการครอบครัวและเด็ก. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์วิบูลย์กิจ,
2550.

ธงชัย สันติวงษ์ และชัยยศ สันติวงษ์. พฤติกรรมบุคคลในองค์กร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. วิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ. กรุงเทพมหานคร : บริษัท วี.อินเตอร์
พรินท์, 2550.

นพมาศ ธีรเวคิน. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549.

นวม สงวนทรัพย์. สารคดีจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : โอ. เอส. พรินติ้งเฮ้าส์, 2535.

บุญชม ศรีสะอาด. วิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7, กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์นการพิมพ์, 2545.

- บุญมี แทนแก้ว. ความจริงของชีวิต. กรุงเทพมหานคร : คลังวิทยา, 2518.
- บุญมี แทนแก้ว. จริยศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์, 2539.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทศนคติการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2536.
- ประภาศรี สีหอำไพ. พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรมในโครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- _____. พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- ประสาท อิศรปริดา. จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. กรุงเทพมหานคร : กราฟฟีกอาร์ท, 2523.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). ธรรมบุญชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, 2548.
- พรรณี ช.เจนจิต. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์การพิมพ์, 2528.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). การสร้างสรรค์ประชาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร : คู่แข่ง, 2538.
- _____. พจนานุกรมพุทธศาสตร์ฉบับประมวลธรรม. (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2538.
- พระพุทธศาสนาแห่งชาติ, สำนักงาน. แนะนำสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2546.
- พวงพะยอม ชิดทอง. แนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักเรียน. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.พ., 2536.
- พิสวง ธรรมพันทา. สังคมวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2523.
- พิสิฐ เจริญสุข. เบญจศีล – เบญจธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2543.
- พุทธทาสภิกขุ. เรียนพุทธศาสนาใน 15 นาที. กรุงเทพมหานคร : สุขภาพใจ, 2530.
- ไพบูลย์ ช่างเรียน. สารานุกรมศัพท์ทางสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- ราชบัณฑิตสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2546.
- วิจิตร เกิดวิศิษฐ์ และปรีชา ช่างขวัญยืน. พระพุทธศาสนา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2533.
- วิชัย ธรรมเจริญ. ธรรมศึกษาตรี. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2545.

วิทยากร เชียงกุล. **อธิบายศัพท์การเมืองการปกครองสมัยใหม่**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เดือน
ตุลา, 2543.

ถัดดา กิตติวิภาค. **ความคิดเห็นทางสังคมเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร : แสงจันทร์การพิมพ์, 2525.

สงศรี ชมภูวงศ์. **การวิจัย**. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2549.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพมหานคร : ชัยศิริการพิมพ์, 2523.

_____. **ทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต, 2529.

สงวนศรี วิรัชชัย. **จิตวิทยาสังคมเพื่อการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศึกษาพร, 2527.

สมเด็จพระญาณสังวร (สุวฑฺฒโน). **หลักพระพุทธศาสนา**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหา
มกุฏราชวิทยาลัย, 2540.

สมยศ นาวิการ. **การพัฒนาองค์กรและการจูงใจ**. กรุงเทพมหานคร : สยามการพิมพ์, 2521.

สุชา จันทน์เอม และ สุรางค์ จันทน์เอม. **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพมหานคร : แพรววิทยา, 2520.

_____. **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2542.

สิริ เทศประสิทธิ์. **บทบาทของนักบริหารการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนา
พานิช, 2529.

โสภา ชูพิกุลชัย และคนอื่นๆ. **ยุทธวิธีและมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม
และสังคมในทศวรรษหน้า**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล, 2525.

เสนาะ ดิยาวี. **การสัมภาษณ์ในงานบุคคล**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2527.

แสง จันทรงาม. **รายงานการประชุมสัมมนา เรื่องกลวิธีเพื่อบรรลุผลในการพัฒนาบุคลิกภาพและ
จริยธรรมของนิสิตนักศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, 2530.

สำลี รักสุทธี. **ศีล สูดยอดวินัยของพุทธศาสนา**. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ธนัชการพิมพ์ จำกัด,
2543.

อุทัย หิรัญโต. **สังคมวิทยาประยุกต์**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2529.

2. บทความในวารสาร

สุนีย์ กัลป์ยะจิตร. **การนำศีล 5 มาใช้ในชีวิตประจำวันในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้าน
กรุณา**. **วารสารสมาคมวิจัย**. กรุงเทพมหานคร : ส่วนผลิตวารสารสมาคมวิจัย, 2548.

สมบูรณ์ ศาลยาชีวิน. **“จริยธรรมพัฒนาการและการวัด”**. **ประชาบาล**. ปีที่ 12(14) เล่มที่ 5
(กรกฎาคม 2522).

สุทธิชาติ จิราธิวัฒน์. **“พ่อ แม่ ลูก”**. **นิตยสารรักลูก**. เมษายน 2549.

อัจฉรา สุขารมณ์. วารสารพฤติกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปีที่ 7. ฉบับที่ 1. พฤษภาคม, 2549.

3. บทความในอินเทอร์เน็ต

http://www.parent_education.thport.com/parent_type.html, สืบค้นวันที่ 12 ธันวาคม 2555.

4. วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ และงานวิจัย

กันณิยา สุวรรณเกิด. “การศึกษาเจตคติที่มีต่อเบญจศีล เบญจธรรม ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สุราษฎร์ธานี”. สารนิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2551.

จวน วรรณจันทร์. “บทบาทของบิดามารดาในการปลูกฝังลักษณะบุรุษิตา”. สารนิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2549.

จุมพล นิภาเกษม. “ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลต่อการดำเนิน โครงการปรับปรุงระบบแผนและพัฒนาเกษตรกรของกรมส่งเสริมการเกษตรในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2536.

นวรรตน์ ปลื้มสติ. “ผลของการแนะแนวอาชีพที่มีอาชีพอิสระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร”. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2544.

พระประสิทธิ์ สุขุมโม. “ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทพ่อแม่ตามแนวมงคลสูตรที่มีผลต่อความเป็นพลเมืองดีของลูก : ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลบ้านส้อง อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี”. วิทยานิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2552.

พระมหาวิศักดิ์ ทีปธมฺโม. “การนำหลักจริยธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาวิชาชีพครู ในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ปีการศึกษา 2546”. รายงานการวิจัย. สถาบันญาณสังวร : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2547.

พระมหาภายิต สุขวรรณดี (สุภาสโร). “การรักษาศีล 5 ของนักศึกษาคณะสมทบ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์ พ.ศ.2547”. วิทยานิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2547.

พระมหาวันเชษฐ โสภโณ. “เจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามหลักเบญจศีลเบญจธรรม
ของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดชัยชุมพล สังกัดเทศบาลเมืองทุ่งสง จังหวัด
นครศรีธรรมราช”. **วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย
มหามกุฏราชวิทยาลัย, 2552.

ศีลธรรม โปทนา. “การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน
บ้านโนนค้อ อำเภอคำม่วง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3”. **ปริญญาานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.

สมคณีย์ จำนงจิต. “การนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรสุกนิมิตชะ
อวดพัฒนา จำกัด อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช”. **สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์
มหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2553.

สิริกัญญา เหล่างาม. “ความคิดเห็นของพนักงานคุมประพฤติที่มีต่อการนำระบบบริหารกิจการ
บ้านเมืองและสังคมที่ดีไปใช้ในงานของกรมคุมประพฤติ”. **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหา
บัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545.

สุริยัน ไกรสิทธิ์. “การนำหลักจริยธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตองค์การ
บริหารส่วนตำบลท่ายาง อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช”. **สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์
มหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2553.

เสาวรีย์ ตะโพนทอง. “พฤติกรรมกรนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนิสิตนักศึกษาสถาบัน
อุดมศึกษารัฐบาลในกรุงเทพมหานคร”. **รายงานการวิจัย**. คณะเทคโนโลยีการเกษตร :
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2548.

สำเนียง พิมปัดชา. “การดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมด้านการประหยัดทรัพย์ของ
นักเรียนโรงเรียนบ้านดงสวนพัฒนา อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์”. **ปริญญาานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.

อารมณ พานันท์. “ภาวะผู้นำกับการพัฒนาหมู่บ้าน : ศึกษากรณีกำนันประจำตำบลนาอุดม อำเภอ
นิคมคำร้อย จังหวัดมุกดาหาร”. **สารนิพนธ์ประกาศนียบัตรบัณฑิตอาสาสมัคร**. บัณฑิต
วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.

5. สัมภาษณ์

สุวิทย์ ยอดมณี. สัมภาษณ์ เติลนิวัต, 2548.

6. เอกสารอื่น ๆ ที่ไม่ได้ตีพิมพ์

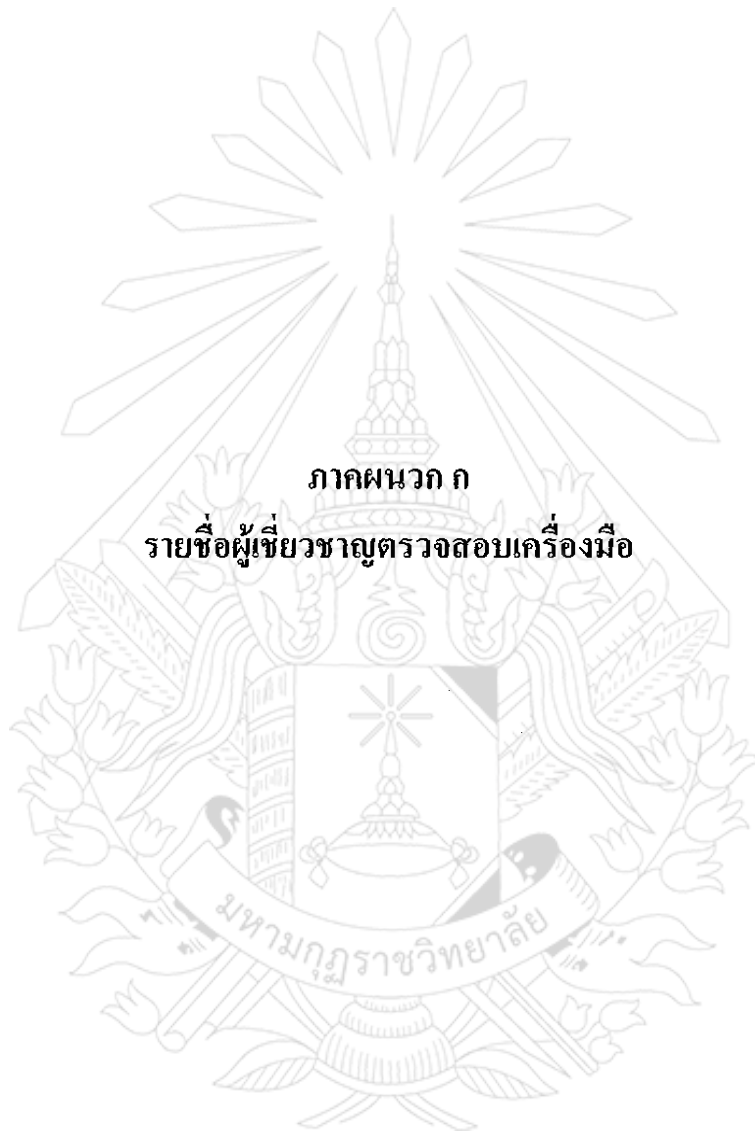
กฤษฎา อาชวณิชกุล. การวัดทัศนคติทางประชากรและการวางแผนครอบครัว. เอกสารประกอบการบรรยายในเรื่อง การศึกษาวิจัยทางประชากรและการวางแผนครอบครัว. (เอกสารอัดสำเนา)

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. พระครูพิศิษฏ์คุณาท (ดร.)

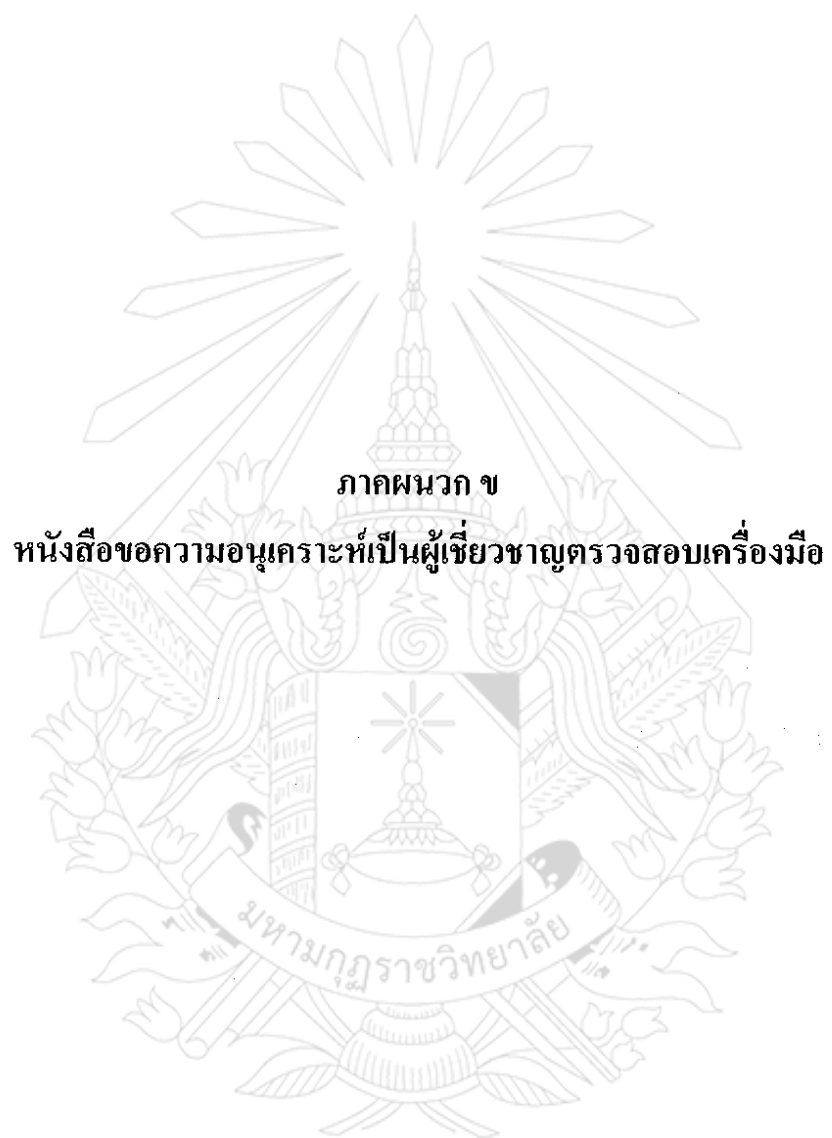
การศึกษา คุณภูบิณชาติ (การจัดการทรัพยากรมนุษย์)
 ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. อาจารย์สันติ อุณะนำ

การศึกษา อ.ม. อักษรศาสตรมหาบัณฑิต (ศาสนาเปรียบเทียบ)
 ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 หัวหน้าฝ่ายบริหารวิทยาลัยศาสนศาสตร์
 หัวหน้าฝ่ายกิจการนักศึกษา
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. ว่าที่ร้อยตรีกิตติ บรรณโศภิชู

การศึกษา กศ.ม. การศึกษามหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา)
 ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้อำนวยการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน พระครูมิตินันท์ญาณาท

สิ่งที่ส่งมาด้วย - เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จำนวน ๑ ชุด

โครงร่างวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระครูมิตินันท์ญาณาท

..... นักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็น

วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์เรื่อง บทบาทของผู้นำตระกูลในการส่งเสริมกิจกรรม

ของภิกษุสงฆ์ วัดป่าเลไลยก์วรวิหาร นครศรีธรรมราช

โดยมี ผศ.ดร. เดชชัชวาล ตาพิทักษ์พงษ์

..... เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งโครงร่างวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่
นักศึกษาร่างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์
ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวและขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(พระครูธรรมจักรเจติยาภิบาล,คร.)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาสัยครราช

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสัยครราช

๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

๑๐๑ ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

จริยพร ศาสตราจารย์พิเศษ คุณอรุณ

ที่ส่งมาด้วย - เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

- โครงร่างวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

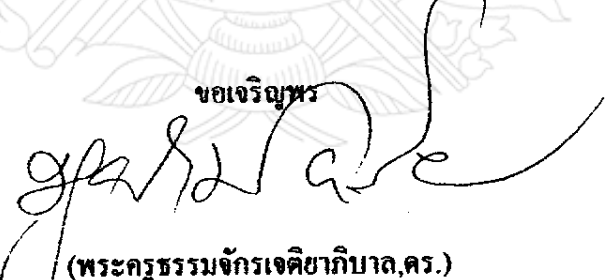
ด้วย นายเสถียร ศาสตราจารย์ นักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็น
วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์เรื่อง บทบาทของผู้นำครอบครัวในการส่งเสริมจริยธรรม
ของนักศึกษา วิทยาลัยอัสสัมชัญ นครศรีธรรมราช

โดยมี นายเสถียร ศาสตราจารย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งโครงร่างวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ได้ผ่านการ
พิจารณาและอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

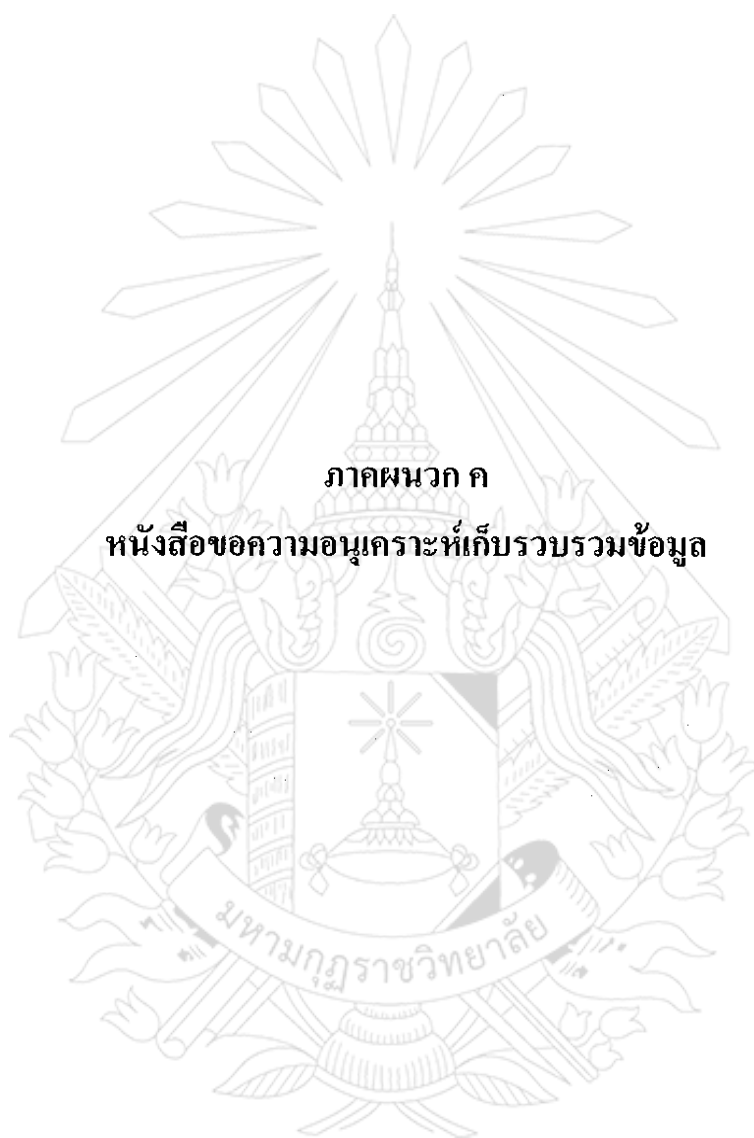
ในการนี้จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่
นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์
ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดคั้งเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูธรรมจักรเจติยาภิบาล,คร.)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมมาโสกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศธ ๖๐๑๔ (๒.๕)/ ๐๔๔

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมราช
ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช

๘๐๐๐๐

๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖

วิทยาลัย	คณะ	มหาวิทยาลัยศรีธรรมราช
จัดและที่	1565	
วันที่	17 / 5 / 56	
เวลา	09.45	

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัย
เจริญพร ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑๓๑ ชุด

ด้วย พระสว่าง อาทิจใจ นักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคม
วิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์/
สารนิพนธ์ เรื่อง บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษา
จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมี ผศ.ดร.เตจรัต ธารีภรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา มีความประสงค์ขอเก็บ
ข้อมูลจากนักศึกษาของท่านเพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัย

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ
โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูธรรมจักรเจติยาภิบาล,ดร.)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมราช

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๘๖๒๘-๐๖๖๔-๔, ๐-๘๖๒๗-๙๓๓๙-๔

๑.ทราบ / ๒.ตอบ ๓.ส่งเอกสาร ๔.สายบริหาร

ขอ.วอ.ศ.นศ

เพื่อโปรดทราบและพิจารณา

.....

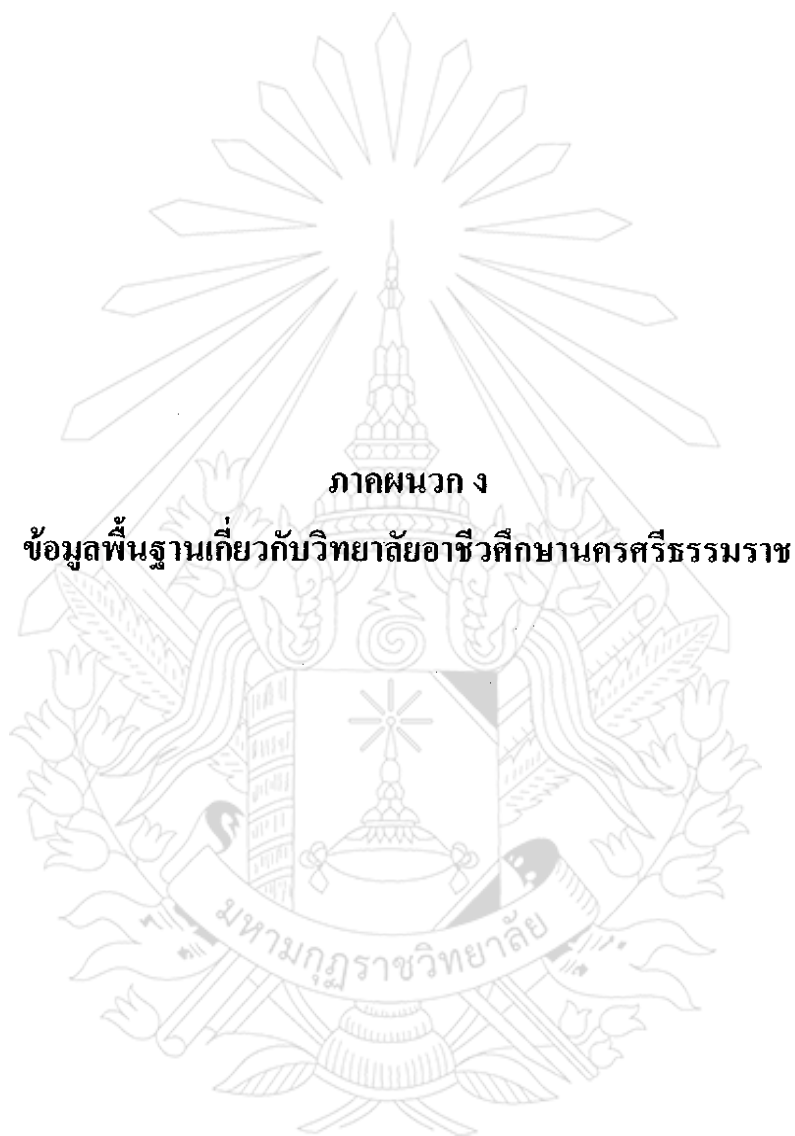
.....

.....

.....

.....

17 พ.ค. 2556

ภาคผนวก ง

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประวัติ

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ที่ 1076 ถนนราชดำเนิน ตำบลคลัง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช รหัสไปรษณีย์ 80000 โทรศัพท์ (075) 356156 และ (075) 341070 โทรสาร (075) 341070 Home page : <http://www.nvc.ac.th> E-mail : nakhonsi@nvc.ac.th มีอาคารตึก 3 ชั้น 2 หลัง, ตึก 4 ชั้น 2 หลัง และตึกอาคารอเนกประสงค์ 1 หลัง เนื้อที่ในตัวอำเภอเมือง 5 ไร่ 2 งาน 36 ตารางวา และเนื้อที่ 15 ไร่เศษ ณ ต.นาพรุ อ.พระพรหม จ.นครศรีธรรมราช วิทยาลัย “โรงเรียนช่างเย็บเสื้อผ้า” เปิดทำการสอนครั้งแรกในปี พ.ศ. 2481 โดยใช้สถานที่ของโรงเรียน ศิลปหัตถกรรม หน้าวัดวังตะวันออก รับนักเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนหลักสูตร 2 ปี สำเร็จแล้วเทียบเท่าประโยคอาชีวศึกษา ตอนต้น

ปี พ.ศ. 2482 ได้ย้ายมาตั้งอยู่ที่ ถนนราชดำเนิน ใกล้กับเทศบาลนครนครศรีธรรมราช (สถานที่ปัจจุบัน) ในเนื้อที่ของวัดพระเงิน (วัดร้าง) ได้รับงบประมาณสร้างอาคารเรียนเป็นอาคารไม้ 2 ชั้น 2 หลัง พร้อมบ้านพักครู โดยมีนายวุฒิ อนุตระกูล ดำรงตำแหน่งครูใหญ่คนแรก

ปี พ.ศ. 2484 นางอำพน สวัสดิสาร เป็นครูใหญ่, อาจารย์ใหญ่

ปี พ.ศ. 2491 เปิดสอนหลักสูตรการช่างสตรีและเปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนการช่างสตรี นครศรีธรรมราช”

ปี พ.ศ. 2495 ขยายหลักสูตรจากมัธยมอาชีวศึกษาตอนต้น มาเป็นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ปี พ.ศ. 2500 เปิดสอนประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกการช่างสตรี

ปี พ.ศ. 2504 เปิดรับนักเรียนสำเร็จหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายสามัญ เข้าเรียนหลักสูตร 3 ปี และเริ่มใช้หลักสูตร มศ.ปลายสายอาชีพ

ปี พ.ศ. 2506 เริ่มส่งนักเรียนชั้น ม.ศ.5 สายอาชีพเข้าสอบร่วมกับ ม.ศ.5 สายสามัญ ในวิชาบังคับร่วมเป็นปีแรก

ปี พ.ศ. 2508 ได้เข้าอยู่ในโครงการปรับปรุงของยูนิเซฟ รุ่นที่ 2 เปิดสอนสาขา 4 สาขาวิชา คือ แผนกวิชาผ้าและการตัดเย็บ แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ แผนกคหกรรมศาสตร์ และศิลปหัตถกรรม ใช้งบประมาณ 2505, 2507, 2509 ได้รับงบประมาณสร้างอาคารเพิ่มเติมเป็นอาคารไม้ 2 ชั้น ติดต่อกัน 3 ปี ปีละ 200,000.00 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 600,000.00 บาท

ปี พ.ศ. 2511 ขออนุญาตยกเลิกแผนกวิชาศิลปหัตถกรรม

ปี พ.ศ. 2513 กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้เปิดสอนแผนกพลศึกษา ขึ้นเป็นปีแรก โดยรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เข้าเรียนหลักสูตร 3 ปี จำนวน 60 คน

ปี พ.ศ. 2516 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช” และได้รับงบประมาณสร้างอาคารเรียน 3 ชั้น เป็นเงิน 1,500,000.00 บาท

ปี พ.ศ. 2518 กรมอาชีวศึกษา ได้อนุมัติให้เปิดสอนถึงระดับวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ปี พ.ศ. 2519 กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศรวมสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา 3 แห่งในจังหวัด คือ โรงเรียนการช่างนครศรีธรรมราช โรงเรียนอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โรงเรียนศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช เป็น “วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช” มี 3 วิทยาเขต โดยมี นางอำพน สวัสดิ์สาร เป็นผู้อำนวยการวิทยาลัย

ปี พ.ศ. 2520 ได้เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาเกษตรศาสตร์ และสาขาวิชาการบัญชี วันที่ 1 ตุลาคม 2520 อาจารย์อำพน สวัสดิ์สาร ผู้อำนวยการคนแรกของวิทยาลัยเกษียณอายุราชการ นายสมพร สุทธิสังข์ เป็นผู้อำนวยการคนต่อมา

ปี พ.ศ. 2521 ได้รับงบประมาณสร้างอาคารเรียน 3 ชั้น เป็นเงิน 3,000,000.00 บาท สร้างด้านหน้าวิทยาลัย และต่อเชื่อมกับอาคารหลังเก่าปีงบประมาณ 2516

ปี พ.ศ. 2522 กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศแยกวิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ออกเป็นวิทยาลัยเอกเทศ สำหรับวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช และวิทยาลัยศิลปหัตถกรรม ยังเป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช วิทยาเขต 1-2 มีนางสาวอัชฌา มัลลิกะมาส เป็นผู้อำนวยการวิทยาลัย

ปี พ.ศ. 2524 ได้รับงบประมาณก่อสร้างอาคารปฏิบัติอาหารเป็นอาคาร 4 ชั้น เป็นเงิน 5,000,000.00 บาท

พ.ศ. 2526 กรมอาชีวศึกษา ได้คัดเลือกให้เป็นสถานศึกษาดีเด่น ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และ เป็นสถานเร่งรัดพัฒนาดีเด่นของกลุ่มคหกรรม พาณิชยกรรม และ ศิลปกรรมภาคใต้ กรมอาชีวศึกษา

พ.ศ. 2527 ได้รับงบประมาณก่อสร้างอาคาร 4 ชั้น เป็นเงิน 4,000,000.00 บาท วิทยาลัยใช้เงินบคส. สมทบอีก 9,480,000.00 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 13,480,000.00 บาท สร้างอาคารเรียน 4 ชั้น ยาว 100 เมตรเศษ

พ.ศ. 2534 นางสมจิตต์ สุทธางกูร ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

พ.ศ. 2535 นางกันยา เอนกชัย ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาจนเกษียณอายุราชการ วันที่ 30 กันยายน 2540

พ.ศ. 2540 นายวิเชียร อ่อนประเสริฐ ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ถึง วันที่ 30 กันยายน 2545

พ.ศ. 2544 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้รับเลือกเป็นสถานศึกษารางวัลพระราชทาน ระดับอุดมศึกษาค่ากว่าปริญญาตรี

พ.ศ. 2545 นางรอยพิมพ์ใจ เพชรกุล ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครศรีธรรมราช ย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

พ.ศ. 2546 ได้รับงบประมาณก่อสร้างอาคาร 2 ชั้น เป็นเงิน 1,895,000 บาท จากองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช ใช้เงิน บกศ. สมทบอีก 417,384.40 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 2,312,384.40 บาท

พ.ศ. 2547 นางพรพัช กระระณา ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี ย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

พ.ศ. 2550 นางสาวทัศนาศ สงขลา ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ย้ายมาดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้ปรับปรุงพัฒนาและรักษาสถานภาพสถานศึกษาคดีเด่นไว้ได้เป็นอย่างดี และได้จัดการเรียนการสอนโดยยึดถือนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและแนวการจัดการเรียน การสอน ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของประชาชนตลอดมา

วิสัยทัศน์

ปี 2555 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ที่มีความเป็นเลิศทางวิชาชีพ มุ่งเน้นคุณธรรม ก้าวทันเทคโนโลยี บริหารจัดการที่ดีมีคุณภาพ สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม

พันธกิจ

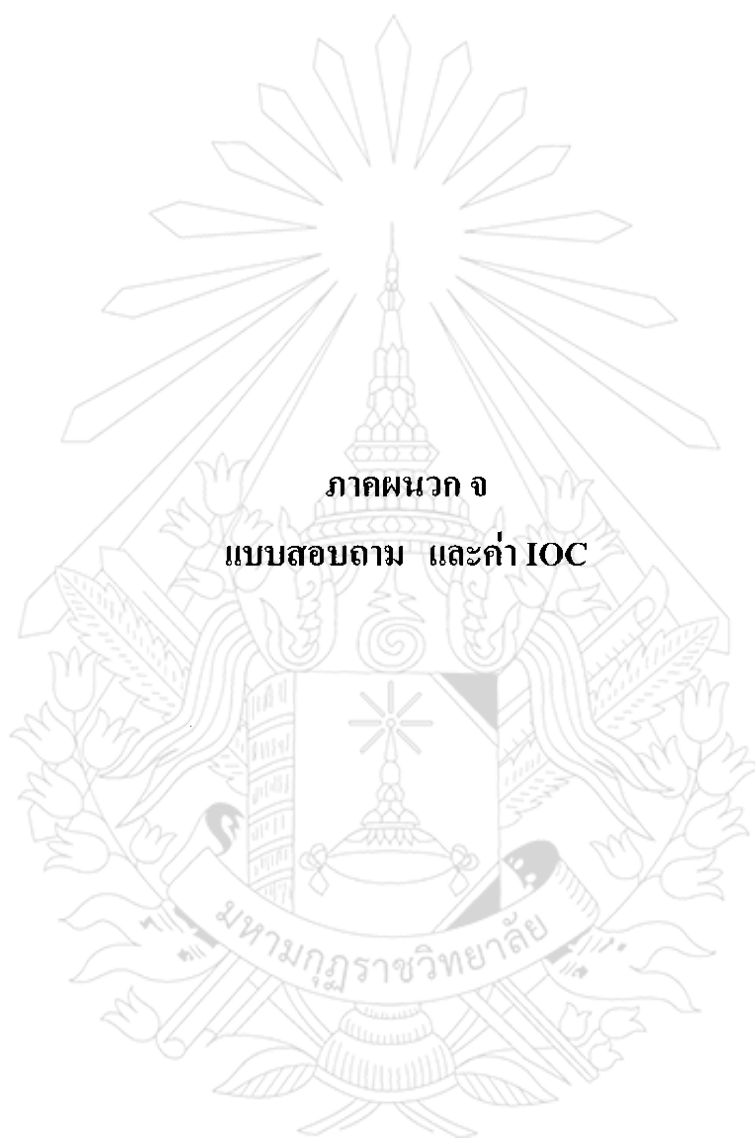
จัดการศึกษาทางวิชาชีพตามมาตรา 8 แห่ง พรบ. การอาชีวศึกษา พัฒนาผู้เรียน โดยวิถีธรรมวิถีไทย ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้ทันสมัย พัฒนาการบริหารจัดการให้มีคุณภาพ ตามหลักธรรมาภิบาล, เสริมสร้างคุณภาพชีวิตบุคลากร ส่งเสริมการผลิตสื่อการเรียนการสอน การวิจัย นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์

ปรัชญาวิทยาลัย

“ทักษะนำ คุณธรรมเด่น เน้นคุณภาพ” ทักษะนำ เป็นการมุ่งเน้นด้านปฏิบัติให้มีความชำนาญในวิชาชีพที่เรียน คุณธรรมเด่น ในด้านนี้มุ่งให้นักเรียนมีการประพฤติปฏิบัติในทางที่ดีที่ควร และประพฤติตามหลักจริยธรรม และศีลธรรมอันดีของสังคม โดยเฉพาะคุณธรรมในด้าน ขยัน ซื่อสัตย์ อุตุน ตรงต่อเวลา รักษาระเบียบวินัย ซึ่งคุณธรรมทั้ง 5 ประการ ต้องมีอยู่ในนิสัยของผู้ทำงาน/นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา เน้นคุณภาพ มุ่งให้นักศึกษามีคุณภาพทั้ง 3 ประการดังนี้ 1.

พุทธิพิสัย คือนักศึกษา มีความรู้ความเข้าใจ ในสิ่งที่ศึกษาปฏิบัติอย่างชัดเจน แจ่มแจ้ง มีสติปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หรือ คิดเป็น 2.ทักษะพิสัย คือให้นักศึกษารู้จักการเคลื่อนไหว ทำงาน หรือ ปฏิบัติการด้วยความชำนาญ คล่องแคล่วว่องไว ในด้านปฏิบัติการวิชาชีพหรือกล่าวโดยสรุป คือ ทำ เป็น 3.จิตพิสัย คือให้นักศึกษามีความรัก ซินชม ความภาคภูมิใจในวิชาชีพหรือเลื่อมใสซาบซึ้ง ศรัทธาในงานที่ทำ รักงาน ใฝ่รู้ เป็นต้น จะนำมาซึ่งการแก้ปัญหาเป็นนั่นเอง

ภาคผนวก จ
แบบสอบถาม และค่า IOC

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา
จังหวัดนครศรีธรรมราช

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่ได้รับเลือกให้เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัย และเป็นแนวทางส่งเสริมบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราชต่อไป

2. แบบสอบถามชุดนี้ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้หลักเกณฑ์การกำหนดมาตรวัดเป็น 5 ระดับ (Five point Rating Scale)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช

เจริญพรขอบคุณเป็นอย่างสูง

พระสว่าง อาทิจุใจ (ศรีบูรินทร์)

นักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาวิชาสังคมวิทยา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงช่อง หน้าข้อที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เกรดเฉลี่ย

1. 3.00 หรือต่ำกว่า 2. 3.01 - 4.00

2. ระดับชั้นปี

1. ปวช. 1 2. ปวช. 2
 3. ปวช. 3

3. ระดับการศึกษาผู้ปกครอง

1. ประถมศึกษา 2. มัธยมศึกษา/ปวช.
 3. อนุปริญญา/ปวส. 4.ปริญญาตรีขึ้นไป

4. อาชีพผู้ปกครอง

1. เกษตรกรรม/รับจ้าง 2. ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย
 3. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ 4. อื่นๆ โปรดระบุ.....

5. รายได้ผู้ปกครอง

1. ต่ำกว่า 5,000 บาท 2. 5,000 - 10,000 บาท
 3. 10,001 - 15,000 บาท 4. 15,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริม
จริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช

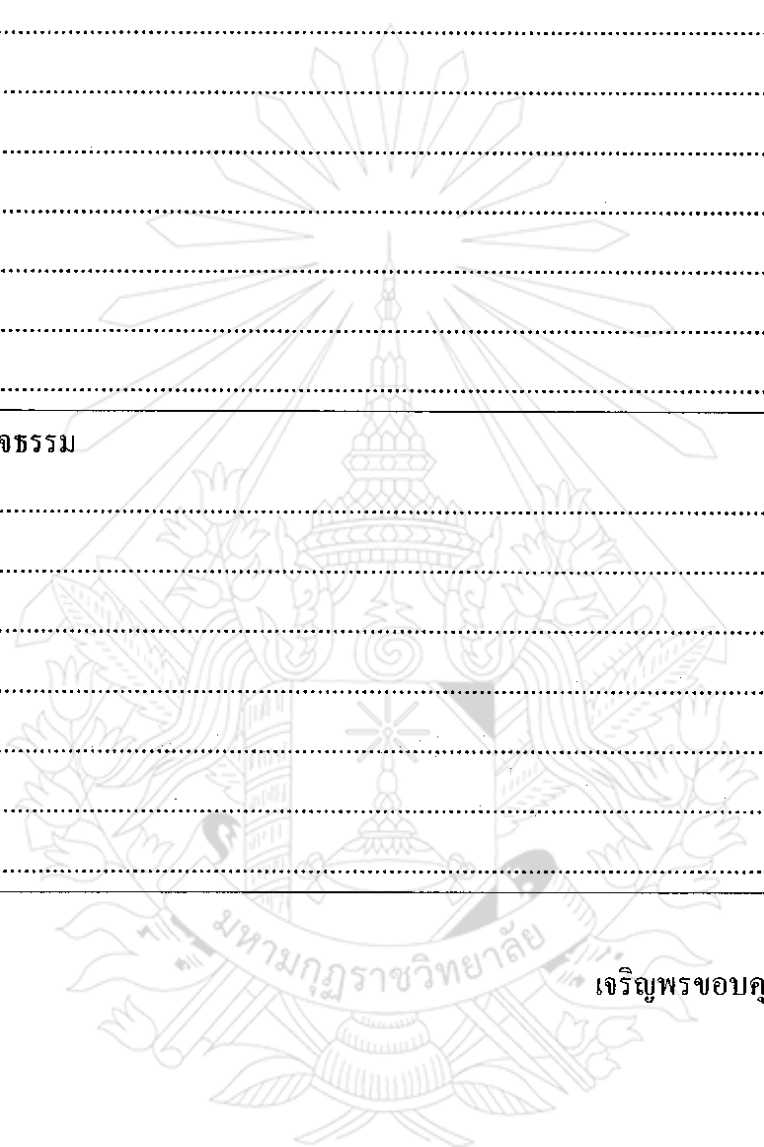
ให้ท่านใส่เครื่องหมาย ✓ ลงช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านเบญจศีล					
1. การส่งเสริมให้ละเว้นจากการฆ่าสัตว์หรือประทุษร้ายสัตว์					
2. การส่งเสริมให้ละเว้นจากการข่มขู่ให้สัตว์ทำร้ายกัน เช่น กัดปลา ตีไก่ ชนวัว ชกมวย					
3. การส่งเสริมให้ละเว้นจากการเบียดบังทรัพย์สินของผู้อื่นมาเป็นของตน					
4. การส่งเสริมให้ละเว้นจากการหลอกลวงผู้อื่นเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินนั้น					
5. การส่งเสริมให้ละเว้นจากการละเมิดสิทธิ์หรือถือวิสาสะ ในทรัพย์สินของผู้อื่นด้วยเจตนา					
6. การส่งเสริมให้ประพฤติตนตามประเพณีทางเพศ เช่น ไม่ชิงสุกก่อนห่าม ไม่นอกใจคู่ครองหรือคนรัก					
7. การส่งเสริมให้มีความรู้สึกรับผิดชอบทั้งต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม ในทางกามารมณ์					
8. การส่งเสริมให้ละเว้นจากการพูดเท็จ โหวกหลอกลวง					
9. การส่งเสริมให้ละเว้นจากการพูดส่อเสียด ยุยง ให้ผู้อื่นเกิดความเข้าใจผิดกัน					
10. การส่งเสริมให้มีความซื่อสัตย์ในคำพูดของตนเอง					
11. การส่งเสริมให้ละเว้นจากการดื่มเหล้าเพื่อเลี้ยงฉลองเมื่อมีงานหรือเทศกาลต่าง ๆ					

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12. การส่งเสริมให้ละเว้นจากการใช้สิ่งเสพติด หรือของมีเงินมา เช่น กัญชา ยาบ้า หรือสารเสพติดอื่น ๆ					
ด้านเบญจธรรม					
13. การส่งเสริมให้มีความยินดีกับความสำเร็จที่ผู้อื่นได้รับ					
14. การส่งเสริมให้แบ่งปันสิ่งของที่ตนมีอยู่จนเกินความจำเป็นอย่างเหมาะสมตามกำลังของตนให้ผู้อื่น					
15. การส่งเสริมการให้อภัยและไม่ผูกอาฆาตพยาบาท ต่อผู้กระทำผิดต่อตนเอง					
16. การส่งเสริมให้ประกอบกิจการงาน โดยยึดมั่นในหลักความซื่อสัตย์					
17. การส่งเสริมให้มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนด้วยความขยันหมั่นเพียร					
18. การส่งเสริมให้มีความยินดีและพอใจในคู่ครองหรือคนรักของตนเอง					
19. การส่งเสริมให้มีความสำรวมระวังในการประพฤติตนกับเพศตรงข้าม					
20. การส่งเสริมให้เป็นคนซื่อสัตย์สุจริตทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่น					
21. การส่งเสริมให้มีความประพฤติจริงใจต่อผู้เป็นมิตร เช่น เมื่อถูกไม่ตรีกับผู้ใดแล้วก็ไม่คิดร้ายต่อผู้นั้น					
22. การส่งเสริมให้พูดจาให้เป็นที่รักเป็นที่เชื่อถือของผู้อื่น					
23. การส่งเสริมให้รู้จักประมาณตนในการบริโภคอาหาร					
24. การส่งเสริมให้มีสติไม่เลินเล่อในการทำงานและการเรียน					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริม
จริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช

แนวทางส่งเสริม	
1. ด้านเบญจศีล	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
2. ด้านเบญจธรรม	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

เจริญพรขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

จากการหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัยโดยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

(IOC : Index of Congruency)

จากผู้เชี่ยวชาญผู้ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน 3 ท่าน

ข้อคำถาม	ผลการตัดสินใจ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	การแปลผล	
ด้านเบญจศีล						
1.	การส่งเสริมให้ละเว้นจากการฆ่าสัตว์หรือ ประทุษร้ายสัตว์	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2.	การส่งเสริมให้ละเว้นจากการขู่ขู่ให้สัตว์ ทำร้ายกัน เช่น กัดปลา ตีไก่ ชนวัว ชก มวย	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3.	การส่งเสริมให้ละเว้นจากการเบียดบัง ทรัพย์สินของผู้อื่นมาเป็นของตน	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4.	การส่งเสริมให้ละเว้นจากการหลอกลวง ผู้อื่นเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินนั้น	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5.	การส่งเสริมให้ละเว้นจากการละเมิดสิทธิ หรือถือวิสาสะ ในทรัพย์สินของผู้อื่นด้วย เจตนา	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6.	การส่งเสริมให้ประพฤติตนตามประเพณี ทางเพศ เช่น ไม่ชิงสุกก่อนห่าม ไม่นอก ใจคู่ครองหรือคนรัก	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7.	การส่งเสริมให้มีความรู้สึกรับผิดชอบทั้ง ต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม ในทาง กामารมณ์	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8.	การส่งเสริมให้ละเว้นจากการพูดเท็จ โกหก หลอกลวง	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ข้อคำถาม	ผลการตัดสินใจ				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	การแปลผล
9. การส่งเสริมให้ละเว้นจากการพูดต่อเสียด ยุ่ง ให้ผู้อื่นเกิดความเข้าใจผิดกัน	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
10. การส่งเสริมให้มีความซื่อสัตย์ในคำพูด ของตนเอง	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
11. การส่งเสริมให้ละเว้นจากการดื่มเหล้าเพื่อ เลี้ยงฉลอง เมื่อมีงานหรือเทศกาลต่าง ๆ	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
12. การส่งเสริมให้ละเว้นจากการใช้สิ่งเสพติด หรือของมีนเมา เช่น กล้วยา ยาบ้า หรือสาร เสพติดอื่น ๆ	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
ด้านเบญจธรรม					
13. การส่งเสริมให้มีความยินดีกับความสุ ความสำเร็จที่ผู้อื่นได้รับ	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
14. การส่งเสริมให้แบ่งปันสิ่งของที่ตนมีอยู่ จนเกินความจำเป็นอย่างเหมาะสมตาม กำลังของตนให้ผู้อื่น	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
15. การส่งเสริมการให้อภัยและไม่ผูกอาฆ พยาบาทต่อผู้ที่กระทำผิดต่อตนเอง	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
16. การส่งเสริมให้ประกอบกิจการงานโดยยึด มั่นในหลักความซื่อสัตย์	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
17. การส่งเสริมให้มีความขยันหมั่นเพียรใน การเรียนด้วยความขยันหมั่นเพียร	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
18. การสั่งสอนให้มีความยินดีและพอใจใน คู่ครองหรือคนรักของตนเอง	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
19. การส่งเสริมให้มีความสำรวมระวังในการ ประพฤติตนกับเพศตรงข้าม	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ข้อคำถาม	ผลการตัดสินใจ				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	การแปลผล
20. การส่งเสริมให้เป็นคนซื่อสัตย์สุจริตทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่น	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
21. การส่งเสริมให้มีความประพฤติจริงใจต่อผู้เป็นมิตรเช่น เมื่อผูกไมตรีกับผู้ใดแล้วก็ไม่คิดร้ายต่อผู้นั้น	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
22. การส่งเสริมให้พูดจาให้เป็นที่รักเป็นที่เชื่อถือของผู้อื่น	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
23. การส่งเสริมให้รู้จักประมาณตนในการบริโภคอาหาร	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
24. การส่งเสริมให้มีสติไม่เลินเล่อในการทำงานและการเรียน	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล : พระสว่าง อาทิจุใจ (ศรีบูรินทร์)
วัน/เดือน/ปีเกิด : วันอาทิตย์ ที่ 8 เดือนตุลาคม พุทธศักราช 2522
สถานที่เกิด : เลขที่ 47/3 บ้านกลาง ตำบลปลาป่า อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย
สถานที่อยู่ปัจจุบัน : วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

การศึกษา

พ.ศ. 2552 : ปริญญาตรี สน.บ. ศาสนศาสตร์บัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ตำแหน่ง/สถานที่ทำงาน

พ.ศ. 2554 : ครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน

พ.ศ. 2552-ปัจจุบัน : ผู้ช่วยฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมมา โศกราช

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

ไปรคนนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ